

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
1044
31. XII 1971.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

4

5

6

ВЕЛИКИ
ВЕСТЕРН
КОНКУРС

4

5

6

ДОГОДИЛО СЕ...

МАБИЈА НА АЕРОДРОМУ. — Пред полазак за Америку познати енглески мађионичар Џефри Еткинс извео је на аеродрому, рекламе ради, своју најпознатију тачку: подигао је у ваздух једну стјуардесу која ће се о њему бринути за време лета преко Атлантика.

КО ЈЕ ТУ ЛУД? — „Mad“ на енглеском значи луд. То је назив једног од најпознатијих америчких хумористичких часописа који се веома труди да оправда своје име. Један од његових уредника кренуо је недавно у обилазак највећих градова света с таблом која свима ставља до знања да је „Mad“ луд и луд и луд. Уредник се са таблом ваљао по лондонским улицама. После Лондона намерава да посети Копенхаген а затим га пут води даље у Москву и Лењинград. Лондонци кажу да је њима доказао да је „Луд“ заиста — луд.

Ripley

Веровати или не!

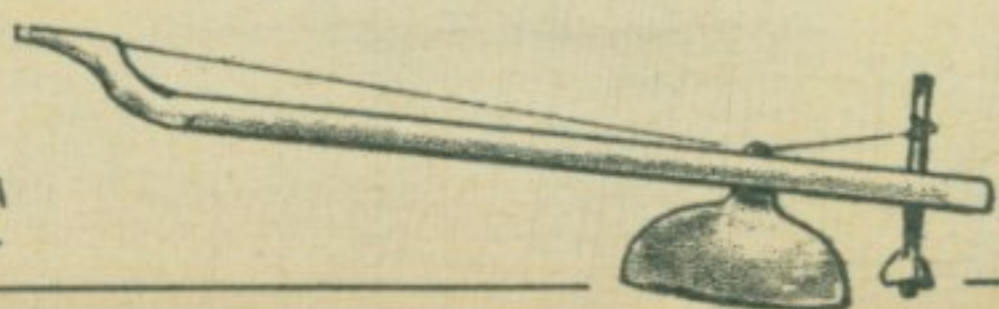

КЛОТИЛАДА МОНБАР (1887-1899)

ДЕВОЈЦИЦА ИЗ ЛИОНА, У ФРАНЦУСКОЈ, КОЈА ЈЕ ЖИВЕЛА СВЕГА 12 ГОДИНА, МОГЛА ЈЕ ПО ЖЕЉИ ДА НА СВОЈИМ ДЛАНОВИМА ИЗАЗОВЕ ЦРВЕНУ МРЛОВУ У ОБЛИКУ БИЛО КОГ БРОЈА!

КАМБОЏАНСКА ВИОЛИНА

ИМА КАО ЗВУЧНУ КУТИЈУ КОЈА ИЗ КОЛЕНА СЛОНА.

ХРАМ КАСУГА
У НАРИ (ЈАПАН)
ПОДИГНУТ 768. ГОДИНЕ
РУШЕН ЈЕ И
ОБНАВЉАН
59 ПУТА!

ДУБОКОМОРЕКА СИПА

ИМА ПО ТЕЛУ ВЕЛИК БРОЈ ОРГАНА ЗА ПРОИЗВОЂЕЊЕ СВЕЛОСТИ КОЈА НИЈЕ УВЕК ИСТЕ БОЈЕ.

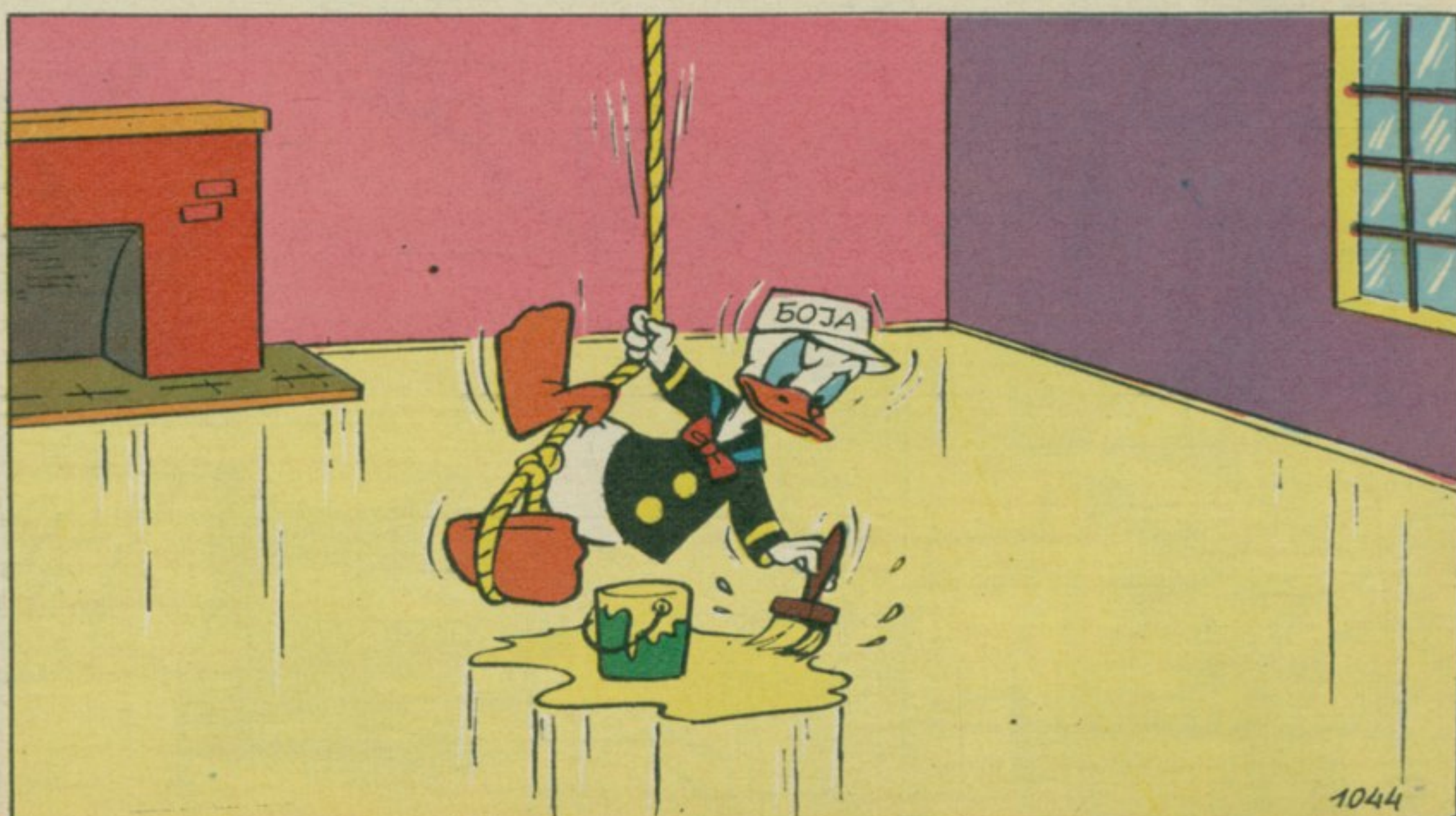
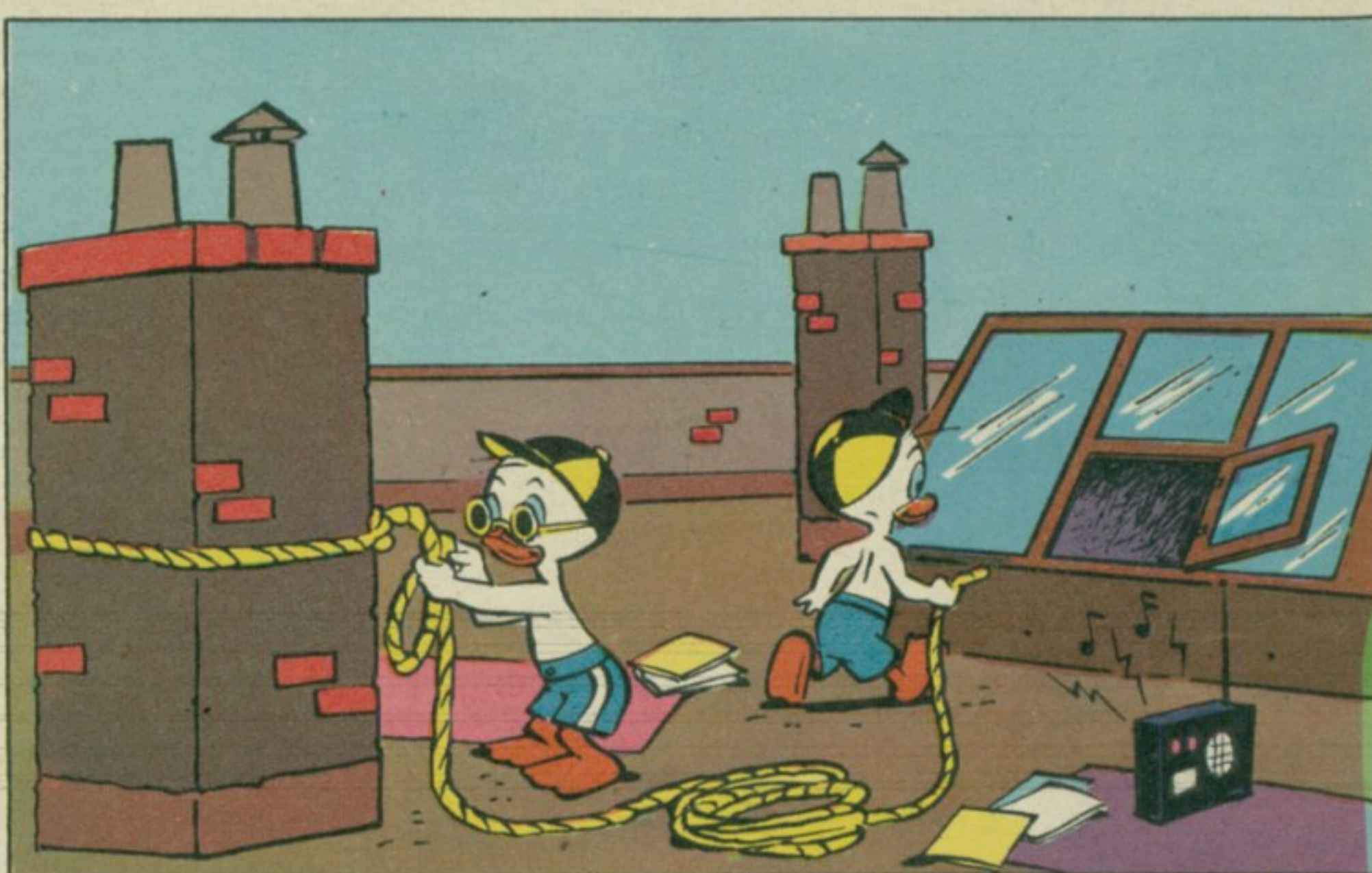
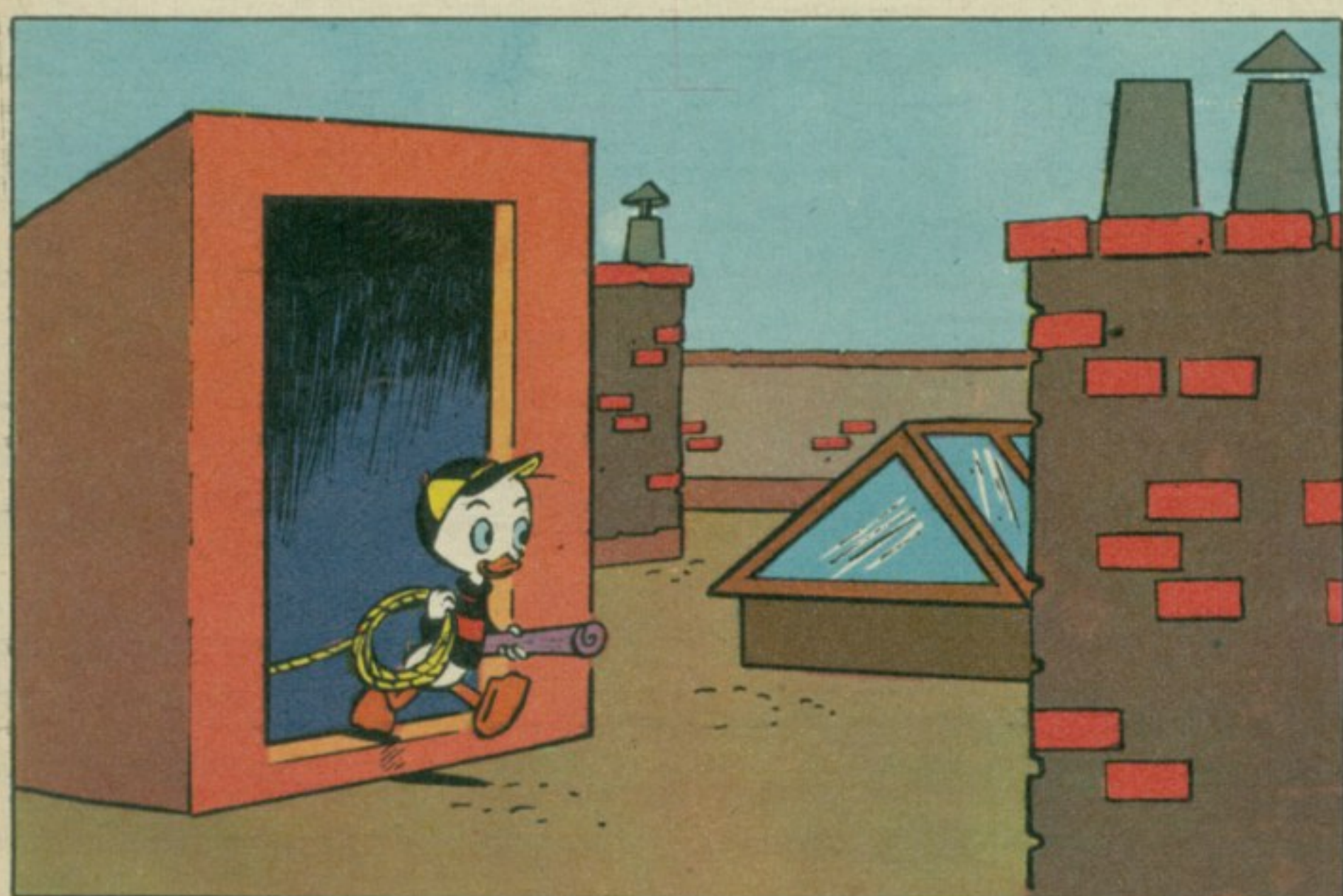
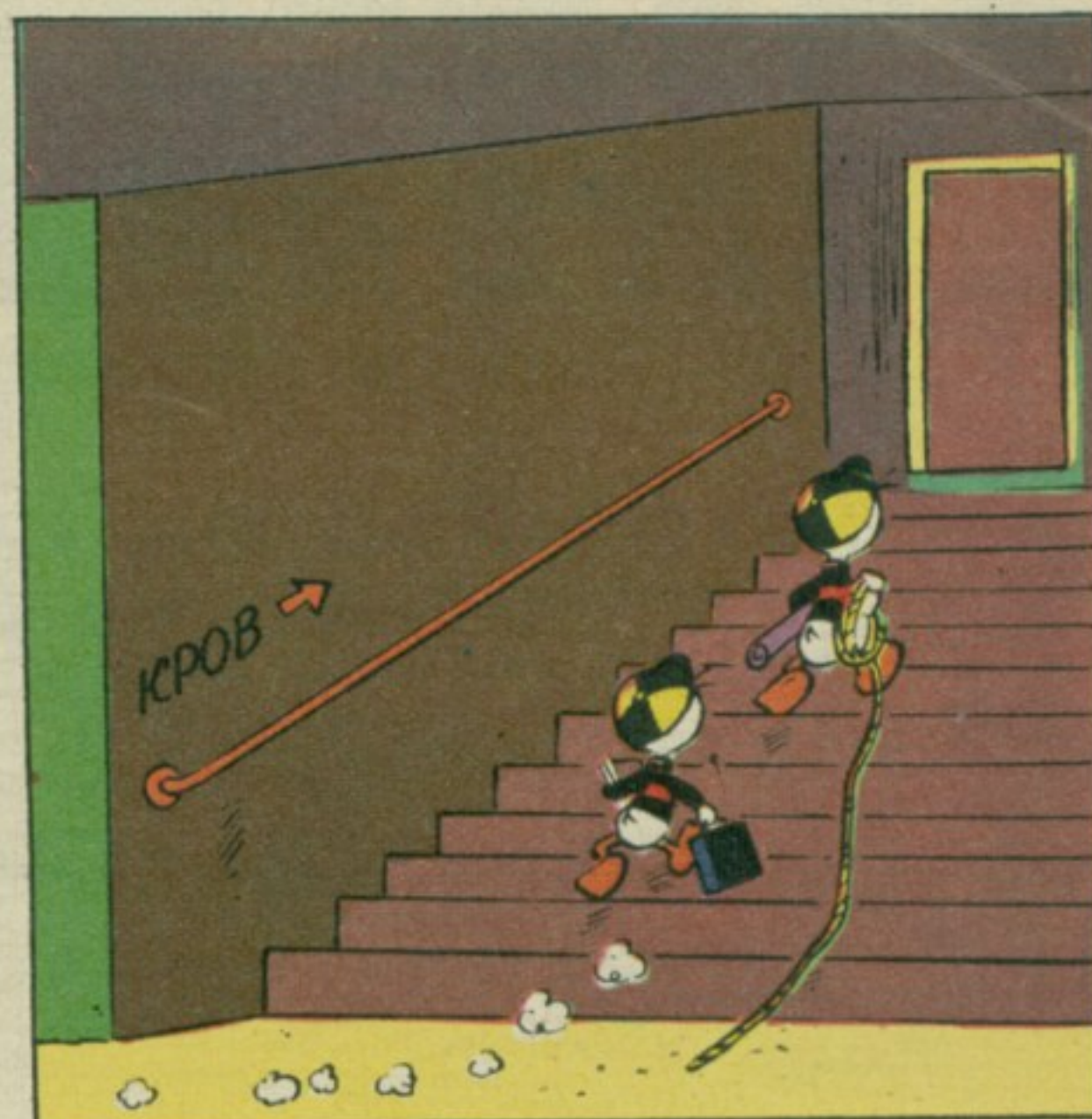
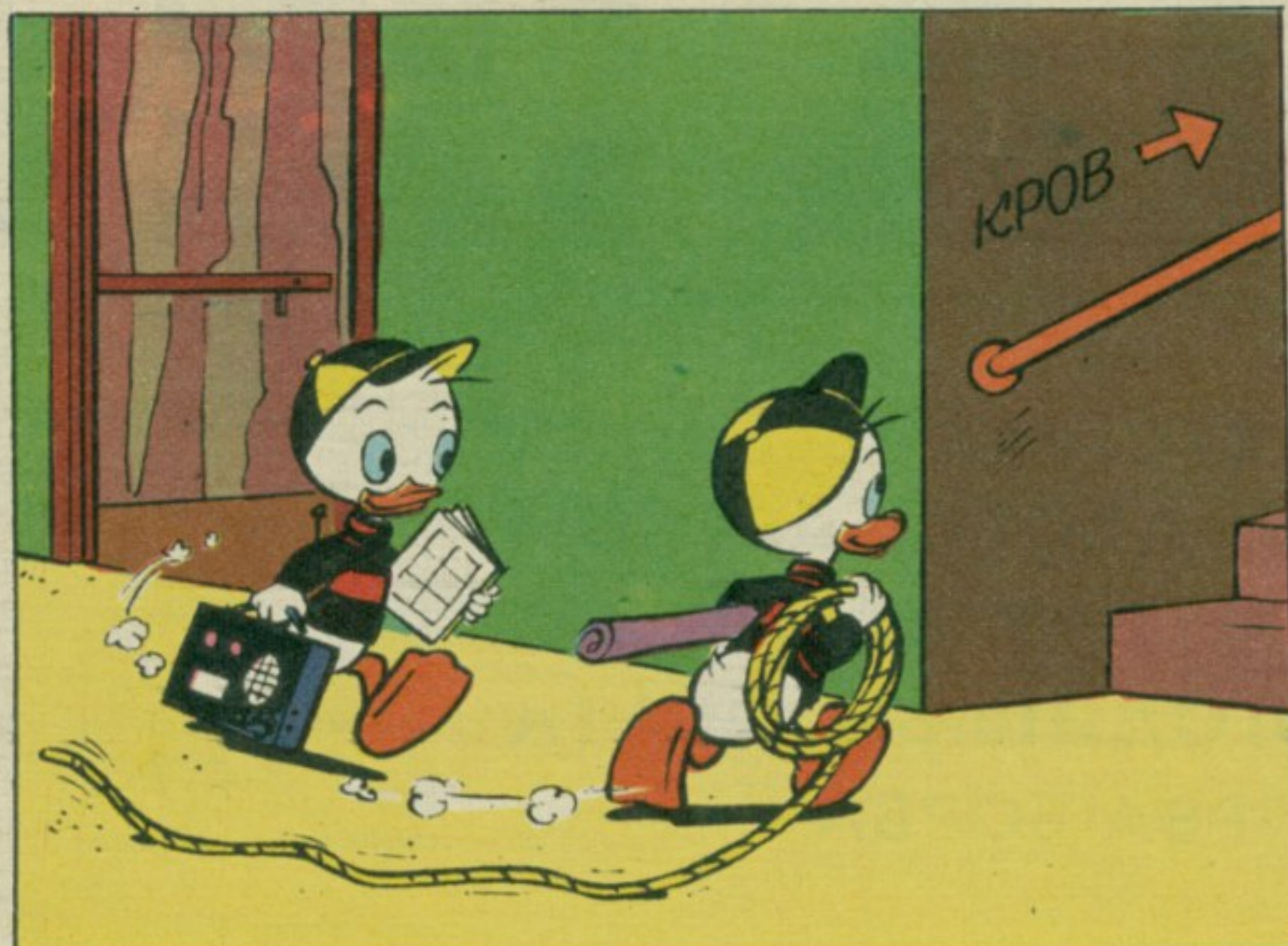
ЏОН ХАЈСКЕЛ

ИЗ ЛИТА РОКА, У АМЕРИЧКОЈ ДРЖАВИ АРКАНЗАСУ, ПОЧЕО ЈЕ ДА ПИШЕ УВОДНЕ ЧЛАНКЕ У „АРКАНЗАШКОЈ ГАЗЕТИ“ 1902. ГОДИНЕ И ПИШЕ ИХ ЈОШ И ДАНАС, У СВОЈОЈ 98. ГОДИНИ.

РЕЧ „МА“ НА ВИЈЕТНАМСКОМ МОЖЕ ДА ЗНАЧИ: АЛИ, МЛАД, ПИРИНАЧ, КОЊ, ДУХ, ГРОБ ИЛИ МАЈКА — ЗАВИСНО ОД ТОГА КАКО СЕ НАГЛАСИ!

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

НИКАД НЕ ПУЦ

**ЗАТО ШТО НИКО ОД ИСКУСНИХ РАТНИКА
НИЈЕ СМЕО ДА ИЗАЂЕ НА ДВОБОЈ ДРСКОМ
ИЗАЗИВАЧУ, ВЕЉКО ЈЕ РЕШИО ДА ПОША-
ЉЕ СВОГ ДЕВЕТНАЕСТОГОДИШЊЕГ БРАТА
КОМЕЈЕТО БИЛА ПРВА БОРБА**

У лето 1811, баш кад је непријатељ свом ситом навалио да поново заузме ослобођени Неготин, заповедник прада Хајдук-Вељко се изненада разболео. Устаници су покушавали да то сакрију од Турака али ови су то брзо приметили. Није било више оних муњевитих напада чете коју је предводио Вељко на коњу Кушљу а иза које је остајала само смрт. Мада је Турака било много више, око 16.000, они су се бојали устаника, нарочито Вељка, лудо храброг, необузданог човека који је целу Крајину дигао против њих.

ИЗАЗОВ И НЕОЧЕКИВАНА ОДЛУКА

Међутим, чим су приметили да Вељко не силази са куле, коју је ко зна зашто звао Баба-Финка, осилили су се. Два дана пошто се Вељко разболео из логора се издвојио висок и јак Турчин на белом коњу. Кад се

приближио шанцу који је држала устаничка пешадија, повикао је:

— Хеј, има ли тамо који јунак спреман да се бори. Чекам га! — а кад се нико није јавио почео је да се руга и назива их кукавицама.

И другог дана исти Турчин на дивном белом коњу појавио се и све се поновило као и јуче. Наједном устаници су угледали Вељка који је пешке прилазио логору. Једва је нишао, зуби су му цвекотали, усне се осуле прозницом.

— Добро јутро, јунаци! — довикнуо је устаницима. Војници омпоздравеше.

— Какав је оно Турчин у пољу? Шта он тражи? Кога зове? — упитао је мада му се по гласу видело да добро зна шта овај тражи.

Сви су занемели, нико није смео да каже истину. На крају је Абраш, Вељков по братим процедио:

— Зове на мегдан, побратиме.

— Па шта чекате? Од јуче га гледам с Баба-Финке како се пред вама размеће. Мене ноге једва држе... Да га сутра нисам видео овде!

Сви су ћутали док се Вељков брат Милутин не усуди да проговори:

— А ко да му изађе на мегдан?

— Ти, Милутине, ти — примнуо је Вељко.

Младићу се од тих речи крв следила у жилама.

ЛЕКЦИЈА ЗА МЛАЂЕГ БРАТА

Оба брата убрзо су се нашла на кули. Ту су затекли Чучук-Стану, храбру жену која је у тим бурним устаничким данима делила и добро и зло са Вељком. Она га се мање бојала него други, али га се ипак бојала. Вељко јој је одмах рекао да нареди момцима да се Кушља опреми онако као кад он иде на чарку. Чим је она изашла, Вељко је скинуо пиштоље са зида и сам их добро напунио. Набијајући их обратио се брату:

— Милутине, деветнаест ти је година и досад

нис излазио на мегдан и зато добро пази шта ћу ти казати. Кад изјашеш Кушљу одавде, окрени градом, па кад изађеш у поље до нашег логора добро се држи на коњу, узду му притегни јер је мој коњ навикао да скаче и поиграва чим чује да војска викне „ура“, па те може збацити.

Затим га је саветовао да чим изађе из логора крене слободно на противника и да се држи десно тако да му овај буде с леве стране — никад с десне јер је он Кушљу научио да окреће улево!

— Ако то заборавиш и покушаш да га удесно окре-

ћеш, пропао си! А сада да видим је ли си запамтио: — С које стране треба да ти буде противник?

— С леве — одговорио је Милутин још не верујући да то он заиста креће у двобој са оним јаким ратником који је бар два пута тежи и двоструко старији од њега.

АЈ ПРВИ!

— Е, добро. А сада да ти кажем и ово: супарника се не плаши нимало, али ни за живу главу не пуцај први! Кад му се будеш приближио на педесетак корака, он ће те изазвати да пуцаш први, а кад види да нећеш, обоје ће коња, извући пиштољ, јурнути, крај тебе пролетети и опалити. Ку

нути да би узео већи замаха да се улево окрене, па опет пази да не паднеш.

После овог разговора два брата су сишла с куле у двориште. Коњушар је већ водио спремног Кушљу. Вељко је још једном прегледао пиштоље, затим колане и

шља беснео, поигравао а кад је чуо како војници кличу „ура“ разиграо се и почео да се баца час лево — час десно.

Чим је угледао супарника ратник на белом коњу одмах је пошао према њему. Милутину су у том тренутку почели пред очима да се појављују разнобојни колутови. Страх га је хватао. Али, мало помало охрабрио се сећајући се Вељкових речи и савета и видећи да се Кушља понаша тачно онако како му је брат и рекао.

— Пуцај! — узвикнуо је кад му се приближио на сто корака. Милутин је премро од страха али зато је Кушља и даље сигурно ишао напред. Турчин поново викну а Милутин само ћути и све му ближе иде старајући се да му је увек на левој страни.

На јутарњем сунцу наједном засја метална узенгија. Турчин обод свога коња, полете, опали из пиштоља и брзином муње пролете поред Милутина у правцу турског логора. Тог часа Кушља је учинио у длаку оно што је Вељко предвидео: није дозволио Турчину натраг, прстигао га је. Милутин се окренуо и испалио пиштољ у противника.

ПРВИ И ПОСЛЕДЊИ ПОЉУБАЦ

Шта се после тога десило, Милутин не зна. Дошао је к себи тек кад га је Кушља довео пред кулу одакле је кренуо на свој први двобој. Кад је одјахао, пришао му је Вељко и рекао:

— Срећан ти, брате, први двобој! Јеси ли видео како се стропоштао с коња твој противник? — а онда, поседавши у Милутина на савио: — А што држиш тај пиштољ у руци?

Милутин се насмејао и тек тада приметио да је давно требало да га задене у футролу.

Испраћајући брата у собу да се мало одмори Вељко му је рекао:

— Знаш како ти је — и пољубио га, први и последњи пут у животу.

Већ после две године Вељко је јуначки погинуо бранећи Неготин а Милутин је морао да напусти Србију коју су поново заузели Турци. Поново се вратио у земљу кад је почео други српски устанак, борио се и доживео ослобођење. Умро је у Пожаревцу 1861. године као пензионисани члан Државног савета.

В. Т.

узду и окренувши се брату узвикнуо:

— Јаши!

Милутина је прошла језа. Носе су му клецале и он је једва појахао. Вељко му саопрече:

— Срећан пут! — И не осарајући се попео се на кулу.

НЕНАДМАШАН КОЊ

Младић је окренуо коња гачно онако како му је Вељко саветовао. Под њим је Ку

шља ће се тада сам улево окренути а ти онда сигурно пуцај у противника. Кад Турчин викне: „пуцај“, ти добро стегни ногама Кушљу јер ће он тада поклек-

Ћирипога

ПУШАЧ

Јесте ли икад видели шарана који пуши? Нисте, разумете се. Такав шаран може да се види само у Бусна Парку, зоолошком истраживачком центру у Калифорнији којим руководи млади научник Леон Смит. Он сматра да животиње могу да науче готово све, само ако се употреби правилан начин обуке. Тако његов шаран не само што пуши, већ уме да пије из бочице, да свом господару да пољубац, па чак и да притисне електрично звонце.

ПОМАЈКА

У једном енглеском зоолошком врту извели су необичан опит: снарили су белу медведицу са мрким медведом. Медведица је донела на свет два младунчета али их је одмах пребацила не подојивши их ниједанпут. Одбачене мечиће прихватила је керуша звана Ђилибарка и сада их она и храни и од зла брани.

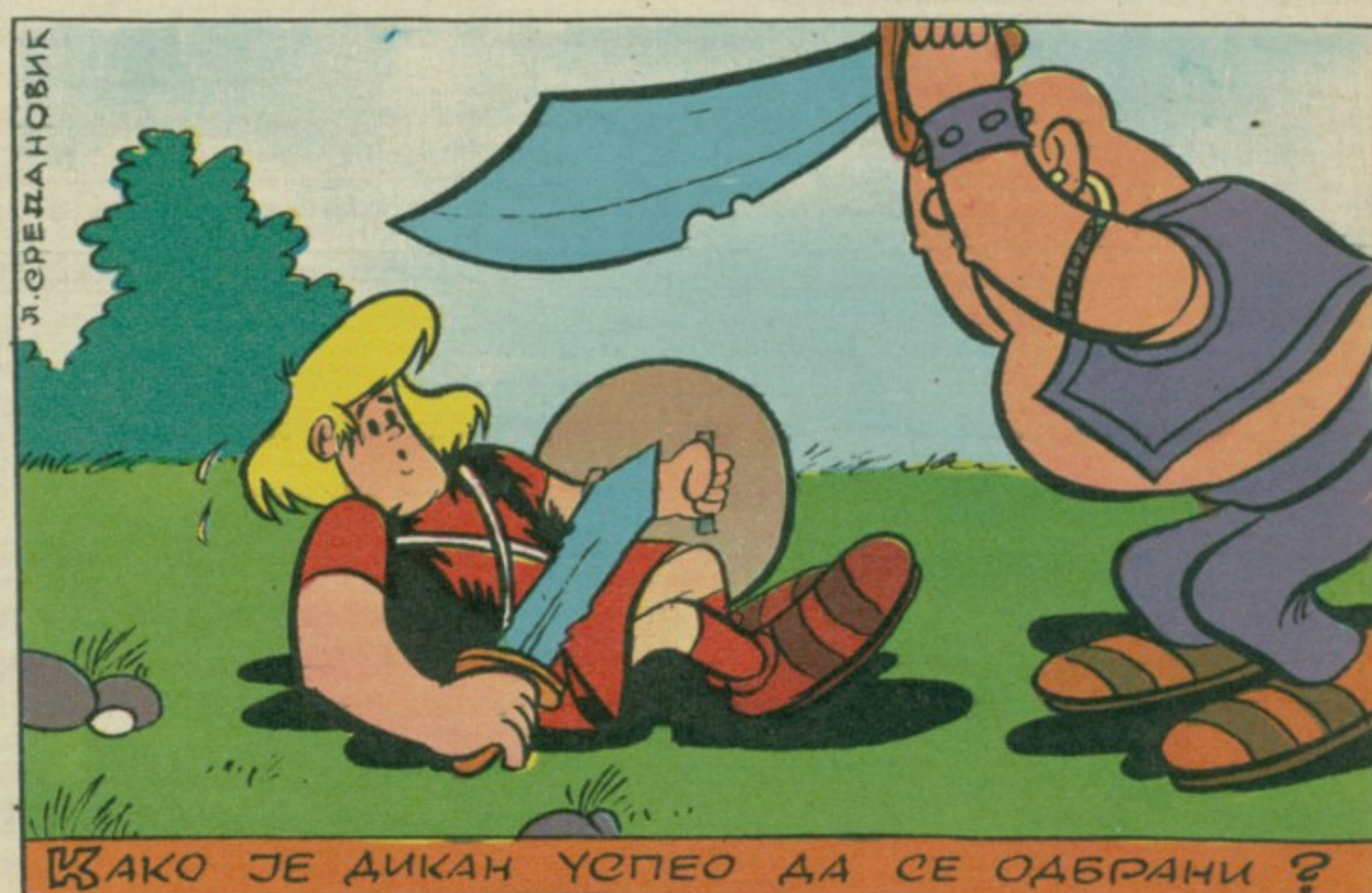
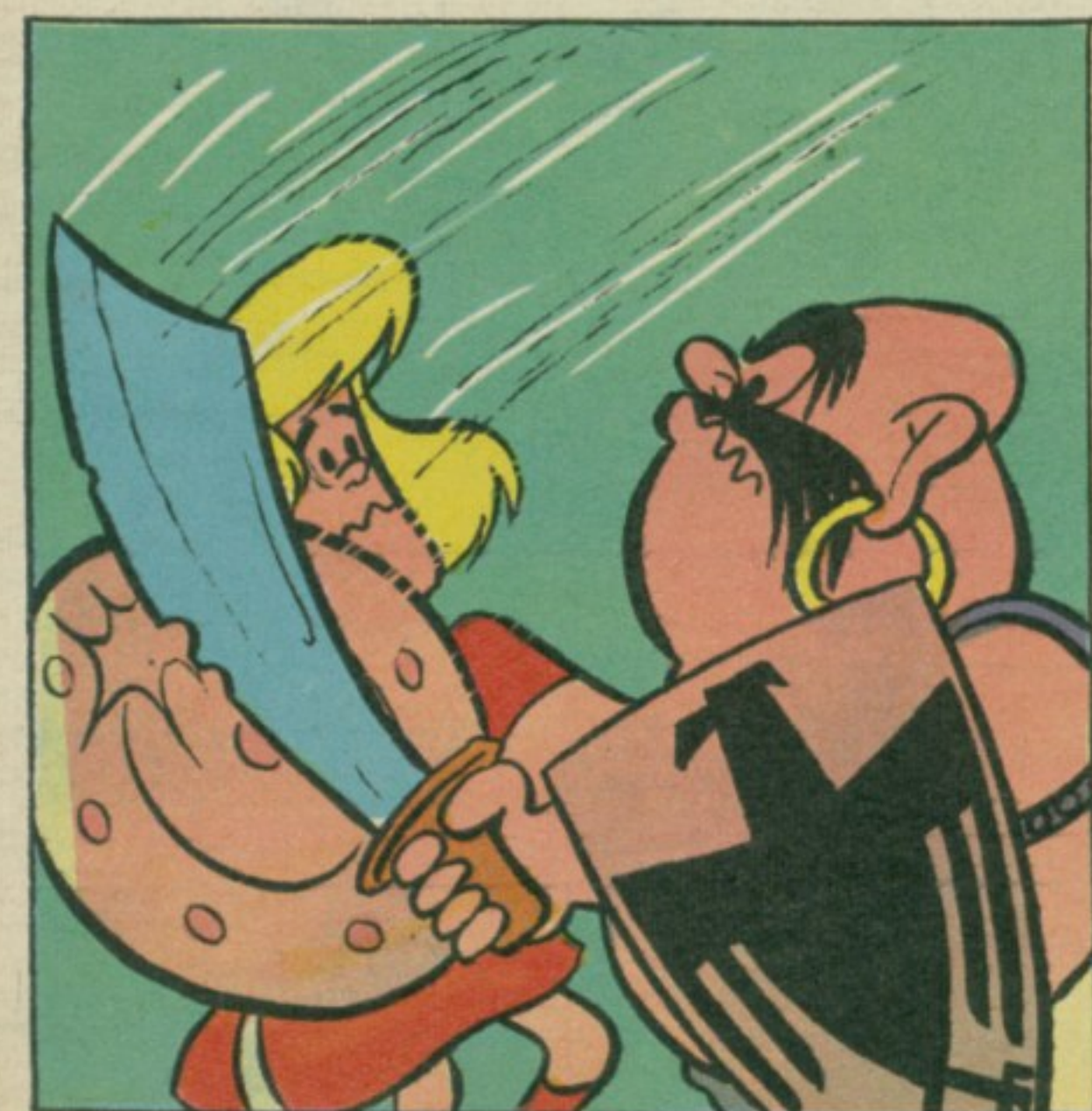
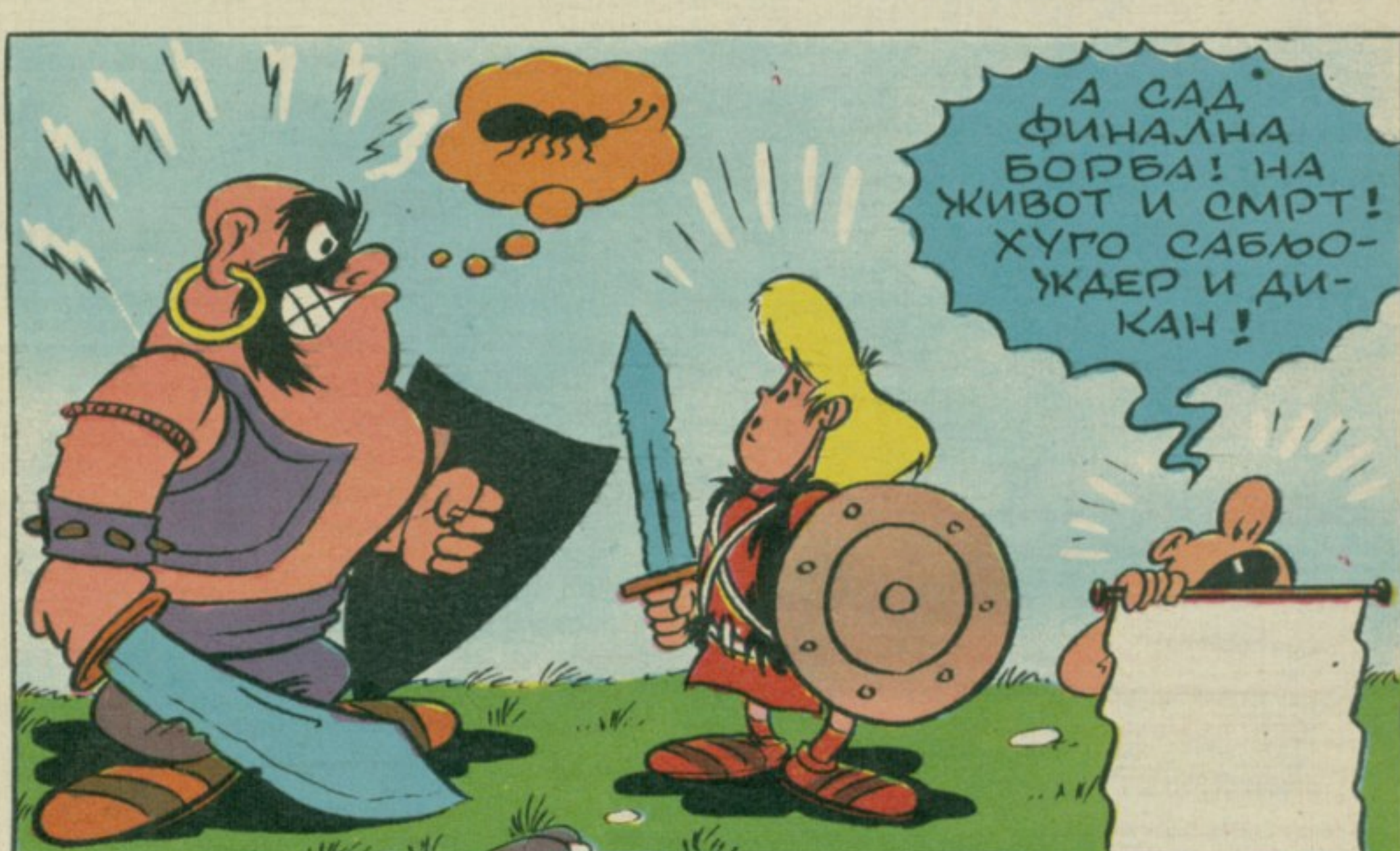
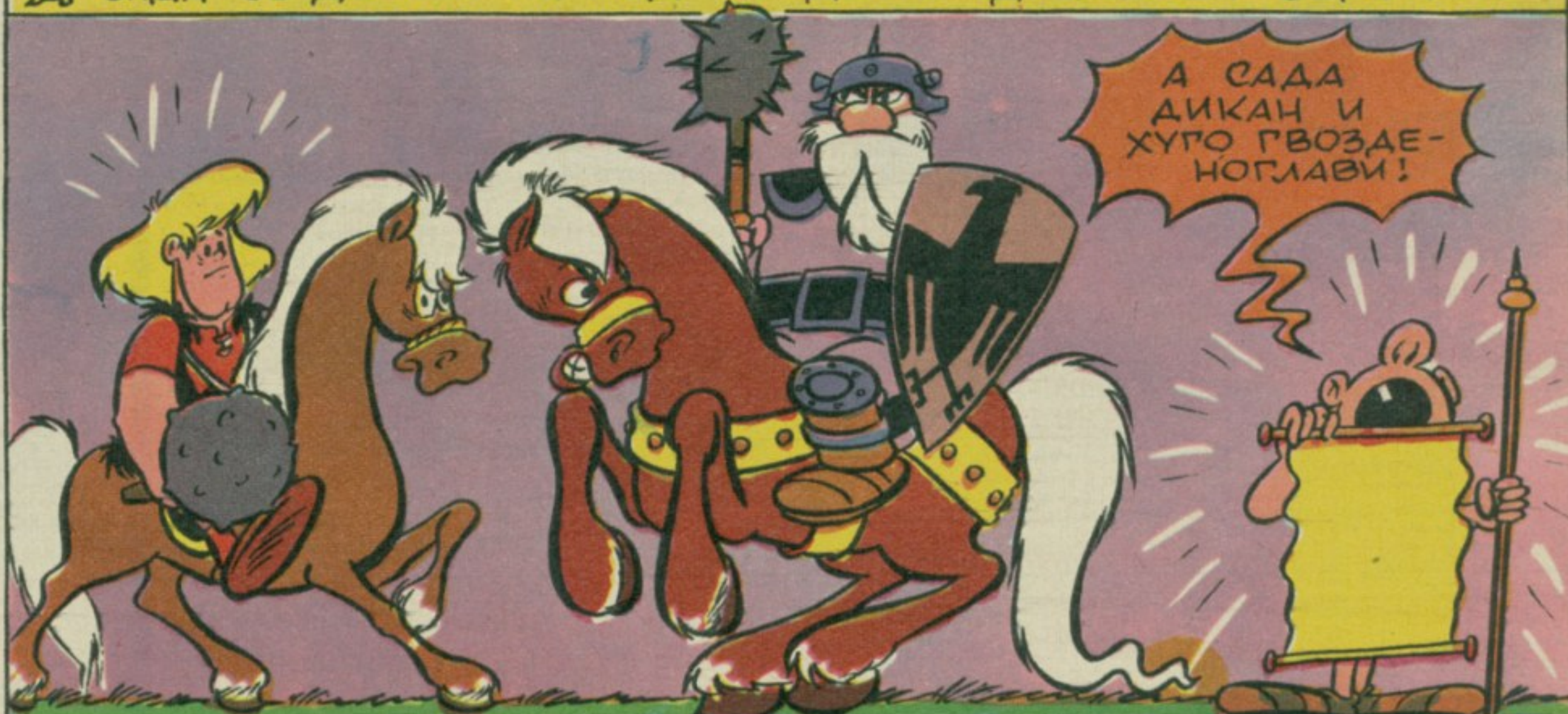
ВЕЛИКА ПОМОЋ

Ваљда сва деца на свету воле да помажу мајци кад она меси колаче. За трогодишњу Трејси Џејн Клуз тај „посао“ је нарочито забаван кад јој помаже шимпанзо Багси који је само нешто мало старији од ње. И Трејси и Багси живе у зоолошком врту енглеског града Саутема. Она у становима за службенике врта а он у кавезу. Али, чим се врата зоолошког врта затворе за публику, Багси одлази својој малој другарици да се с њом игра или да заједно с њом „помаже“ њеној мајци. А како та помоћ изгледа, видите и сами.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

У ЗЕМЉИ
ГЕПИДА

А ОНДА ЈЕ ДОШЛА НА РЕД И ДРУГА ДИКАНОВА БОРБА...

Ј. ГРЕШАНОВИЋ

ЈАШЕМО СА ЛИТЛ ЦОМ!

Од овог броја Литл Цо, јунак серије Бонанца, решава четири загонетна случаја уз помоћ читалаца Политикиног забавника. Прва награда — јахаћи коњ плус комплетна каубојска опрема и још 99 лудих награда за 99 бистрих глава!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

На насловним страницама овог броја Забавник је започео велику награду игру „Јашемо са Литл Цоом“. Сви се добро сећамо овог симпатичног каубоја из серије Бонанца. Он је најмлађи али и најпромућурнији на ранчу Пондероса. У нашој игри Литл Цо ће се наћи у четири необичне ситуације какве су могуће само на Дивљем западу. Ваш је задатак да му помогнете да реши та четири случаја. Ево како:

У данашњем Забавнику, на последњој страници, објављено је прво наградно питање на које треба да одговорите, а на овој страни купон (добро га чувајте!). Пажљиво посматрајте цртеж, делић по делић да бисте на основу података које је ше-

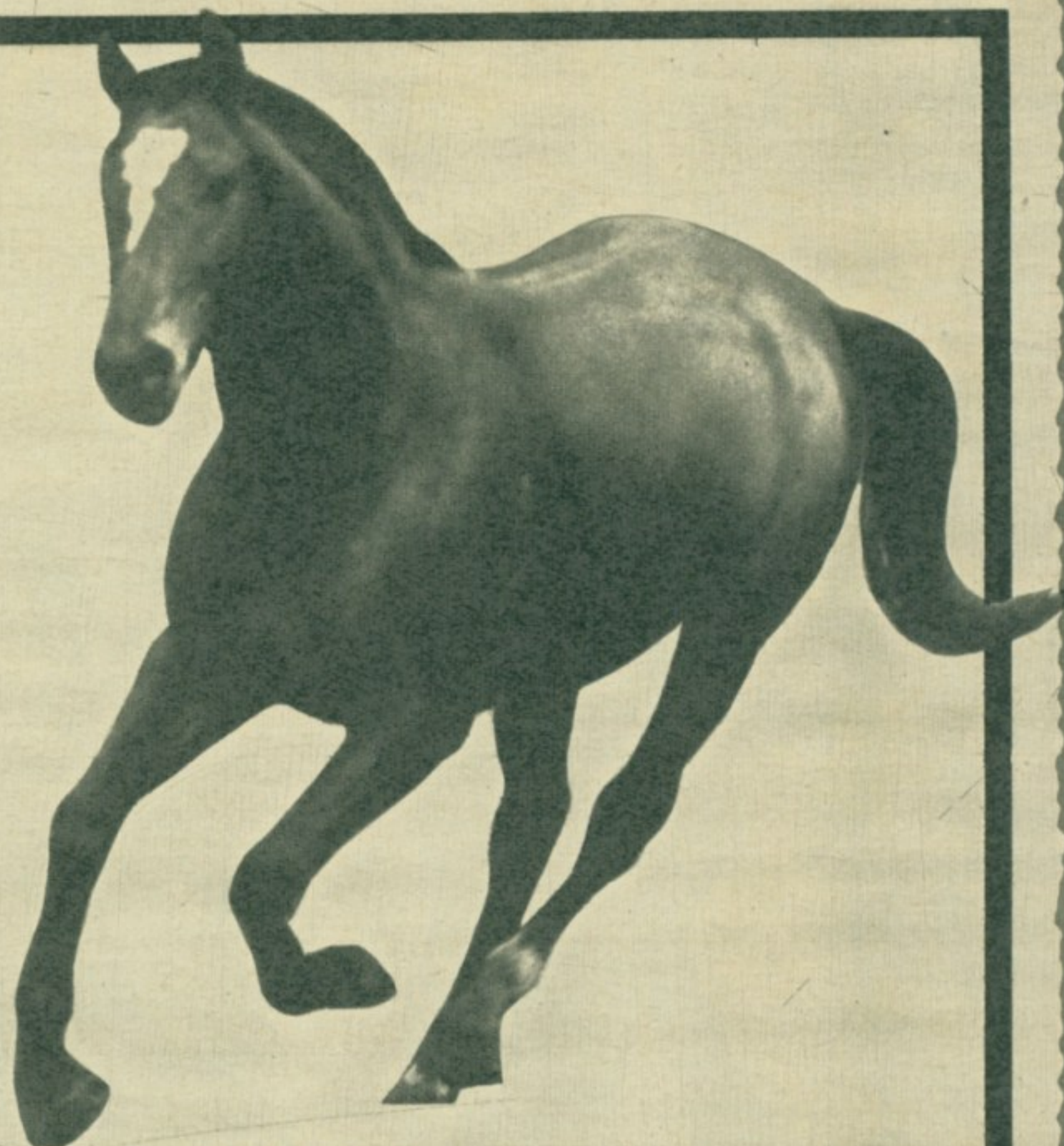
риф дао Литл Цоу пронашли бандита преобученог у жену. Цео цртеж подељен је на поља која су водоравно означена бројкама, а усправно словима. Кад откријете у ком се квадрату крије бомба Крвавог Била (на пример А2), убележите ове ознаке у округли купон који ћете сачувати до краја наградне игре и послати тек кад буду објављена сва четири задатка. У следећа три Забавника, на 8. и 9. страни, биће објављена још три занимљива наградна питања од којих ће свако имати свој специјални купон. У сваки од њих уписаћете тачан одговор, залепити на дописницу и на крају игре послати Политикином забавнику.

ДОБРО ОТВОРИТЕ ОЧИ И СРЕЋНО!

УЧЕСТВУЈТЕ ОД ДАНАС У ВЕЛИКОМ ВЕСТЕРН КОНКУРСУ!

Тата Бен, Хос и Цо — незаборавни јунаци „Бонанце“. У нашој игри они ће доживљавати разне згоде и незгоде. Тако ће Хоса заробити Индијанци...

ЖЕЛИШ ЛИ ОВОГ КОЊА? — Он се зове Вихор и у октобру ће напуни четири године. Врло је питом и дозвољава свима да га узјашу, нарочито деци. Због тога смо га и изабрали између стотине других. Тражи господара који ће му узвратити љубав, добро га чувати и ићи с њим у шетњу. Од јела највише воли сено, омас, а нарочито — шећер. Рођен је 27. X 1968. и одгајен у Коњичком клубу „13. мај“. Мајка му је Виолета, а отац чувени Граничар, Енглец, пунокрвни коњ, има педигре у матичној књизи Коњичког савеза Југославије. (Вихор је као и сваки расни коњ добио име према почетном слову имена мајке — Виолета, а она је опет имала мајку Вилу итд.) Има равно 400 килограма! Здрав је, јак, увек добре воље.

Желиш ли да постане твој друг?

Ништа лакше! Од овог броја учествуј у новом наградном конкурс Политикиног забавника на коме је овај коњ прва награда!

НЕВИЂЕНЕ НАГРАДЕ!

Међу онима који тачно одговоре на сва четири питања на крају ће се на срећу извући победници.

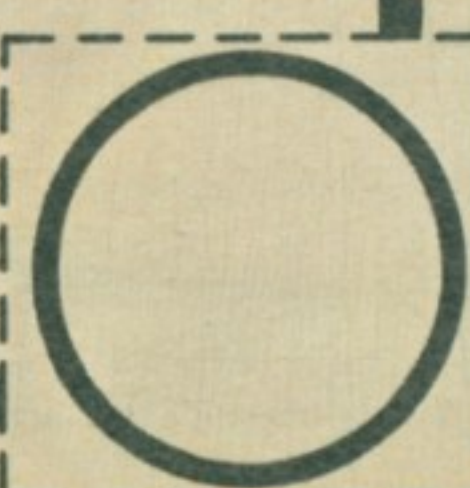
I НАГРАДА: расни јахаћи коњ са седлом, узенгијом и уздом плус комплетно каубојско одело по твојој мери и још шешир, чизме и опасач са два револвера. Победник има право да уместо свега овога изабере 1.200.000 старих динара у готовом, телевизор у боји, или неки други предмет у наведеној вредности. Још 99 лудих награда за 99 бистрих глава!

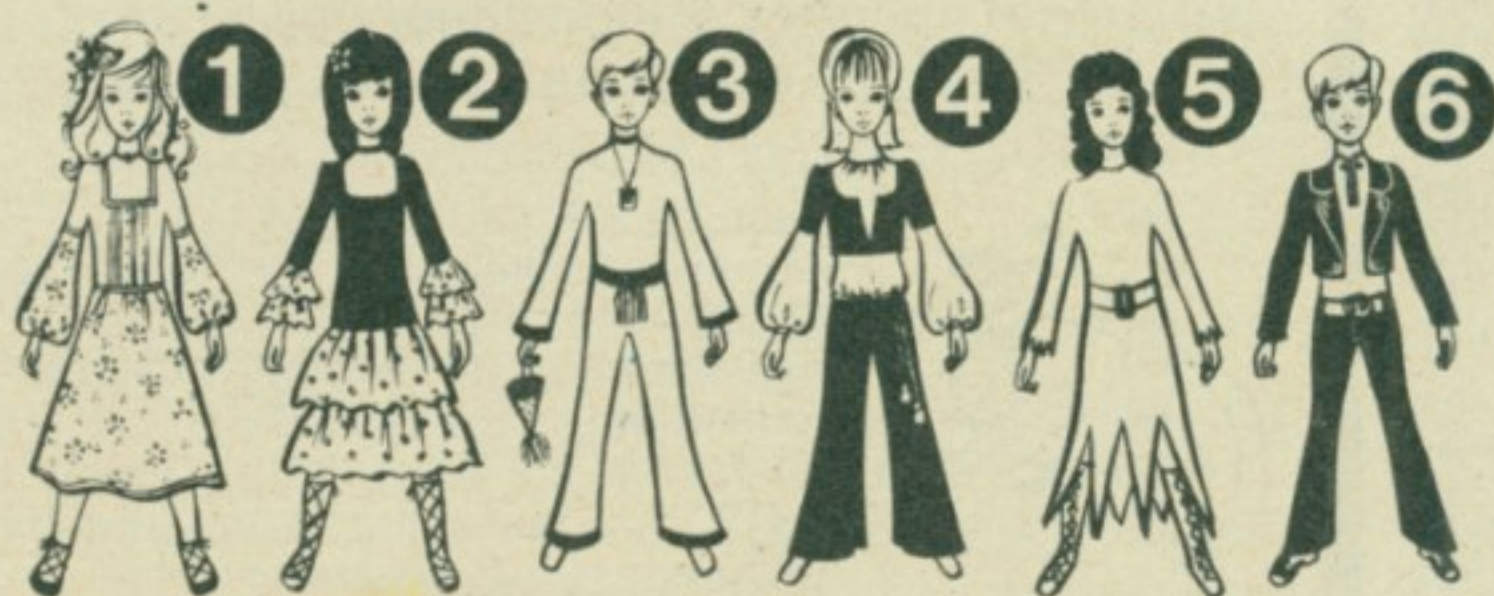
Бицикл (мушки или женски према избору), транзистор с антеном за уграђивање у кола, шест часовника (мушких или женских, како же ли добитник), 10 пенкала са златним пером, 10 златника (од 34.000 динара), 10 претплата на Забавник за целу 1972. годину, 10 великих глобуса, 10 опасача са по два пиштоља, 10 фото-апарата „Кликомат“ 10 комплета књига Карла Маја, 10 компаса склапалица Механо и сад је заиста доста. Ипак, још једна награда — изненађење, коју ћете сазнати тек на крају.

Учествујте сви — исплати се!

ЗАБАВНИК ВА

1. БОЈАНА ВУЈОВИЋ, Београд
2. ТАТЈАНА ЂЕКОВИЋ, Пљевља
3. СНЕЖАНА КОТЛАЈИЋ, Панчево
4. ДРАГАНА ЂЕВИЋ, Београд
5. ЈЕЛЕНА ЂЕНДО, Рума
6. ТИХОМИР БЕРАК, Требиње

НОВОГОДИШЊА МОДА

7. ДРАГАНА ГИЛИЋ, Кладово
8. БОЖАНА ГЛИШИЋ, Бијељина
9. ДУБРАВКА БУЖДОН, Београд
10. ЗОРАН ШАРИ, Нови Сад

Нову годину десет читалаца дочекаће у моделима које су сами нацртали, а ЗАБАВНИК им сашио.

Преко 6000 читалаца одазвало се на позив ЗАБАВНИКА (1035) да себи креирају моделе за Нову годину. Међу многим приспелим цртежима жири у саставу ЉИЉАНА ЛЕЖИМИРАЦ, познати модни креатор и добитник значајних награда у земљи и иностранству, ЉИЉАНА ПЕТРОВИЋ, модни креатор АТЕКСА и један члан редакције ЗАБАВНИКА изабрао је 10 најуспелијих који су приказани на овим цртежима. Ауторима ових модела предузеће АТЕКС поклонило је материјале а ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК бесплатно сашио.

Све хаљине и два одела награђени читаоци добиће до 28. децембра ове године!

НАЈБРЖИ ПИСАЦ НА СВЕТУ

Лорд Киченер, један од најпознатијих генерала британске армије, строго је погледао своје официре:

— Ниједна реч са овог састанка не сме да процури у јавност. — рекао им је. — Не можемо дозволити да новинари дижу прашину док очекујемо да Бури потпишу мировни уговор.

Шифроване поруке

Један од официра изишао је у просторију где је туце дописника, међу њима и Едгар Валас из лондонског „Дејли Мејла“, чекало на вест о завршетку бурског рата који су од 1899. па до ове 1902. године водили Енглези против Бура, холандских досељеника у јужној Африци.

— Жао ми је, господе — рекао је официр — али нећемо давати никакве изјаве. Тако је наредио лорд Киченер.

— Али, зашто? — узвикнуо је Валас.

Официр је слегао раменима:

— Ја само поступај по наређењима.

Валас је изишао са смиреним планом у глави. Знао је да његов уредник нестрпљиво чека извештај и никако није хтео да га разочара. Али и Киченер је предузео све мере да се резултати преговора с Бурима не сазнају пре времена: 60 делегата, колико их је присуствовало састанку на коме је требало да се потпише мировни уговор, стављено је у великом шатору опкољеном стражом и бодљикавом жицом. Несрећни дописници свих светских листова убијали су време у Преторији узалуд очекујући и најмању вест.

Валас, међутим, није могао да чека. Помогао му је и случај — у лицу индустријалца Харија Фримена Коена са којим се спријатељио у Јоханесбургу. Коенов брат Цезар који је имао представништво у Лондону пристао је да прима шифроване поруке из јужне Африке и омета их носећи у „Дејли Мејлу“. У ствари, Едгар је смислио изванредну шифру: слао је телеграме којима је Коеновом пословном представништву јављао да је по тој и тој цени купио на берзи неку акцију. У „Дејли Мејлу“ су знали шта те шифре значе. Они који су контролисали пошту нису ништа сумњали јер су поруке носиле Коенов потпис.

ЕДГАР ВАЛАС КОЈИ ЈЕ МОГАО ДА НАПИШЕ РОМАН ЗА НЕКОЛИКО ЧАСОВА ПОСТАО ЈЕ СЛАВАН У СВОЈОЈ 27. ГОДИНИ ЗАХВАЉУЈУЋИ ЈЕДНОЈ БЕЛОЈ МАРАМИЦИ.

од једног војника из Киченеровог логора, свог старог пријатеља из војске. План је био сасвим једноставан. Пруга која је спајала Преторију са Вал Ривером пролазила је тачно поред Киченеровог логора. Едгар је сваког дана путовао тим возом и помно зурео кроз прозор. Његов поглед тражио је извесног војника који је шетао крај бодљикаве жице и ревносно брисао нос марамицом. Баш та марамица обавештавала је Едгара о свему што га је занимало. Свом старом ратном другу Едгар је дао 3 марамице: црвену, плаву и белу. Првена марамица значила је НИШТА НОВО, плава — ПРЕГОВОРИ НАПРЕДУЈУ, а бела — УГОВОР ЈЕ ПОТПИСАН.

Овај систем омогућио је Едгару Валасу и „Дејли Мејлу“ да претекну целокупну светску штампу.

Једног лепог дана војник је обрисао нос белом марамицом. Едгар је сишао с

воза, одјурio у Преторију и омета у Лондон послао телеграм којим је јављао да је „на берзи купио последње акције“. То је, према договору с уредником, значило да је мир с Бурима потписан. „Дејли Мејл“ је сутрадан на првој страни објавио сензационалну вест — 48 часова пре него што је Киченер дао икакво званично саопштење!

Велики расијник

Тако се Едгар Валас, си-роче кога су одгајили један продавац рибе и његова жена, вратио у Лондон поставши славан у својој 27. години. Овај успех био је тек почетак. Мада му је репортерски позив одузимао много времена, 1904. године Валас је написао роман о четворици који посвећују живот извршењу правде над

људима ван закона. Књига под насловом „Четири праведника“ изишла је 1905. и публика ју је одмах прихватила. За њом је дошао „Сандерс са реке“ а затим многе друге.

И поред тога што је огромно зарађивао Едгар је био стално у дуговима. Зато се, између два романа, бавио уређивањем недељних новина, вођењем рубрике о коњским тркама, писањем филмских сценарија и позоришних комада и извештавањем са седница у парламенту! Чим би поново дошао до новца, журио је на трке, стављао по 1.000 фунти на коња чије би му се име допало, куповао члановима своје породице скупе аутомобиле, путовао по свету.

Једнога дана порески службеник га је обавестио да држави дугује порез од 10.000 фунти. Едгар, који тренутно у банци није имао ни пребијене паре, замолио је порезника да му

остави 48 часова времена. Онда се закључао у радну собу, укопчао диктафон и у њега у једном даху изговорио криминални роман од 60.000 речи. Затим је одјурio у издавачку кућу где је роман примљен уз обећање да ће одмах бити и објављен. Едгар је тада телефонирао свом порезнику: — Добићете чек сутра, јутарњом поштом!

Срце новинарско

Тако се родила истинита легенда о његовој списатељској продуктивности. У издавачком свету говорило се да је Валас у стању да истовремено диктира два романа! Прича се да га је једном неки пријатељ тражио телефоном и од пишевог слуге добио овакво обавештење:

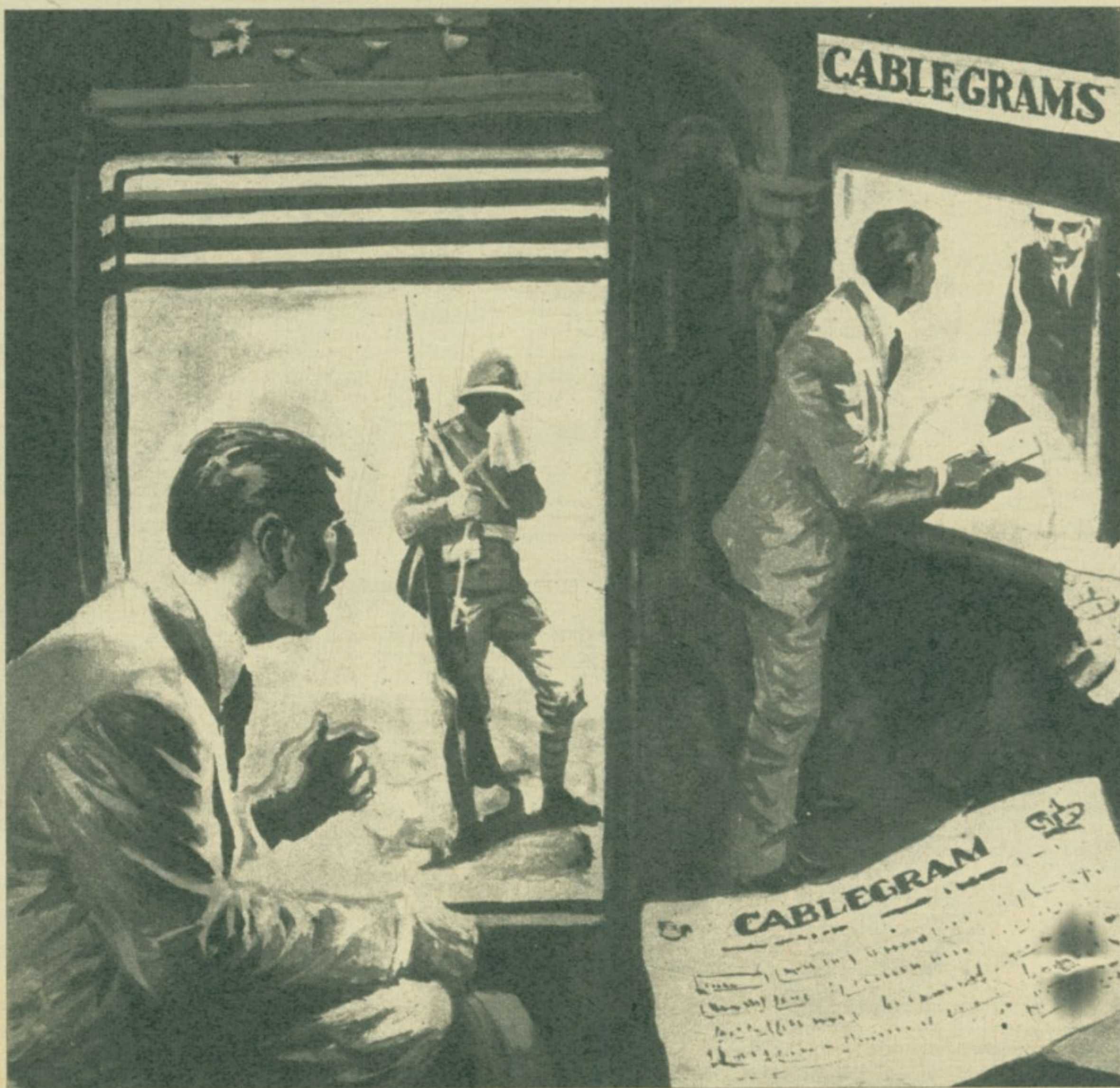
— Жалим, господин Валас не може да разговара с вама. Управо пише роман. На то је пријатељ одговорио: — У том случају сачекаћу на телефону!

По повратку из посете Чикагу Валас је право с аеродрома отишао у своју радну собу, затворио се с термосом кафе и написао драму о америчким гангстерима под називом „На лицу места“. За ово дело које представља један од његових највећих успеха било му је потребно само два и по дана. Око 1930. године Валас је зарађивао 50.000 фунти годишње. Али, чак ни та опромна сума није била довољна да подмири његове трошкове. Због тога је прихватио понуду да оде у Холивуд и пише филмска сценарија.

— За сваки сценарио имате рок од месец дана — речено му је тамо. — Можемо да вам плаћамо 800 фунти недељно. — Валас је климнуо главом, отишао кући и сео за диктафон. Осам часова касније испоручио је свој први рукопис. — Да се погодимо овако — рекао је свом послодавцу — 800 фунти по сценарију!

Фебруара 1932. Едгар Валас се разболео од запаљења плућа и умро. На Ладгејт Серкусу код Флит Стрита (у Флит Стриту налазе се све редакције лондонских новина), недалеко од места где је као дечак продавао новине, постављена је спомен-плоча. На њој пише: „Упознао је и богатство и беду... Стваралачком радом посветио је свој талент, али је Флит Стриту дао своје срце“.

П. С.

Војне власти које су контролисале пошту из јужне Африке нису сумњале у Валасове телеграме јер их је потписивао индустријалац Коен.

JOE MUSIAL

ВЕЛИКИ СТРАХ

Убили су ми оца

Хонорар: 80 и.д.

Било је то 1943. године. Као тринаестогодишњи дечак живео сам са родитељима и четири брата у селу Коњуши. На високом Влашићу и другим планинама у околини водиле су се непрекидне борбе. Често сам виђао како четници одводе младе партизана у шуму одакле се нису више враћали.

Једног дана обасјаног јунским сунцем на вратима наше куће зачуло се лупање. Мој отац је отворио врата и на њима су се појавила два дугобрада четника. Побегло сам у собу и чекао шта ће се догодити. Четници су ускоро отишли, али су следећих дана поново долазили. Кад год би их угледала на кућном прагу, мајка је склањала нас децу и стезала нас у грчевит загрљај.

После неколико мирних дана у наше двориште ушло је пет четника. Опколили су оца и повели га у оближњу шуму. Ја сам пошао за њима али сам се у паничном страху сакрио у један лесков жбун. Кад сам ускоро чуо пуцањ, заплакао

Занемео сам од ужаса кад сам, дотрчавши у шуму, угледао окрвављено тело свог оца.

сам и потрчао у шуму.

— Татааа! Татаааа! — ви-
као сам јецајући.

Они су били већ отишли а мој отац је лежао на земљи обливен крвљу. На ње-

говом врату налазила се велика рана. Мој страх претворило се у болно сазнање: ја више немам оца...

Милош Андрић,
Карађорђева 84/II, Ваљево

Над мрачним понором

Хонорар: 80 и.д.

Мост је поигравао под мојим ногама а доле негде дубоко хучала је вода.

Сваке вечери враћао сам се кући истим путем — преко старог висећег моста кога сам се одувиком бојао. Био је причвршћен већ дотрајалим челичним ужадима над дубоким мрачним понором а вода која је текла испод њега добијала је од стијења тамну боју.

Кад сам се једном враћао из школе касније него обично, небо се било натуштило и дувао је јак вјетар. Са зебњом у срцу приближавао сам се мјесту на коме се налазио висећи мост. Прије него што сам га распознао у тами, чуо сам како шкрипи љуљајући се под налетима вјетра. А кад сам се сасвим приближио, застао сам на тренутак сакупљајући храброст да пођем даље. Онда сам крочио на дотрајале даске и све ми се чинило да се сваког часа могу измаћи испод мојих ногу. Ишао сам најприје полако, корак по корак. Затим сам мало убрзао ход желећи да што прије стигнем на другу страну.

Стигао сам некакo до сре-

дине гдје се љуљање моста највише осјећа. Свуда око мене био је мрак а доле негдје дубоко ледено и непријатељски хучала је вода. Страх ми се увукао у кости. Одједном ме обузео осјећај да не могу даље, да ћу полетјети у понор. Сажупио сам посљедњу снагу и потрчао. Мост се снажно заљубљао а ја сам се спотакао и пао. Лежао сам на неравним даскама скоро без свијести грчевито се приљубљујући уз њих.

Био сам сав ојамро од страха и не знам тачно колико сам дуго остао у том положају. На моју велику срећу, мој дјед је пошао да ме тражи. Да ме није нашао можда бих те вечери настрадао јер се само неколико ко-рака испред мјеста на коме сам лежао на мосту налазила велика шупљина јер је не достајало неколико дасака.

Послије овог догађаја три дана нисам ишао у школу а и сада, иако је мост поправљен, са страхом прелазим преко њега.

Мијат Јовановић,
Бабића Бријег, Бијело Поље

Отмица у поноћ

Хонорар: 60 н.д.

Ово се догодило једне септембарске ноћи пре двадесет година. Моја старија сестра хтела је да се уда кријући од родитеља па јој је била потребна моја помоћ. Те ноћи родитељи нису били код куће а нас две смо чекале да дођу људи који ће је одвести. Време је пролазило а њих није било па смо чекајући и заспале.

Изненада сам кроз сан чула неко шушкање око куће и полугласан разговор. Кућа је била мала а прозори ниски. Брзо сам пробудила сестру. Кад сам видела како она сва дрхти не знајући шта да ради, обузео ме неописив страх. Кроз сваки прозор провиривала је по једна глава. Иако сам знала да су то сватови моје сестре, једва сам се усудила да отворим врата. Напољу је

било мрачно да се прст пред оком није видео. Чим сам прекорачила кућни праг, неко ме је снажно шчепао за руку и повукао у мрак. На моје запомагање из куће је истрчала сестра дозивајући ме. Сватови су тада схватили да су погрешили па су ме пустили. Пришли су мојој сестри и са њом се журно изгубили у ноћи.

Вратила сам се у кућу грцајући у сузама. Они људи су ме страшно уплашили а затим су одвели моју сестру коју сам много волела. Бојала сам се за њу. Лакнуло ми је мало тек следећег дана кад сам сазнала да се мојој сестри ништа није догодило. Данас, после толико година, са језом се сећам оне необичне и страшне ноћи.

Јела Бошковић, радиница,
Станово 213, Крагујевац

Гледала сам плачући како моја сестра одлази са људима који су ме смртно уплашили.

Глас из гробља

Хонорар: 70 н.д.

Често сам одлазио са друговима на пољану изван града да играмо фудбал. Пут је био прилично дуг и водио је поред гробља. Кад бисмо се после завршене утакмице у сумрак враћали кућама, застајали смо поред гробља и у шали узвикивали: „Устајте мртви!“ То се није допало нашим противницима, па су нас упозорили да не правимо такве шате. Али, ми нисмо послушали.

Једног поподнева позвали су нас да играмо са њима иако смо ми раније увијек сами одлазили. Отишли смо не слутећи ништа чак ни онда кад смо схватили да наши противници намјерно одуговлаче игру.

Кад се смрачило, пошли смо кућама. Пролазећи поред гробља опет смо се зауставили и почели да довикујемо: „Устајте мртви!“ Али, тад се из мрачног гробља зачу стравичан глас: „Колико нас треба?“ Од изненађења и страха ми се укочисмо а онда настаде неописива паника. Почели смо да бјежимо ударајући једни друге и саплићући се.

Ја сам у паничном страху грчао све до куће. Видевши ме онако изbezумљеног, моја мати се уплаши и поче да ме испитује шта се догодило. Нисам могао ни да проговорим а у глави ми је одјекивало: „Колико нас треба!“

Од претрпљеног страха

Вриштао сам и грозничаво се превртао по трави покушавајући да угасим ватру на коси и оделу.

Горео сам као буктиња

Хонорар: 60 н.д.

Једног лета док смо још живели на селу гледао сам како сељаци косе траву и скупљају је у стогове. Мој брат Миле, друг Стева и ја играли смо се на ливади. Бежећи од њих попео сам се на сено и довикнуо им да ме сруше доле ако могу. Они су покушавали да се попну на сено, али сам их ја гурао одозго па су им сви покушаји остајали безуспешни. Одједном су почели нешто да се договарају. Нисам ни слутио шта намеравају. Завукао сам се дубоко и чекао да ме пронађу.

Чуо сам ускоро како Миле и Стева скачу око сена смејући се и вичући. Затим сам осетио неко пуккетање у сену и густ дим од кога су ми очи засузиле. Појавио се и пламен. Са страхом сам видео како букти свуда око мене. Моја одећа је горела. Почео сам да вриштим и запомажем. Једва сам се некако извукао из тог ужареног пакла у пласту сена. Соктрљао сам се на земљу и почео да се ваљам по трави. Мислио сам да ћу изгорети па сам викао на сав глас.

Утом се појавила моја мајка, Баџила је неко ћебе преко мене и успела да угаси пламен на мом оделу. Коса ми је била сва спржена а по телу сам имао велике опекотине. Одмах су ме пренели у болницу где сам остао шест дана. Кад сам се вратио, питао сам брата и Стеву зашто су упалили сено. Они су рекли да су хтели само да се нашале и да су веровали да ћу ја, чим сукне пламен, скочити на земљу.

Станислав Плончок,
Јанка Чмелика 35, Нови Сад

АКО СТЕ СЕ МНОГО УПЛАШИЛИ!

Опишите са овим подацима (време, место, имена лица итд.), свој истински страшни доживљај и пошаљите „Политикином забавнику“, Београд Македонска 29. Потпишите се и уз тачну адресу ставите занимање. Објављени радови биће плаћени.

Кад је на наше узвике одговорио неки стравичан глас из гробља, потрчао сам главом без обзира.

појавиле су ми се сметње у говору које нису престале чак ни онда кад сам сазнао да онај глас из гробља није био глас мртваца већ једног од наших противника.

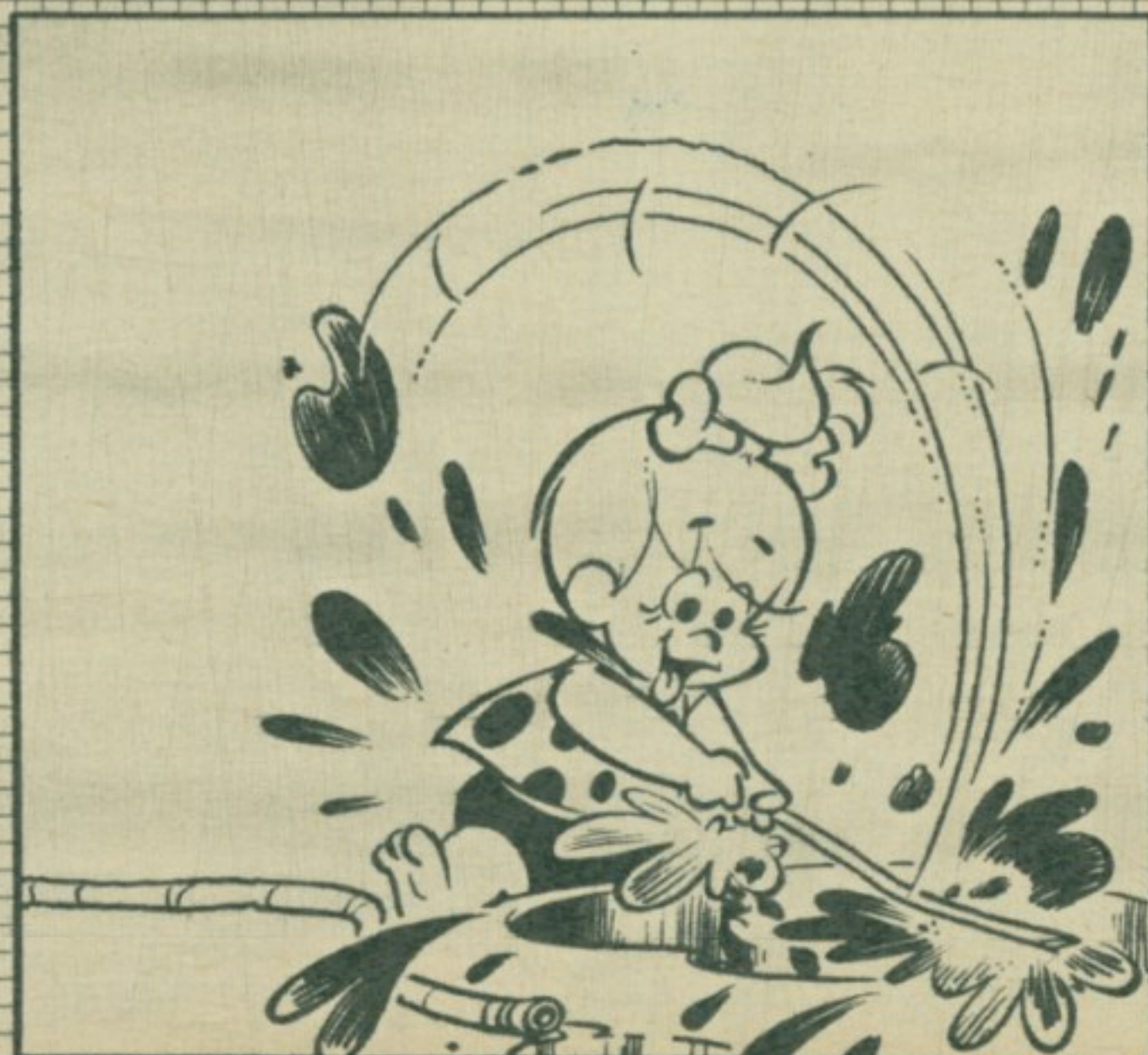
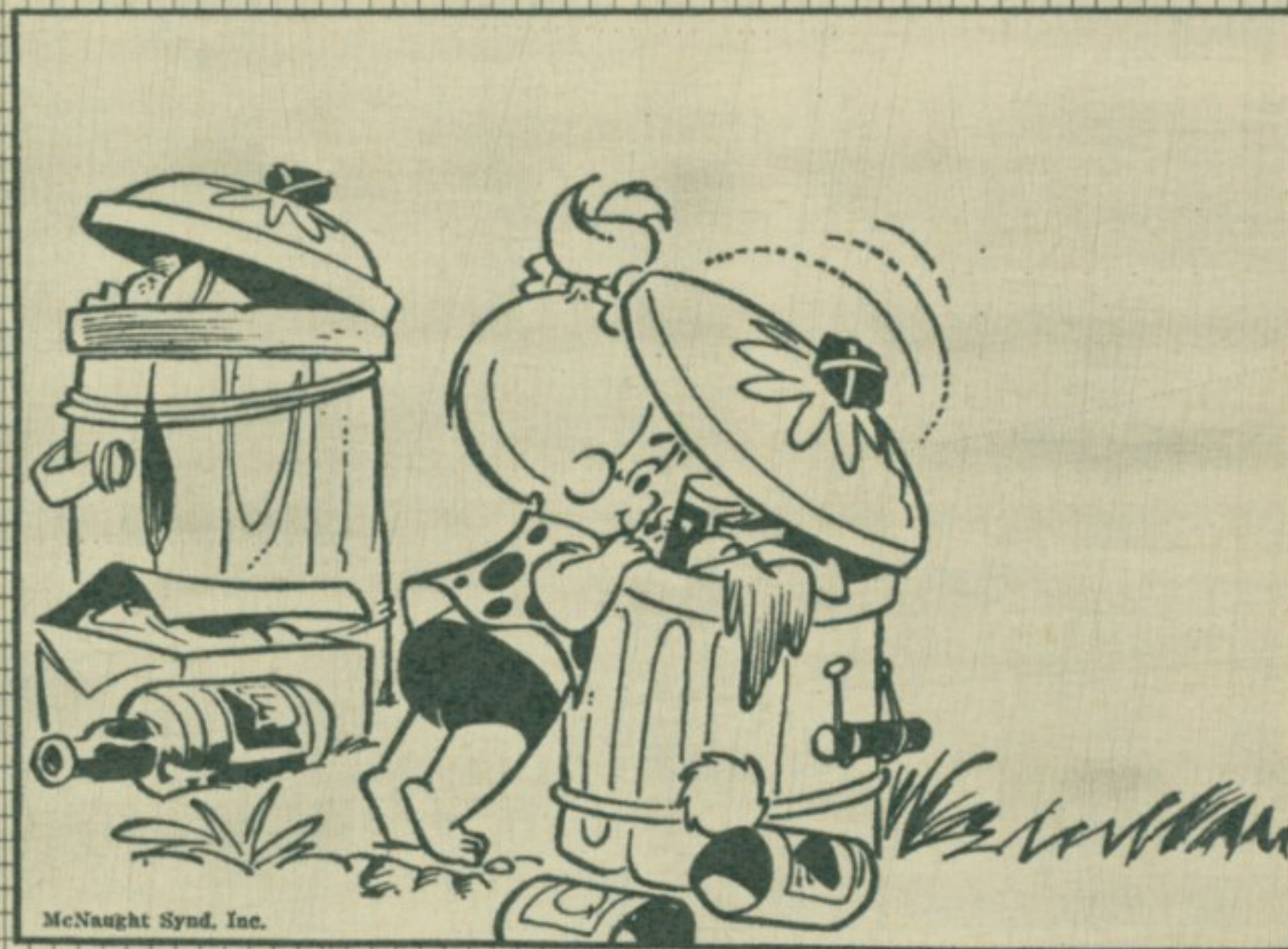
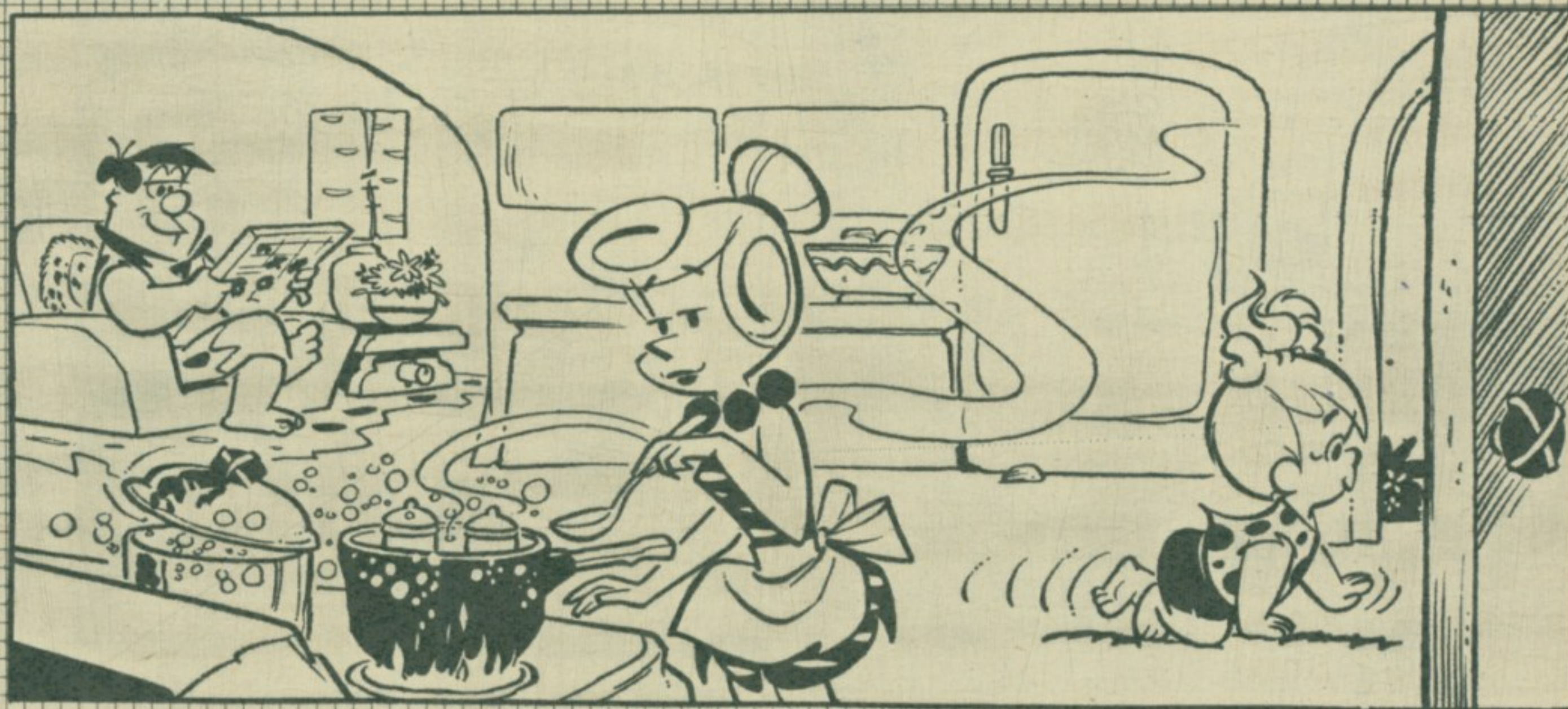
Они су се договорили да нам се освете па су се сакрили у гробље и уплашили нас као што нико до тад није. Послије неколико дана

моји другови и ја поново смо ишли да играмо фудбал али смо поред гробља пролазили ћутке.

Маринко Марић,
Бакијина Лука 17, Мостар

У ЧЕЉУСТИМА ЗМАЈА

ЧАРОБНИ МИТРАЉЕЗ

ЗАТОЧЕНИЦИ!

МИКИ МАРВЕЛ
ЈЕ ВАШ СТАРИ ПО-
ЗНАНИК. ЗАХВА-
ЉУЈУЋИ ЧАРОБ-
НОМ МИТРАЉЕЗУ
КОЈИ ЈЕ ЧАС
ИГРАЧКА ЧАС
УБОЈИТО ОРУЖЈЕ,
МИКИ СЕ СА
УСПЕХОМ
БОРИ ПРОТИВ
ЗЛА...

У ПОДЗЕМ-
НОЈ ЛАБОРА-
ТОРИЈИ МИКИ-
ЈЕВОГ ОЦА
КОЈИ ЈЕ НА-
УЧНИК...

ЈА САМ СЕ
СПАКОВАО,
ТАТА!

И ЈА, МИКИ!
И НАШЕ ВО-
ЗИМО ЈЕ
СПРЕМНО ЗА
ЛЕТ ДО
АМАЗОНЕ!

ТАКО! НАДАМ СЕ ДА ЂЕМО ТАМО
УСПЕТИ ДА ПОМОЋЕМО МОМ
ПРИЈАТЕЉУ РИСМЕНУ КОЈИ
ЈЕ ЗАТОЧЕНИК ДОКТОРА
ЦИНА!

СПРЕМИЛА
САМ ВАМ СЕНД-
ВИЧЕ
ЗА
ПУТ!

ПОСЛЕДЊИ
ПОЗДРАВ И...
МАРВЕЛОВИ СУ
КРЕНУЛИ!

НЕ ЗАБОРАВИ,
МИКИ, ДА СЕ ПРЕ-
СВУЧЕШ КАД СЕ
ОЗНОЈИШ! И НОГУ
ОБЛАЧИ
ТОПЛУ
ПИЏА-
МУ!

ДЕ! ДЕ!
НЕ
ИДЕМО
НА
КРАЈ
СВЕТА!

ПА ДА
ВИДИШ... И
ИДЕМО!

ЈУЖНА
АМЕРИКО,
ЧЕКАЈ НАС!
ДОЛАЗИ-
МО!

КАД СУ НАПУСТИЛИ ЛУКУ,
ВОЗИМО СЕ ВИНУЛО У ВАЗДУХ...

УВУЦИ ВОДЕНЕ
СМУЧКЕ!

У ПРАВУ
СИ, МИКИ!

САД МАКСИ-
МАЛНА
БРЗИНА!

ЛЕТИМО 900 КИЛОМЕТРА
НА ЧАС! АКО НАСТАВИМО
ОВОМ БРЗИНОМ...
ЗАЧАС ЂЕМО
СТИГИ У ЈУЖ-
НУ АМЕРИКУ!

СА ОВИМ
ЧУДОВИШТЕМ
КОЈЕ НОСИМО...
СВАКА УШТЕДА
У ВРЕМЕНУ
ЈЕ ДОБРО-
ДОШЛА!

А ТО ЧУДОВИШ-
ТЕ БИЛА ЈЕ ЖИ-
ВОТИЊА ШТО СЕ
ИЗЛЕГЛА ИЗ ЈА-
ЈЕТА КОЈЕ
ИМ ЈЕ ПОСЛАО
НАУЧНИК РИСМЕН...

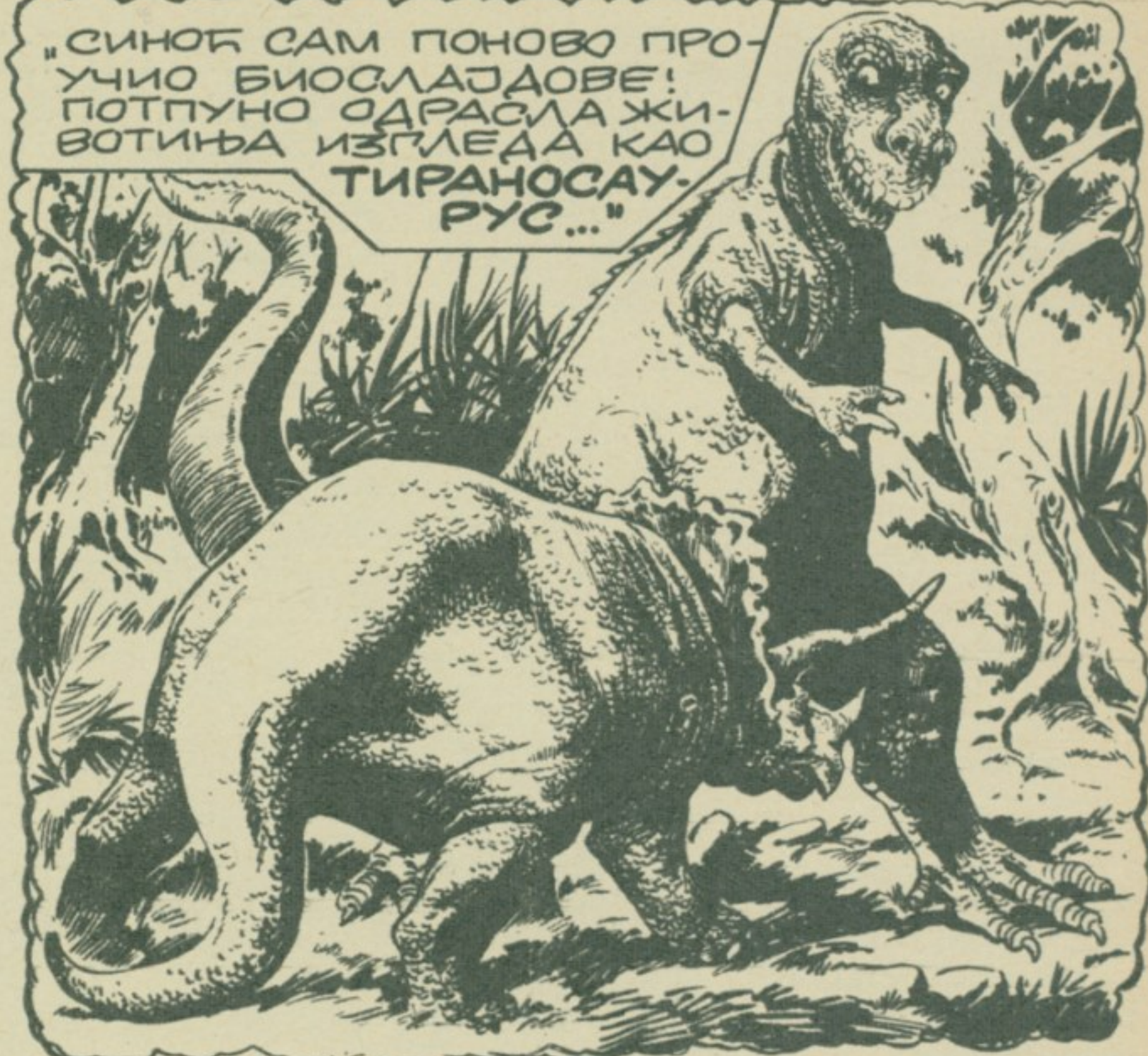

ОВА „БЕБИЦА“
ЈЕ ГОТОВО СИГУР.
НО **ПРАИСТО-**
РИСКОГ
ПОРЕКЛА!

КАКО
ЗНАШ,
ТАТА?

„СИНОК САМ ПОНОВО ПРО-
УЧИО БИОСЛАДОВЕ!
ПОТПУНО ОДРАСЛА ЖИ-
ВОТИЊА ИЗГЛЕДА КАО
ТИРАНОСАУ-
РУС...“

РИСМЕН НАМ ЈЕ НАПИСАО
ДА ПОСТОЈИ ЈОШ 6 ТАКВИХ
ЦИНОВСКИХ ЈАЈА! АКО СЕ
И ИЗ ЊИХ ИЗЛЕГУ ОВАК-
ВА ЧУДОВИШТА... МОЖЕ СЕ
ДОГОВОРТИ КАТА-
СТРОФА!

ИДУЋЕГ ЈУТРА...

ХЕЈ, ТАТА! ПРЕМА НА-
ШОЈ КАРТИ... ОВА ОСТР-
ВА СЕ НАЛА-
ЗЕ БЛИЗУ
ЈУЖНОАМЕ-
РИЧКЕ
ОБАЛЕ!

ТАЧНО,
МИКИ!

...УСКОРО
БЕМО СТИГЛИ!
НАДАМ СЕ ДА
ДОКТОР ЦИН
НЕБЕ САЗ-
НАТИ ЗА
НАШ ДОЛА-
ЗАК!

АЛИ, НАДА ДОКТО-
РА МАРВЕЛА НИЈЕ
СЕ ИСПУНИЛА...

ТО СУ, БЕЗ
СУМЊЕ, РИСМЕ-
НОВИ ПРИЈАТЕЉИ!

ЗА ТО ВРЕМЕ У
ПОДЗЕМНОЈ
КОНТРОЛНОЈ ОДАЈИ...

БРЗО...
ОБАВЕСТИТЕ
ДОКТОРА
ЦИНА!

БИО САМ, ЗНАЧИ,
У ПРАВУ! КАД ЈЕ
РИСМЕН ПРИЗНАО
ДА ЈЕ ПОСЛАО ЈЕД-
НО ЈАЈЕ МАРВЕЛУ
ЗНАО САМ ДА
ЋЕ СЕ ТАЈ
ТИП УСКОРО
ПОЈАВИТИ!

И
ШТА
ОД
НАРЕ-
ЂУЈЕ-
ТЕ
?

ОТАЦ И СИН СУ
ЗНАЛИ ДА ЋЕ МОРАТИ ДА
СЕ СУКОВЕ С ДОКТОРОМ
ЦИНОМ АЛИ НИСУ РА-
ЧУНАЛИ ДА ЋЕ
ТО БИТИ ЧИМ СТИГ-
НУ НАД ЈУЖНУ АМЕРИКУ...

ТАТА!
ГАЂАЈУ НАС
НЕКИМ РА-
КЕТАМА...
И ПРИЛИЧНО
ТАЧНО
ЧИЊАЈУ!

ТО...
ТО КАО
ДА ЦИН ЗНА
ДА БАШ
МИ ДОЛА-
ЗИМО!

ВРУУУУМ!!

БАААМ!

МАРВЕЛОВИ
НИСУ НИ
СЛУТИЛИ ДА
ЦИН
ПРАТИ
СВАКИ
ЊИХОВ
ПОКРЕТ...

ПОВЕЉАЈТЕ
ДОМЕТ
ЗА 8
МЕТА-
РА!
ПАЛИ!

ШУМА СЕ
ЗАТРЕСЛА
ОД
ПРМЉА-
ВИНЕ
РАКЕТА...

КХХВРУУМ!

ААААХ!

ТАТА!
ЈЕСИ
ЛИ...
?

ДА!
ОСТАО САМ
ЖИВ! АЛИ
ЈЕ НАШЕ
УНИВЕРЗАЛ-
НО ВОЗИМО
ИЗБАЧЕ-
НО ИЗ СТРО-
ЈА...
БАР
ЗАСАД!

ОШТЕЋЕНЕ
СУ ЦЕВИ ЗА
ДОВОД ГОРИВА!
И МЕХАНИЗМИ
ЗА ИЗБАЦИВА-
ЊЕ И УВЛАЧЕЊЕ
КРИЛА СУ
ПОКВА-
РЕНИ!

И ШТА
ЋЕМО САД?
ДА ОСТА-
НЕМО ОВАЕ
И ЧЕКА-
МО
КРАЈ
?

БВВВВВ

ОДЛИЧНО, МИКИ!
НАТЕРАЈ ИХ ДА СЕ
ПОВУКУ... НЕ ДОЗВО-
ЛИ ЦИНОВИМ ЉУДИ-
МА ДА СЕ ТОЛИКО
ПРИБЛИЖЕ ДА БИ
ВИДЕЛИ ТВОЈ МИ-
ТРАЉЕЗ!

ТАТА ТА-ТА-ТА-ТА
ААХ!

ПРЕД СМРТОНОСНИМ МЕЦИМА
ЦИНОВИ ЉУДИ СУ СЕ РАЗБЕЖАЛИ...

ХА! А ЦИН НАС ЈЕ УВЕРАВАО
ДА СУ МАРВЕ-
ЛОВИ НЕ-
НАОРУ-
ЖАНИ!

КАКО
СУ ОНДА
УНИШТИЛИ
НАША КО-
ЛА? ПА ОНИ
МОРА ДА
ИМАЈУ
ПРОТИВ-
ТЕНКОВ-
СКО ОРУЖ-
ЈЕ!

Али у том тренутку...

Фииију

САД!

На жалост, мики је
прекасно чуо шум...

ТАТА!
МРЕЖА...
ЧУВАЈ
СЕ!

ОХ!
НЕБЕ-
СА!

Али, времена
није било...

ТАААААП!

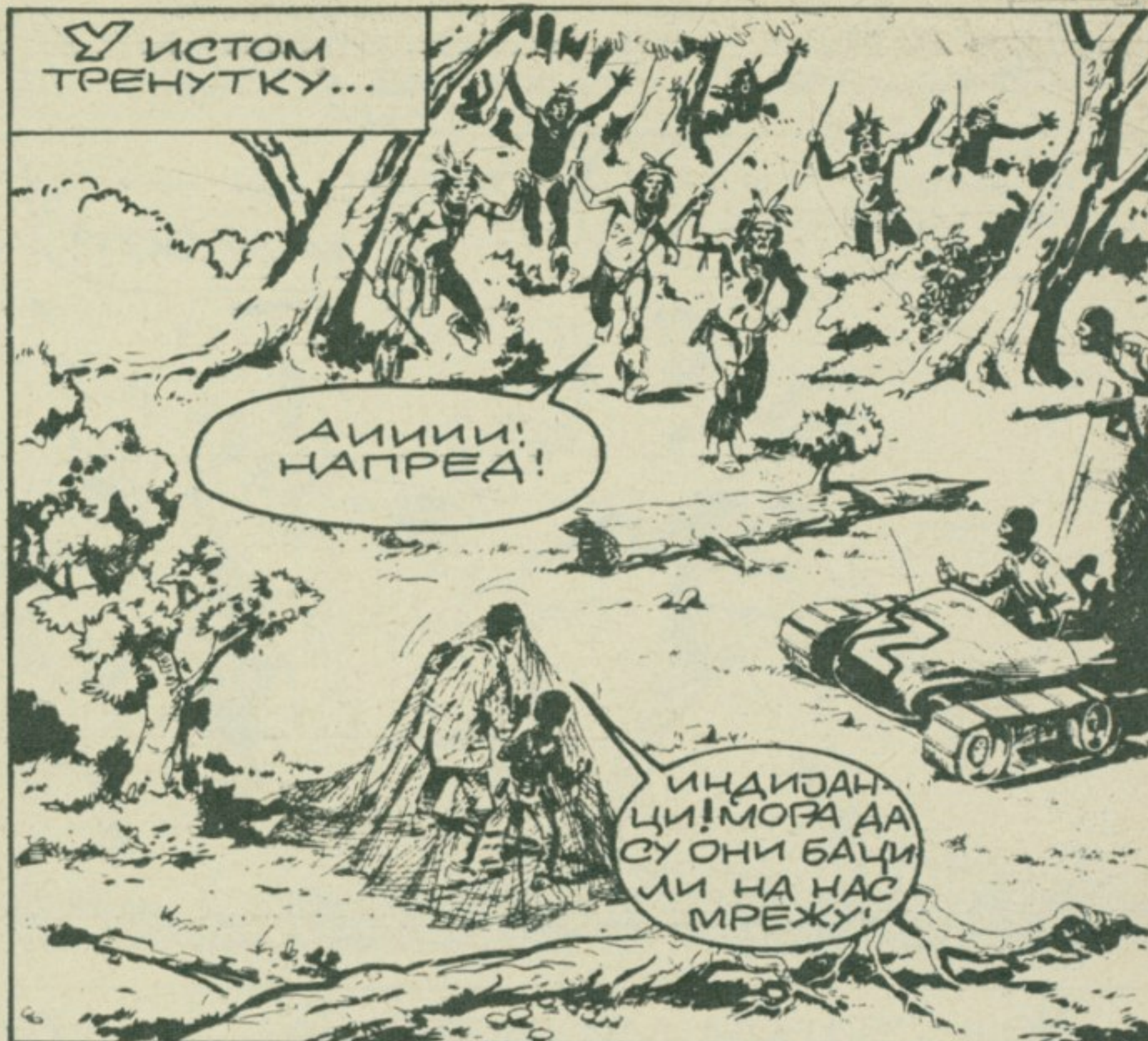
ААХ!

Тренутак касније мики, ње-
гов отац и пас Бенцо нашли
су се испод опромне мреже...

МИКИ,
УЧИНИ
НЕШТО!
СПАСИ
НАС...

НЕ МОГУ,
ТАТА! ВИ-
ДИШ ДА МИ
ЈЕ МИТРА-
ЉЕЗ ИЗБИ-
ЈЕН ИЗ РУ-
КЕ...

ИСТРГАВШИ МИКИЈЕВ МИТРАЉЕЗ ИЗ ПОГЛАВИЧНИХ РУКУ, ЦИНОВ СТРАЖАР ЈЕ ПОЧЕО ДА ПУЦА...

ВИДИШ? ТО ЈЕ САМО ИГРАЧКА!

ОООО!

МИЛОСТ!

НЕ БОЈТЕ СЕ! ТА МУНИЦИЈА ЈЕ ОД ПЛАСТИКЕ!

ТО ЈЕ ИГРАЧКА ОВОГ ДЕЧКА!

И ОСТАЋЕ ИГРАЧКА СВЕ ДОК ЈЕ У ТУЂИМ РУКАМА!

ЈОШ ЈЕДНОМ МИКИЈЕВ ЧАРОВНИ МИТРАЉЕЗ ДОВЕО ЈЕ У ЗАБУНУ ЊЕГОВЕ НЕПРИЈАТЕЉЕ...

ТАЧНО... ТО ЈЕ ИГРАЧКА! ЈА САМ НАПАО ВАША БОРНА КОЛА АНТИТЕНКОВСКИМ ОРУЖЈЕМ! АЛИ, НИКАД ГА НЕЋЕТЕ НАЋИ!

ТО ВИШЕ НИЈЕ НИ ВАЖНО! ВОДИ ГА... И ПОНЕСИ ТУ ИГРАЧКУ!

ТЕК КАД СУ ПОШЛИ СЕТИЛИ СУ СЕ СВОГ ПСА...

СВА СРЕЋА ШТО ЈЕ БЕЊО УСПЕО ДА УМАКНЕ МРЕЖИ!

МОРА ДА ЈЕ ВЕЋ КИЛОМЕТРИМА ДАЛЕКО!

АЛИ, ДОКТОР МАРВЕЛ СЕ ВАРАО! ВОЂЕН СВОЈИМ ПСЕКИМ ИНСТИНКТОМ БЕЊО ЈЕ БЕШУМНО ПРАТИО СВОЈЕ ГОСПОДАРЕ...

ИЗГЛЕДАЛО ЈЕ ДА ЈЕ СУАБИНА МАРВЕЛОВИХ ЗАПЕЧАЋЕНА...

У НАУКЕМ ТРЕНУТКУ МАРВЕЛОВИ СУ СЕ НАШЛИ ПРЕД СВОЈИМ НЕПРИЈАТЕЉЕМ...

ДОКТОР ЦИН!

ДОБРО ДОШЛИ У МОЈ ХРАМ! ДОБРО ПОГЛЕДАЈТЕ ОВО ЧУДО НАУКЕ! ЈА САМ ГА СТВОРИО! ТО ЈЕ ПОСЛЕДЊЕ ШТО У ЖИВОТУ ГЛЕДАТЕ!

ЦИНОВ "ХРАМ НАУКЕ"
БИО ЈЕ У СТВАРИ ПРА-
ВИ СТАРИ ХРАМ У ЦУН-
ГЛИ КОЈИ СУ
ПОДИГЛИ ПРИПАДНИ-
ЦИ НЕКЕ СТАРЕ
ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ...

НЕБЕСА!
ПА ВИ СТЕ
ХРАМ ПРЕ-
ТВОРИЛИ У
ОПРОМНУ
ЛАБОРА-
ТОРИ-
ЈУ!

ЈА САМ ВЕ-
РОВАО ДА ЋЕ-
ТЕ ВИ, КАО
НАУЧНИК, ПРА-
ВИЛНО
ОЦЕНИТИ МОЈ
РАД! ОВДЕ
САМ УТРОШИО
ГОДИНЕ И
ГОДИНЕ!

ТАКВА САМ ЧУДА СТВО-
РИО ДА МЕ ОВИ ДИВЉА-
ЦИ СМАТРАЈУ ЗА БО-
ЖАНСТВО!

АМИ, САДА ЋЕТЕ ТЕК ВИДЕТИ
ЗБОГ ЧЕГА ЋЕ СЕ ИМЕ ДОКТО-
РА ЦИНА ИЗГОВАРАТИ
СА СТРАХОМ У
ЧИТАВОМ СВЕ-
ТУ!

ТО СУ МАЛА
ЧУДОВИШТА
КОЈА СУ СЕ
ИЗЛЕГЛА
ИЗ ЈАЈА...
КОЈА САМ
ЈА ПОЗАЈ-
МИО ИЗ
МОЧВА-
РЕ!

УСКОРО ЋЕТЕ
И ЊЕГА ВИДЕ-
ТИ! АМИ, ШТА
ЈЕ ТО? ИЗГЛЕ-
ДА КАО НЕКА
ИГРАЧКА?

ДА, ГОСПОДА-
РУ! ИГРАЧКА
МЛАДОГ
МАРВЕЛА!
ПОТПУНО ЈЕ
БЕЗОПАС-
НА!

НИСАМ БАШ
САСВИМ УБЕ-
ЂЕН У ТО!
ЈЕР, НИ САД
МИ НИЈЕ ЈАС-
НО КО ЈЕ И
КАКО УНИШ-
ТИО НАШЕ
РАКЕТЕ!

СВЕ МИ СЕ ЧИНИ ДА ТА ИГРАЧКА НИЈЕ БАШ ТАКО БЕЗАЗЛЕНА! ВОЈНИЧЕ, ПОКАЖИ МИ КАКО СЕ ИЗЊЕ ПУЦА!

ОХ! ВОЈНИК ЋЕ ПРИТИСНУТИ ДУГМЕ ЗА ТЕЛЕСКОПСКУ АНТЕНУ!

НАУБЕГ ТРЕНУТКА...

АААААХ! МОЈ НОС!

ЏИНОВА РАДОЗНАЛОСТ ПРЕТВОРИЛА СЕ У БЕС...

АХ! ДОСТА ОВЕ ГЛУПЕ ИГРЕ! ВОДИ ТОГ БАЛАВЦА У ЗАТВОР... ЗАЈЕДНО С ЊЕГОВИМ ПРОКЛЕТОМ ИГРАЧКОМ!

ЧУО СИ ПОЛАЗИ!

КРОЗ ЛАВИРИНТ ХОДИКА И ПРОЛАЗА...

ЗАУВЕК СЕ ОПРОСТИ ОД СВОГ ОЦА! ДОКТОР ЦИН МУ ЈЕ ОРЕДИО НАРОЧИТУ СУДБИНУ!

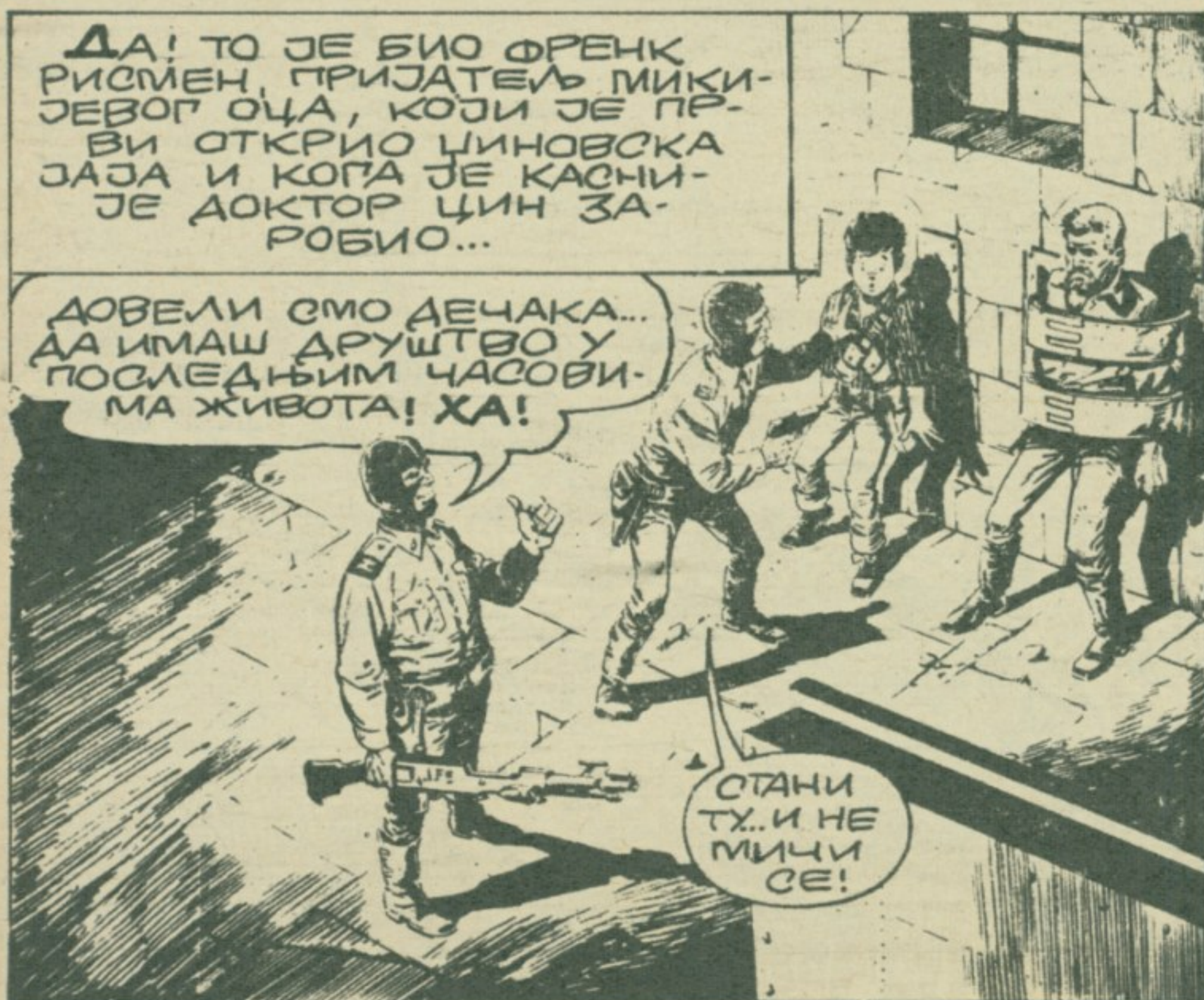
ХЕЈ ТИ УНУТРА! ДОВЕЛИ СМО ТИ ГОСТА!

МИКИ ЈЕ ОДМАХ ОХВАТИО КО ЈЕ ОКОВАНИ ЧОВЕК...

А ТИ... ТИ СИ СВАКАКО МИКИ МАРВЕЛ!

ГОСПОДИН РИСМЕН?

ДА! ТО ЈЕ БИО ФРЕНК РИСМЕН, ПРИЈАТЕЉ МИКИЈЕВОГ ОЦА, КОЈИ ЈЕ ПРВИ ОТКРИО ЏИНОВСКА ЈАЈА И КОПА ЈЕ КАСНИЈЕ ДОКТОР ЦИН ЗАРОБИО...

ДОВЕЛИ СМО ДЕЧАКА... ДА ИМАШ ДРУШТВО У ПОСЛЕДЊИМ ЧАСОВИМА ЖИВОТА! ХА!

СТАНИ ТУ... И НЕ МИЧИ СЕ!

КАД ЈЕ ПОВУЧЕНА ПОЛУГА У ЗИДАУ...

ТАКО! ИЗ ОВОГА СЕ НЕГДЕШ ИЗВУКИ!

ААХ!

ЦААК

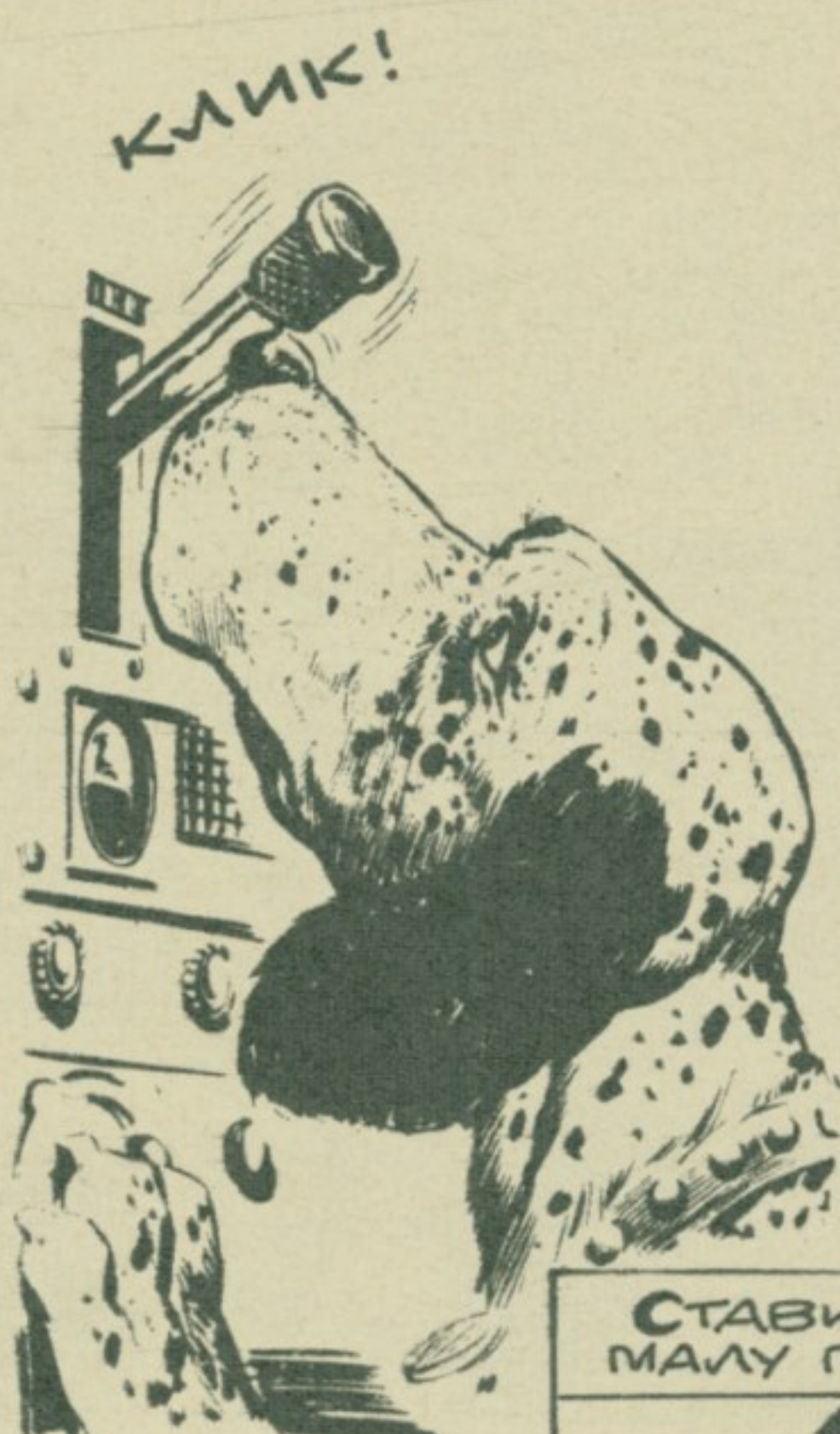

ТАКО... ТАКО!
ЈОШ МАЛО СЕ
ПРОПНИ,
ЛЕПИ МОЈ!
ПУРНИ ЈЕ
НОСОМ!
ХАЈДЕ...

КЛИК!

ШАУБЕР ТРЕНУТКА...

УРА! СИЛА СИ,
БЕНЏО!
СЛОБОДАНИ
СМО!

ТАААНП

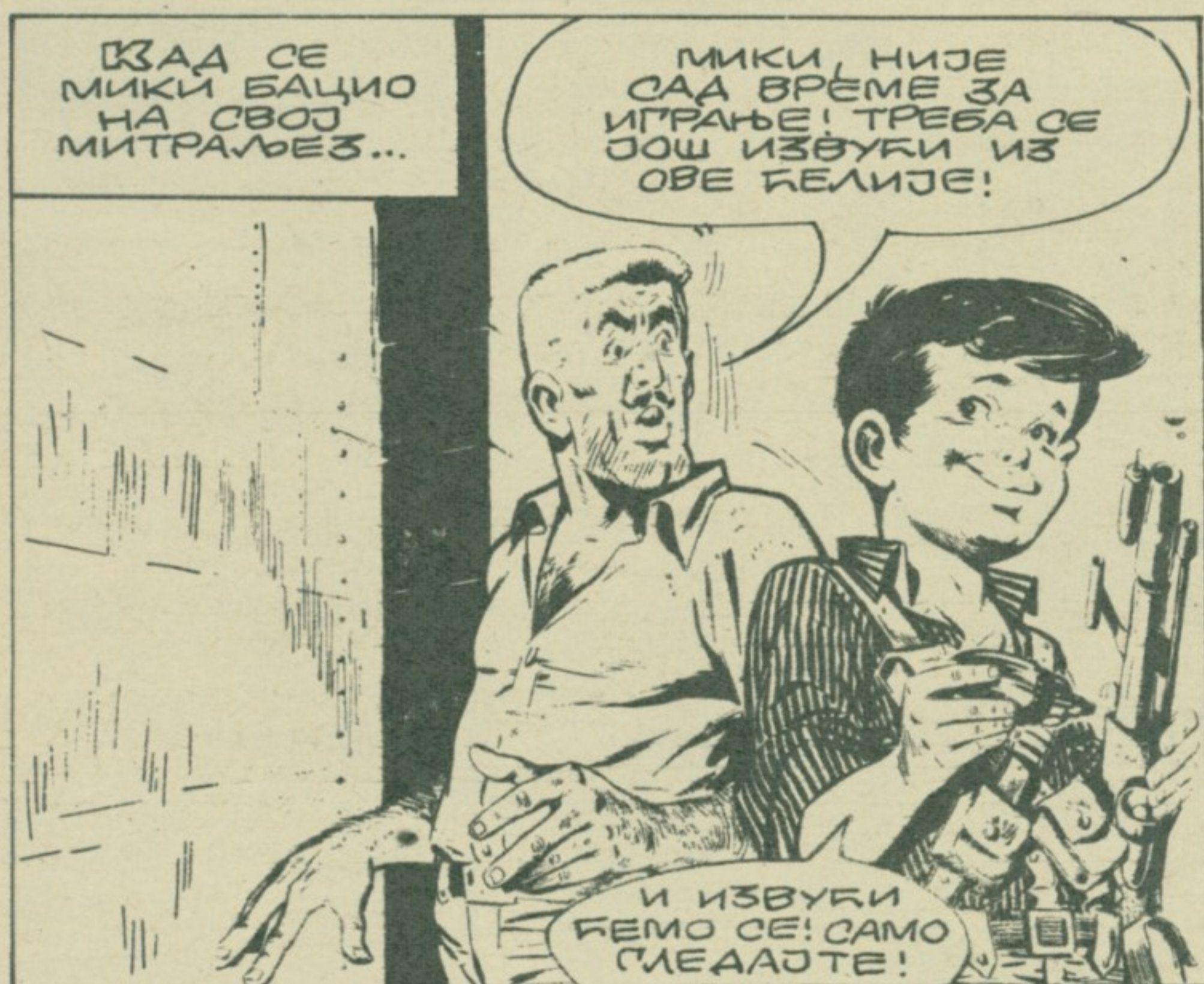
СТАВИВШИ У СВОЈ ЧАРОВНИ МИТРАЉЕЗ
МАЛУ ПРОТИВ ТЕНКОВСКУ РАКЕТУ, МИКИ ЈЕ
ИЗГОВОРИО ЛОЗИНКУ И...

А...ЕФ...ЕС
ОСВЕТ-
НИК ИЗ
СВЕМИ-
РА!

ФФФТАМ

КРРРРР

КАД СЕ
МИКИ БАЦИО
НА СВОЈ
МИТРАЉЕЗ...

МИКИ, НИЈЕ
САД ВРЕМЕ ЗА
ИГРАЊЕ! ТРЕБА СЕ
ЈОШ ИЗВУКИ ИЗ
ОВЕ БЕЛИЈЕ!

И ИЗВУКИ
БЕМО СЕ! САМО
СМЕАЈТЕ!

СТРАЖАР КОЈИ ЈЕ
СТАЈАО ИСПРЕД БЕЛИ-
ЈЕ НИЈЕ НИ БИО
У СТАЊУ ДА
ИХ ЗАДРЖИ...

ДЕО ВРАТА ЈЕ
ПАО НА ЊЕГА!

АЛИ...КАКО
ЈЕ ПЛАС-
ТИЧНА РА-
КЕТА МОГ-
ЛА...?

НЕ-
МАМ САД
ВРЕМЕНА
ДА ВАМ
ОБЈАШЊА-
ВАМ! НАП-
РЕД...ТАТИН
ЖИВОТ ЈЕ У
ОПАСНОСТИ!

МИКИ ЈЕ БИО У ПРАВУ. ДОКТОРУ МАРВЕЛУ ОСТАЛО ЈЕ ЈОШ САМО НЕКОЛИКО ТРЕНУТАКА ЖИВОТА.

СНА-РУРР!

ЧУДОВИШТЕ ЈЕ СВАКОГ СЕКУНДА СВЕ ВЕЋЕ И ЈАЧЕ! ГОТОВО ЈЕ РАЗВАЛИМО КАВЕЗ!

КРОЗ ОКНО ОД СУПЕР-ОТПОРНОГ СТАКЛА ДОКТОР ЦИН ЈЕ СА УЖИВАЊЕМ ПОСМАТРАО СТРАВИЧАН ПРИЗОР...

ЈОШ САМО КОЈИ ЧАСАК ДОКТОРЕ МАРВЕЛ И ВИ ЋЕТЕ ПОСТАТИ ПРВА ЖРТВА МОЈИХ ЗРАКОВА ЗА БРЗО РАШКЕЊЕ! ХИ! ХИ!

Али, у ходнику што води у једну од цинових лабораторија...

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ОСЕЋАТЕ ЛИ ТЕ СНАЖНЕ ВИБРАЦИЈЕ? ТО МОРА ДА ЈЕ У ВЕЗИ ОД ОПАСНОСТИ КОЈА ПРЕТИ ТАТИ!

ВИБРАЦИЈЕ СУ СВЕ ЈАЧЕ! ЗНАЧИ ДА СМО НА ПРАВОМ ПУТУ!

ШТА...?

ЗАТВОРЕНИЦИ... ПОБЕГИ СУ!

СТРАЖАРИ!

ЦИНОВИ ЛУДИ ЈОШ НИШТА НИСУ ЗНАЛИ О МИКИЈЕВОМ ЧАРОБНОМ МИТРАЉЕЗУ...

ГЛЕ! ДЕЧАК ЈЕ ПОНЕО СВОЈУ ИГРАЧКУ!

ШТА СИ ТО НАУМИО, МАЛИША? ДА НАС РАЗНЕСЕШ ПЛАСТИЧНИМ МЕЦИМА?

ПА... НЕ БАШ ТО...

МИКИ ЈЕ ВЕЋ БИО ИЗГОВОРИО МАФИЈСКЕ РЕЧИ КОЈЕ ЊЕГОВУ ИГРАЧКУ ПРЕТВАРАЈУ У ПРАВО ОРУЖЈЕ...

ОВОГ ПУТА УПОТРЕБИЋУ ЛАСЕРСКИ ПИШТОЉ!

ААА? ТА СВЕТОСТ... ТОПИ МОЈ МИТРАЉЕЗ КАО ДА ЈЕ ОД МАСЛА!

А САД
ДА ВИДИТЕ
ШТА ВРЕДИ
ОВА
ИПРАЧ-
КА!

ЈАОООЈ!
ЧУВАЈ-
ТЕ СЕ...
МЕЦИ
СУ ПРА-
ВИ!

ТАКА-ТАКА-ТАКА
ЦИНГ

А ЕВО ВАМ И
ЈЕДНЕ АИМНЕ
БОМБЕ... ДА НЕ
БИТЕ ИШЛИ
ЗА НАМА

ШТА
?

АИМ

АИМ ЈЕ ИС-
ПУНИО ХОДНИКЕ...

НЕ... НЕ ВИДИМ
ИХ! МОРА ДА
СУ ПРОШЛИ
КРАЈ НАС!

НЕ!
ЕНО
ИХ!

БЕНГ
БЕНГ

ТО САМ
ЈА, ЧИМ
ОТЕ!

ЗОВЕМО ДОКТОРА ЦИНА!
ДЕЧАК ЈЕ ПОБЕГАО! ОН...
НАОРУЖАН ЈЕ... КХХ...КХХ...
СТРАШНИМ ОРУЖЈЕМ...
ИДЕ ОВАМО!

ЗАШТИТИ-
ТЕ МЕ!

ТЕШКО НАОРУ-
ЖАНИ СТРАЖАРИ
ОКРУЖИЛИ
СУ ЦИНА...

ПУЦАЈТЕ ЧИМ
СЕ ПОЈАВИ! НИШ-
ТА НЕ СМЕ ДА
ИЗМЕНИ
СУАБИНУ
ДОКТОРА
МАРВЕЛА!

ГРРР

А МИКИ ЈЕ
БАШ ТО НАМЕ-
РАВАО...

ДА
ВИДИМО
ДА ЛИ ЋЕ
НАМ ОВАЈ
МАГНО-
ПРОЕК-
ТИЛ
ОТВОРИТИ
ПУТ!

ПРЕД МИКИ-
ЈЕВИМ
ОЧИМА
УКАЗАО СЕ
СТРАШАН
ПРИЗОР...

МИКИ, НАТРАГ!
ОЦУ ВИШЕ НЕ
МОЖЕШ ПОМОЋИ
А ТИ...

ЈА... МОРАМ ДА
ПОКУШАМ!
НЕ МОГУ ГА
ТЕК ТАКО
ОСТАВИ-
ТИ!

ЧУДОВИШТЕ СЕ
ВЕЋ УСТРЕМИЛО
НА ДОКТОРА...

А... ЕФ... ЕС!
ОСВЕТ-
НИК ИЗ
СВЕМИ-
РА!

МИКИ!
ШТА ТИ?

БРВАААК

ВИША МЕТА-
КА ПОЛЕТЕЛА
ЈЕ НА ЧУДО-
ВИШТЕ...

ПРААВГ!
НЕ ВРЕДИ, МИКИ!
МЕЦИ СЕ ОДБИ-
ЈАЈУ... КОЖА
МУ ЈЕ КАО
НАЈЈАЧИ ЧЕ-
ЛИЧНИ ОК-
ЛОП!

ТАК
ТАК

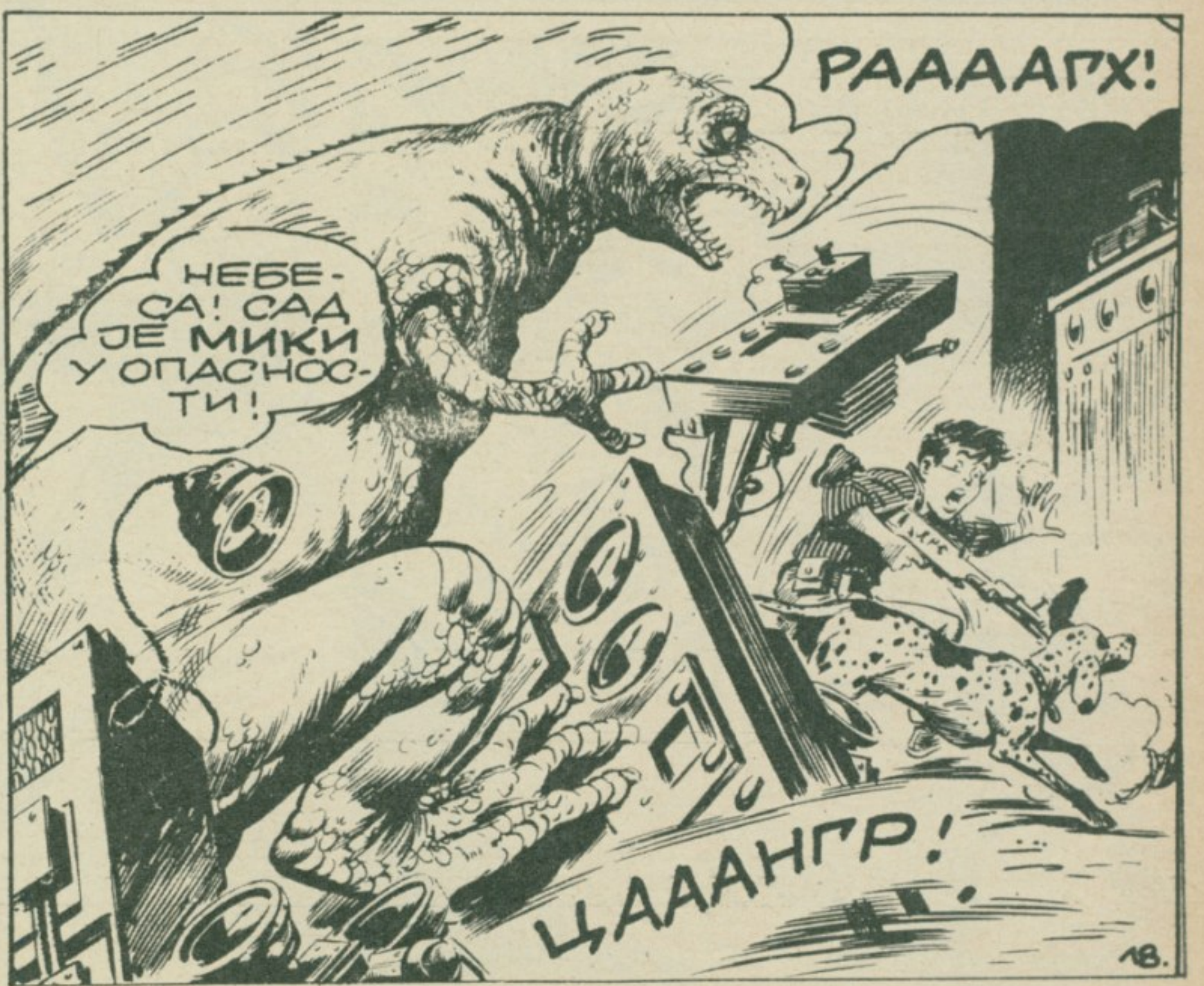

САК НИ "КОСМИЧКА
РАКЕТА" НИЈЕ
МОГЛА ДА
ЗАУСТАВИ
ЧУДОВИШ-
ТЕ...

ИИИИИ!

МЕЦИ ГА НЕ
МОГУ УСМР-
ТИТИ АЛИ МУ
НАНОСЕ БОЛ!
ОСТАВИО ЈЕ
ТАТУ...

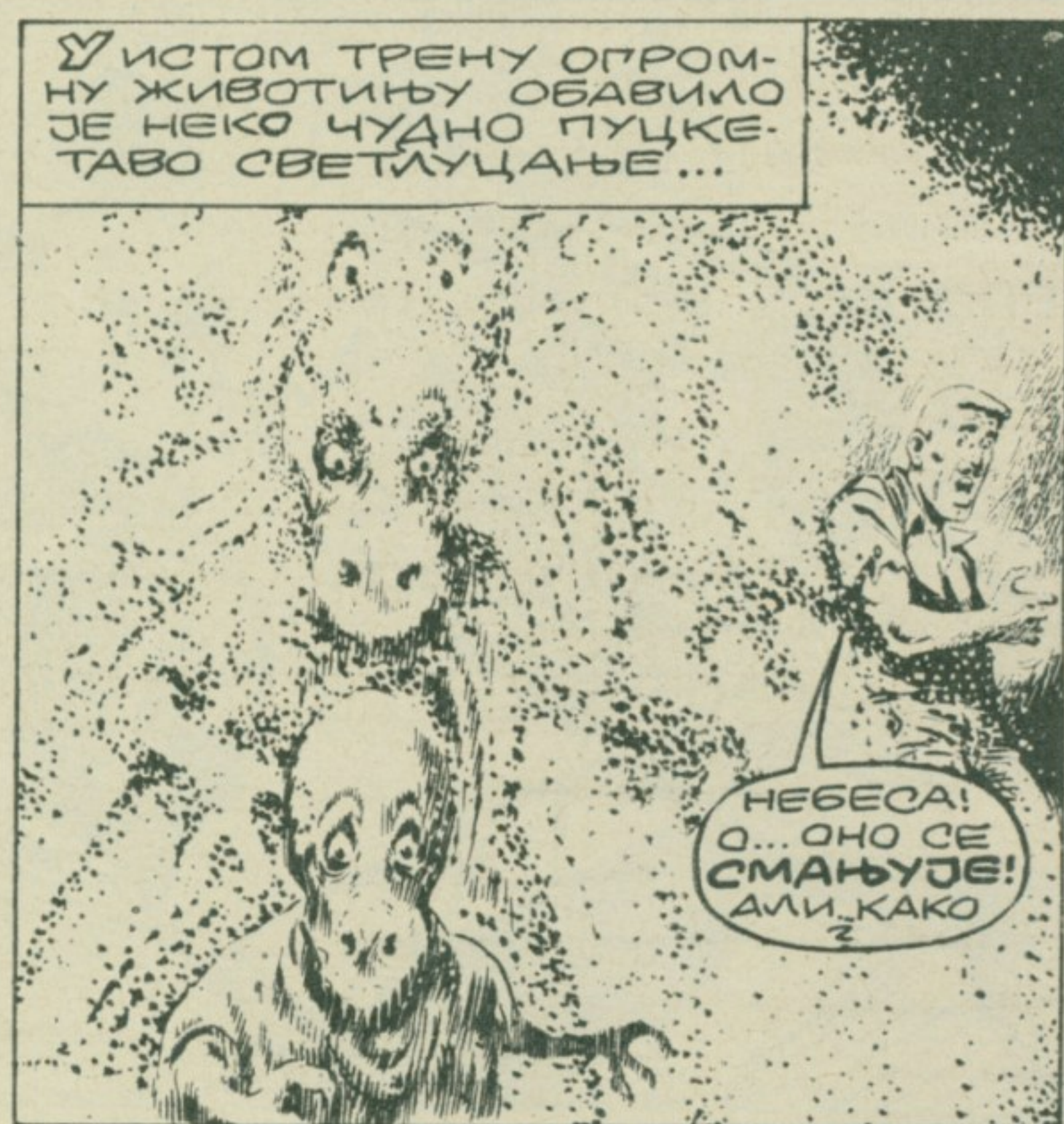
БВААААМ!

НЕБЕ-
СА! САД
ЈЕ МИКИ
У ОПАСНОС-
ТИ!

РАААААГХ!

ЦАААНГР!

ЏИТАВ ХРАМ
ЈЕ ПОДРХТАВАО
У ВАЗДУХУ
СЕ ПРОСТО
ОСЕЋАЛА
НЕИЗБЕЖНА
НЕСРЕЋА...

МОРА-
МО ШТО
ПРЕ
НАПОЉЕ...
ХРАМ СА-
МО ШТО
СЕ НИЈЕ
СРУШИО!

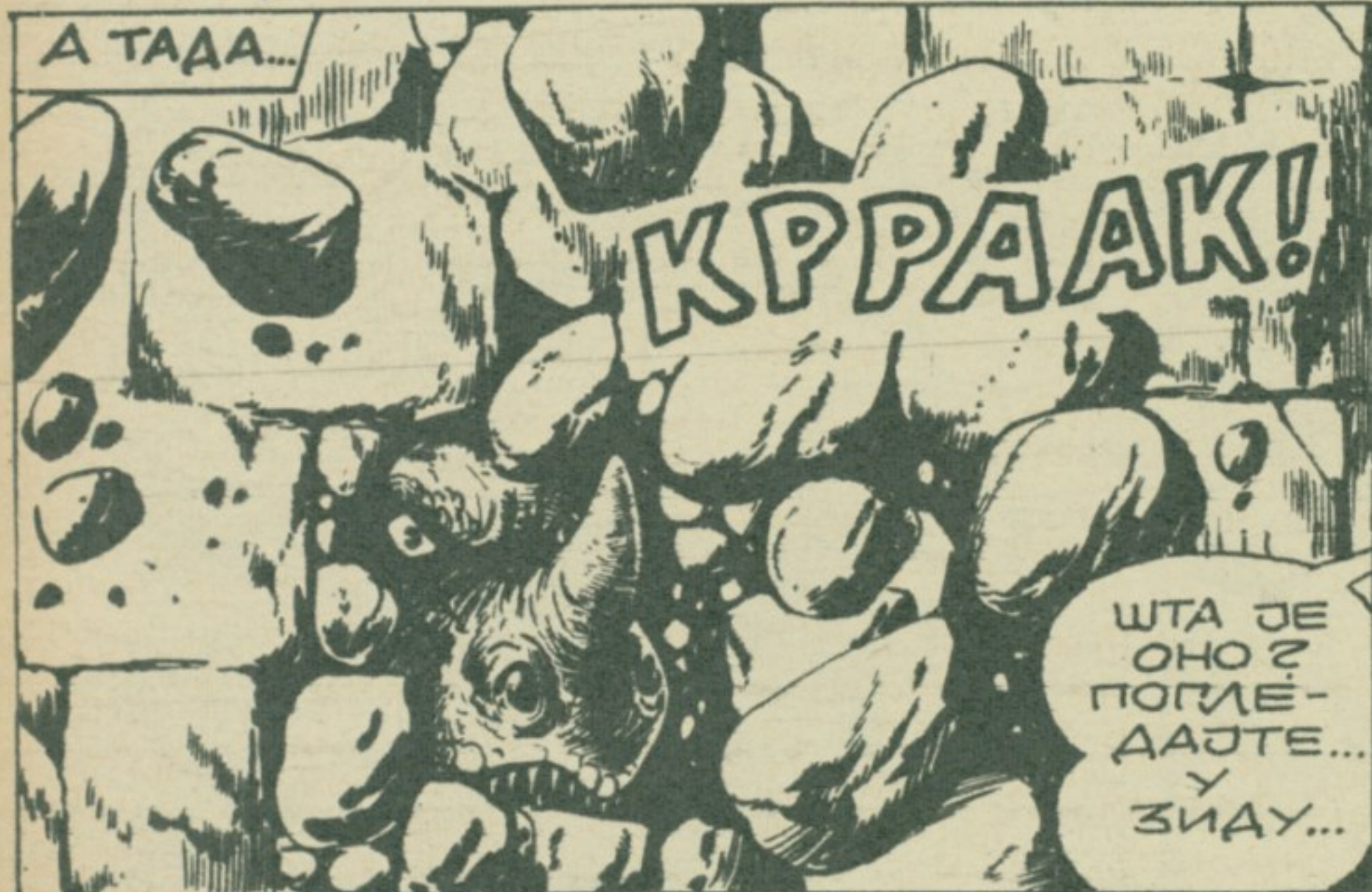
АЛИ, СУРОВИ ДОКТОР ЦИН
ЧВРСТО ЈЕ ОДЛУЧИО ДА ИМ
НЕ ДОЗВОЛИ ДА УМАКНУ...

ПУЦАЈТЕ,
ИДИОТИ! НЕ
СМЕТЕ
ИМ ДОЗ-
ВОЛИТИ ДА
ПОБЕГНУ!

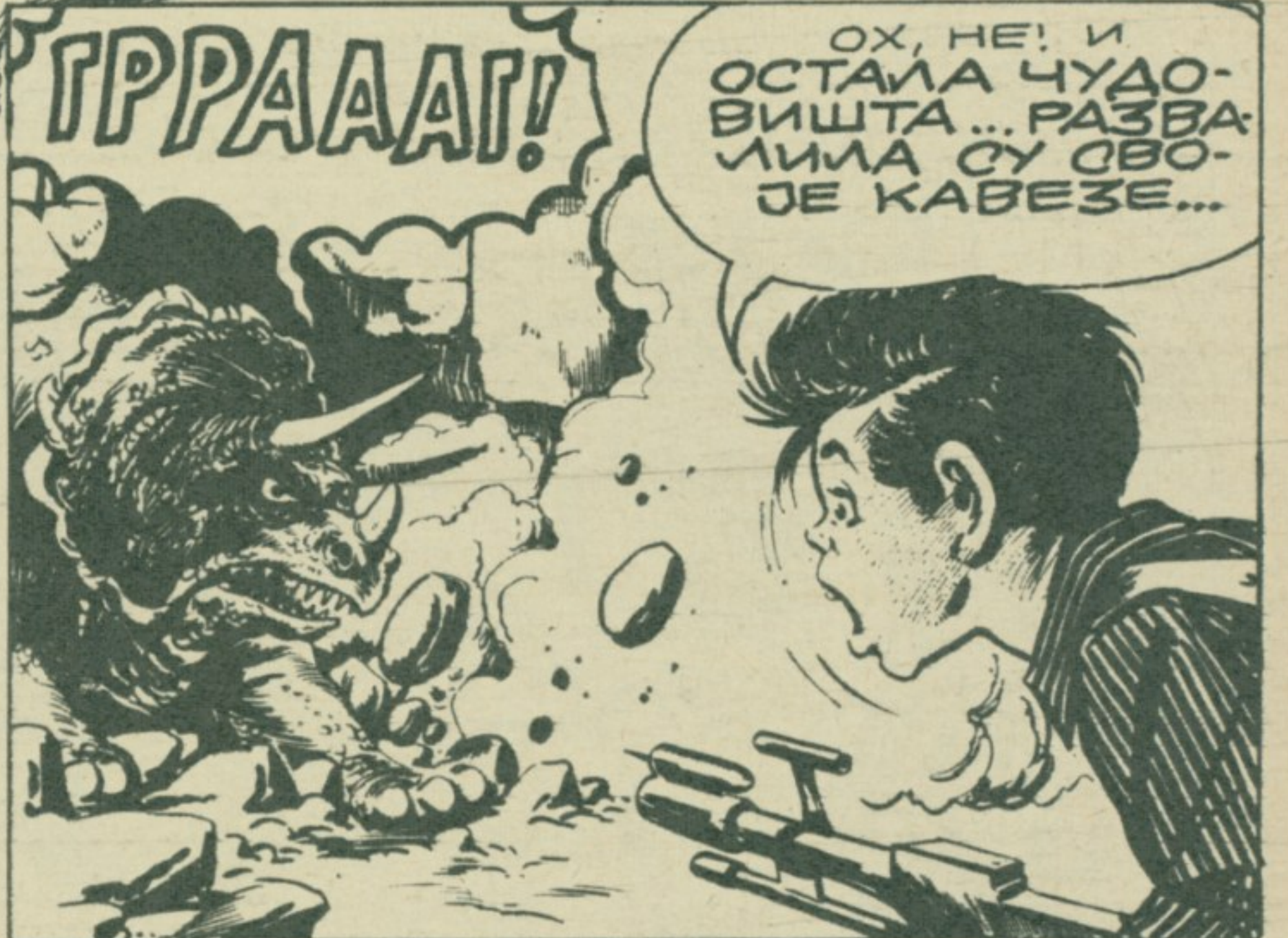
А ШТА
ЋЕ БИТИ
С НАМА,
ГОСПОДА-
РУ? ОПАС-
НО ЈЕ...
ХРАМ...

А ТАДА...

ШТА ЈЕ
ОНО?
ПОГЛЕ-
ДАЈТЕ...
У
ЗИДУ...

ГРРАААГ!

ОХ, НЕ! И
ОСТАЛА ЧУДО-
ВИШТА... РАЗВА-
ЛИЛА СУ СВО-
ЈЕ КАВЕЗЕ...

СИЏУШНИ АПАРАТИ УСАЂЕНИ У ЊИ-
ХОВЕ МОЗ-
ГОВЕ
УЧИНИЛИ
СУ ОД ЖИ-
ВОТИЊА
ЦИНОВЕ
ПОСЛУШНЕ
РОБОВЕ...

САД МАР-
ВЕЛОВИ-
МА ЗАИСТА
НЕМА СПА-
СА! НАПРЕД,
ЛЕПОТИЦЕ
МОЈЕ!

ЈЕДИНИ
ИЗЛАЗ...
БАЦАЧ
ВАТРЕ!

И МИКИ ЈЕ
УГЕРИО
СВОЈЕ ОРУЖЈЕ
ИЗГОВАРАЈУЋИ...

АРИИИИГУ!

А...ЕФ...ЕС!
ОСВЕТИК
ИЗ СВЕМИ-
РА!

ПЛАМЕН ЈЕ ЗБУНИО ЖИВОТИЊЕ
ОКРЕНУЛЕ СУ СЕ...

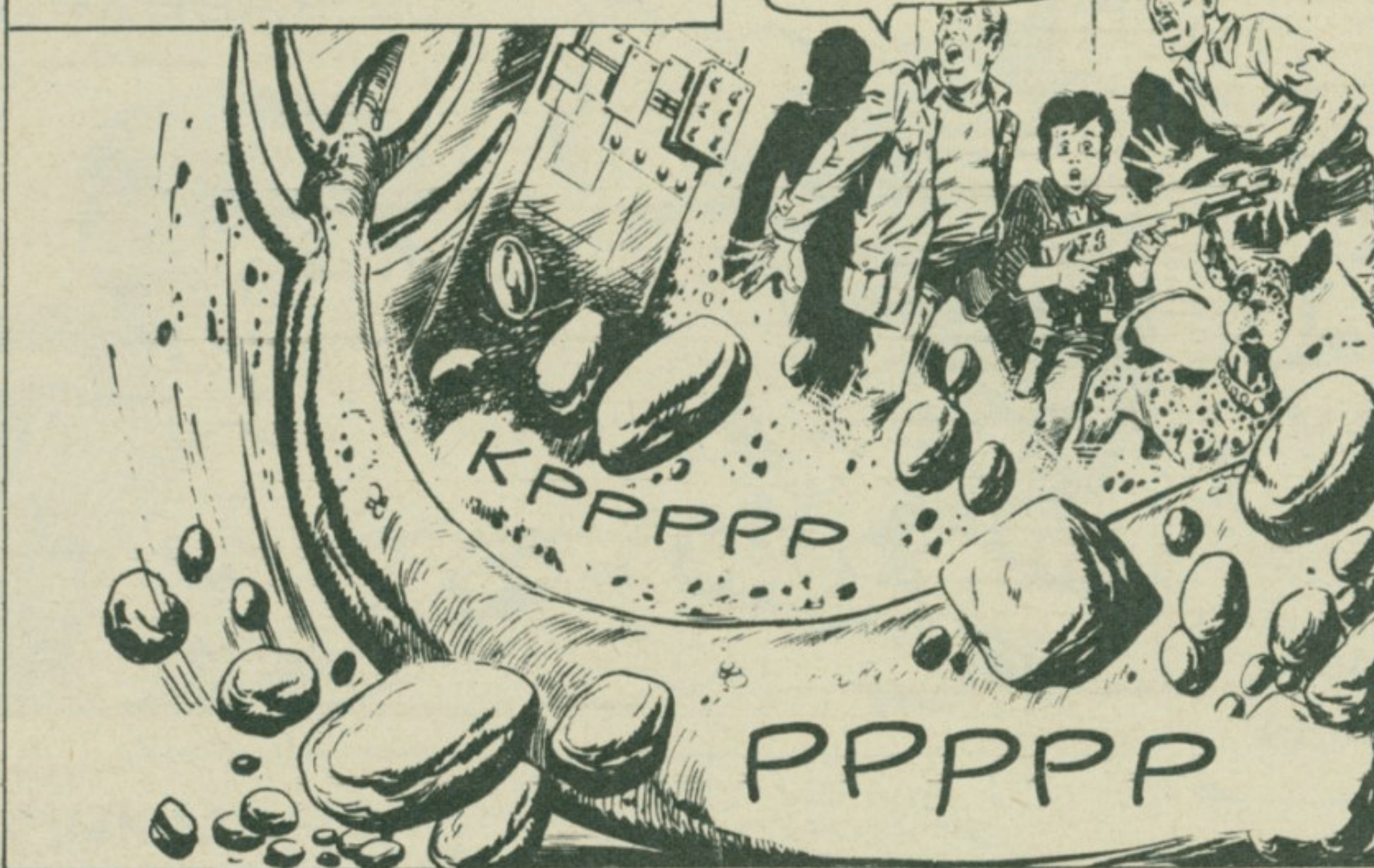

АЛИ, ЦИНОВЕ НА-
РЕАБЕ НИКО НИЈЕ
СЛУШАО...

НЕПРИЈАТЕЉ МАРВЕ-
ЛОВИХ НЕСТАО ЈЕ ПОД
ТЕШКИМ ТЕЛИМА ЖИ-
ВОТИЊА...

СВИ ЗИДОВИ СЕ
РУШЕ! СТРАДАЋЕМО
И МИ СЕМ
АКО...

СВЕ МИ СЕ ЧИНИ ДА
ЈЕ ОВО ЈЕДАН ОД СПО-
ЉАШЊИХ ЗИДО-
ВА! АКО БИСМО
МОГЛИ КРОЗ
ЊЕГА...

ПРЕПУСТИ
ТО МЕНИ,
ТАТА!

УПОТРЕБИВШИ
СВОЈ НАЈЈАЧИ
ПРОЈЕКТИЛ...

ПРОВУКЛИ СУ СЕ ЖУРНО
КРОЗ ОТВОР У ЗИДУ...

ТЕК ШТО СУ
СЕ НАШЛИ
У ЗАКЛОНУ...

БААУУМ!

АУУХ!

ЕКСПЛОЗИЈА ЗА ЕКСПЛОЗИЈОМ...

ОВО ЈЕ
КРАЈ
И
ЦИНА
И ЊЕГОВ
ХРА-
МА!

ВХРУУМФ!

КАД СУ ЗАМРАЛИ
И ПОСЛЕДЊИ
ОДЈЕЦИ...

ХУ! ХАЈДЕ
ДА ВИДИМО
ИМА ЛИ ПРЕ-
ЖИВЕЛИХ!

НАДАЈМО
СЕ ДА НИ
ЈЕДНО ЧУ-
ДОВИШТЕ
НИЈЕ ОСТА-
ЛО У ЖИ-
ВОТУ!

НА ЊИХОВУ СРЕЋУ, СВА ЧУДО-
ВИШТА ОСТАЛА СУ ПОКОПАНА ПОД
РУШЕВИНАМА ХРАМА...

ЈЕДНО МЕ БРИНЕ! НИ
ТРАГА ОД ДОКТОРА
ЦИНА... ЧАК НИ ОД
ЊЕГОВОГ ОДЕЛА!

ЗАР МИСЛИШ ДА
ЈЕ МОГАО ДА СЕ
ИЗВУЧЕ,
ТАТА?

НЕ ЗНАМ, СИНЕ,
АЛИ СЕ БОЈИМ
ДА БЕМО СЕ
ЈОШ ОРЕСТИ
С ЊИМ!

ВРАТИВШИ СЕ У ШУ-
МУ МАРВЕЛОВИ СУ
НАШЛИ СВОЈЕ УНИ-
ВЕРЗАЛНО ВОЗИЛО...

МИКИ, ДАЈ ТАЈ
ТВОЈ ЛАСЕРСКИ ПИШ-
ТОЛ ДА ОДРЕЖЕМО
ОВУ ИСКРИВЉЕНУ
ЛОПАТИЦУ РОТОРА!
ЗАМЕНИЋУ
ЈЕ НОВОМ!

ПОСЛЕ ТРИДЕСЕТАК МИНУТА СВА ТРО-
ЈИЦА СУ ОСТАВИЛА ИЗА СЕБЕ СРУШЕНО
ЦАРСТВО ДОКТОРА ЦИНА. СПАСЛИ СУ СЕ ЗА-
ХВАЉУЈУЋИ МИКИЈУ И ЊЕГОВ-
ВОМ ЦАРОБНОМ МИТРАЉЕЗУ!

ШТА БЕШ ДА РАДИШ
КАД СЕ ВРАТИШ КУ-
БИ, МИКИ?

ПТИЦЕ? НЕ,
НЕБЕШ!
ДОСТА МИ
ЈЕ ОЈАЈА...
ЗА ЦЕО
ЖИВОТ!

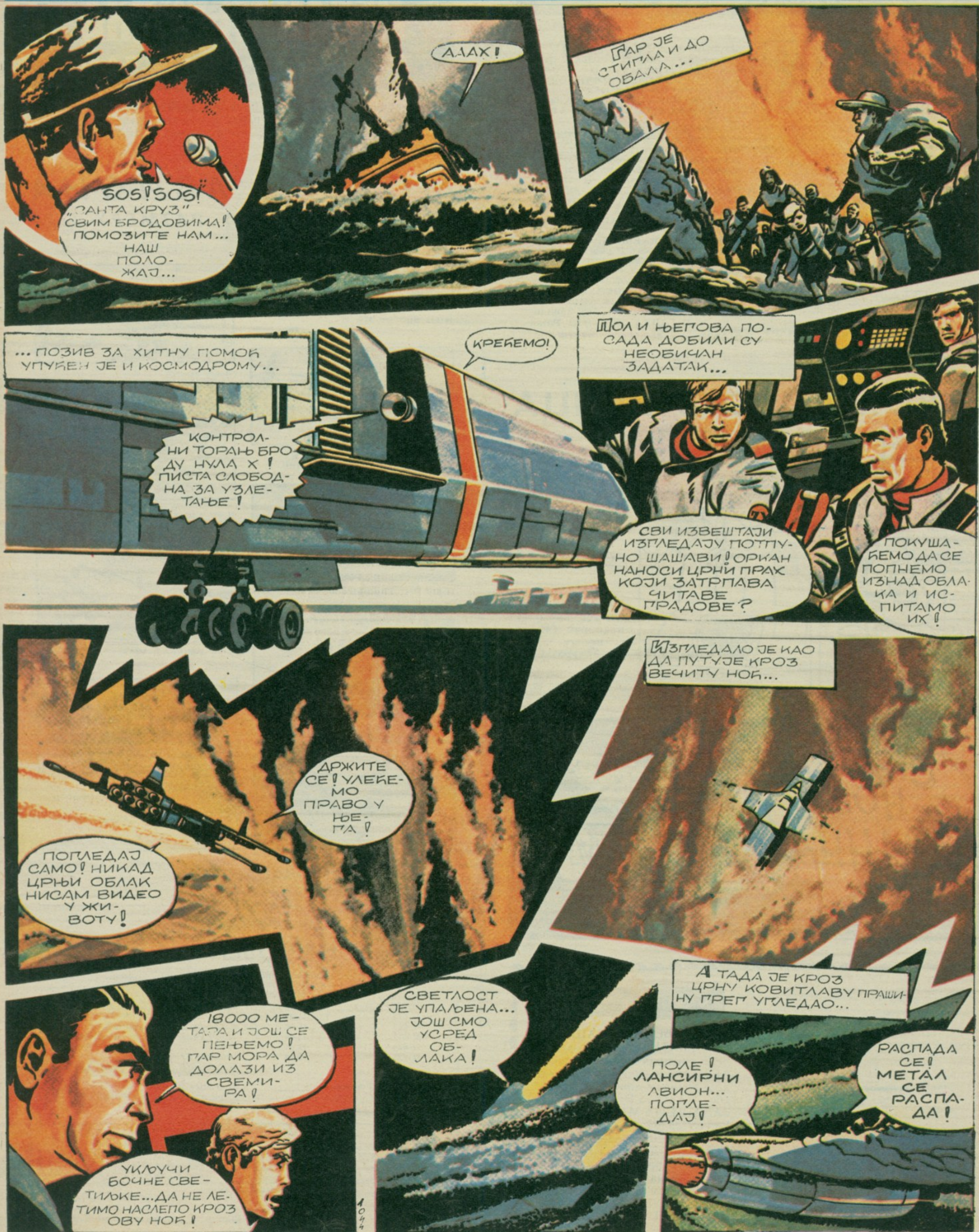
МОЖДА
БУ ДА ПЕЧАМ
А МОЖДА БУ
ДА НАСТАВИМ
ДА ПРОУ-
ЧАВАМ
ПТИЦЕ!

КРАЈ

НУЛА Х**** ЦРНА ИНВАЗИЈА

СЛЕДЕКИ НАСТАВАК: УЗБУНА НА КОСМОДРОМУ!

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

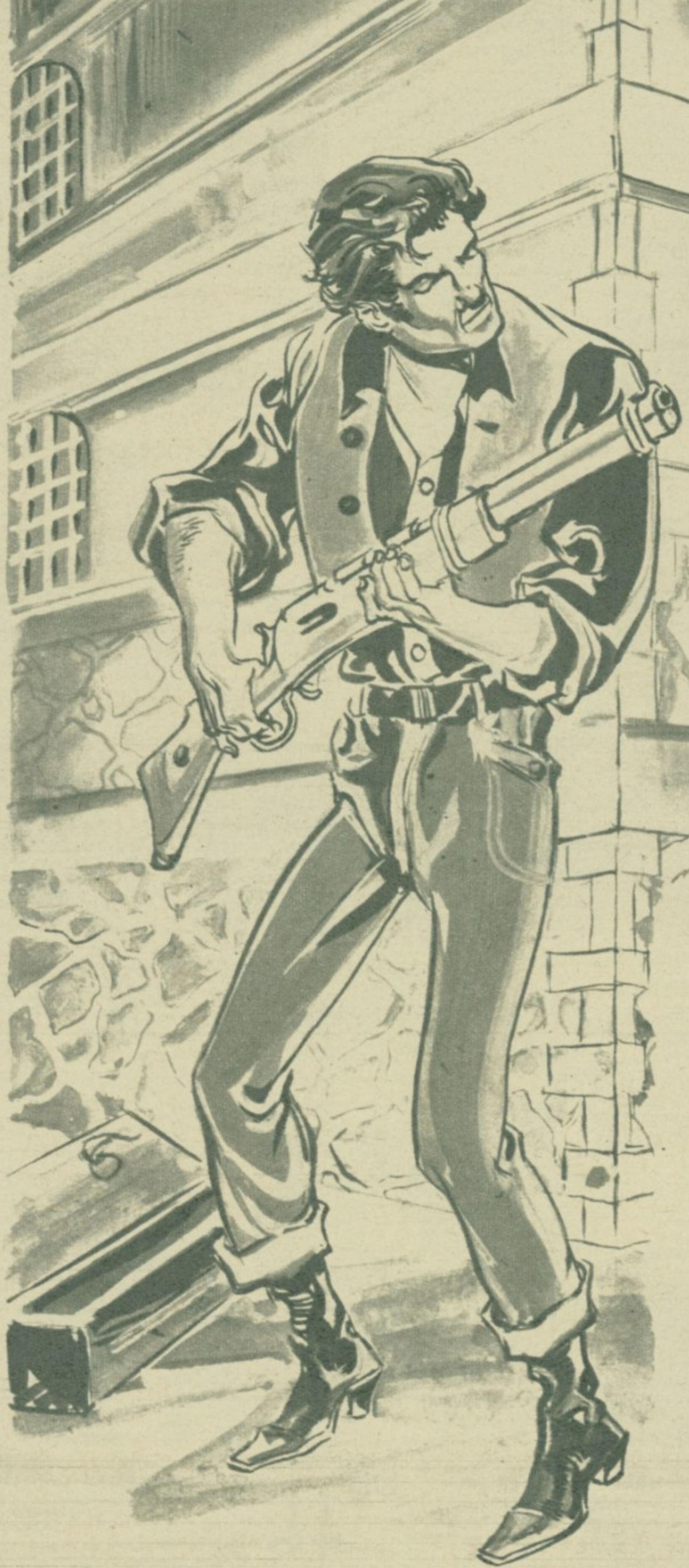

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: ОТМИЦА!

НАЈЗВЕЋИ ЛОВ

»Махнити убица« Хари Траси бежећи пред потерама убио је свог саучесника и дванаест полицајаца!

Деветог јуна 1902. године у робијашници у Салему, у држави Орегон, стражари Фарел и Жирар постројили су затворенике и пребројали их.

— Налево! — командовао је Фарел. — У радионицу, напред марш!

У средини колоне корачао је млад човек четвртастог лица, танких усана чији су крајеви били савијени надоле, водњикавоплавих хладних очију. Био је то Хари Траси, „махнити убица“ из тек растурене банде „Дивљих јахача“ који су годинама, под командом Бача Касидија и Санданс Кида, харали широким просторима Дивљег запада. Због читавог низа убистава био је осуђен на доживотну робију.

До њега је маршовао Дејв Мерил, припурасти младић веселих очију, чији изглед није одавао двоструког убицу.

Крваво бекство

Уза зид затворског дворишта лежала је дугуљаста дрвена кутија на коју нико није обраћао пажњу. Када је стигао до кутије, Траси као мачка искочи из колоне, једним покретом је отворио, а другим из ње извуче блиставу „винчестерку“ која два пута плану чим му се нашла у рукама.

Стражари Фарел и Жирар падоше као трупци.

Један од затвореника баци се на убицу. Плану трећи хитац овог пута из пушке коју је дограбио Мерил. Затвореник се рукама ухвати за врат, окрете се око себе и полако клону на бетон.

Међу робијашима наста комешање. Траси је из кутије извукао лествице од канала и бацио их преко зида.

— Кидај, Дејви! викнуо је. — Ја ћу се побринути за пандуре!

„Махнити убица“ је хладнокрвно, као на вашарском стрелишту, принео пушку образу и два пута опалио. Још два стражара падоше прострељених прса. Трећи стражар, неки Тифани, који се налазио у стражи на зиду извукао је револвер, али пре него што је повукао ороз, пао је и он тешко рањен од Трасијевог метка на другу страну зида где се већ налазио Мерил.

Траси се спретно као мајмун узверао уз лествице, спустио се до рањеног стражара, подигао га испред себе као штит, па се заједно с њим провукао кроз излаз. Држећи испред себе стражара стигао је, корачајући на трашке, до шумарка, тридесетак метара од затворске капије.

— Шта ћемо с њим? — за

пита Мерил показујући рањеника.

— Зна се! — одговорио је зликовац и хладнокрвно испалио несрећнику метак у главу. — Сад, право кроз шуму, Дејви!

Тако је почео најужбуљивији и најдужи лов на човека у историји америчког Запада. Трајао је готово три месеца.

Полиција је лако открила

ко је у робијашницу дотурио пушке. Био је то један робијаш који је неколико дана раније био пуштен на слободу. Траси му је за услугу обећао 5.000 долара. Како је тај човек прошверцовао пушке и лествице никад се није сазнало, али је свакако имао помагача међу стражарима.

Пројали у земљу

Чим су Траси и Мерил побегли, гувернер Орегона наредио је свим војним јединицама да се придруже полицијским потерама.

Петог дана после бекства два разбојника су стигла у Портланд где су једног староог чамцију натерали да их превезе преко реке Колумбије. На другој обали украли су два коња и нестали као да су у земљу пропали.

Два дана касније полиција је сазнала да су бегунци упали у једну фарму и присилили домаћине да им спреме вечеру. Док су они мирно вечерали, једна од потера била је удаљена од њих свега километар!

Опет се пуних тринаест дана није ништа знало о бегунцима. Тек 29. јуна један железничар јавио је шерифу да је угледао два човека наоружана винчестеркама како корачају дуж пруге „Северне пацифичке жељезнице“ према Такоми.

Гувернер је за сваког од бегунаца расписао уцену од

по 8.000 долара (12.000.000 старих динара)! Војсци и полицији наредио је да пуцају чим их угледају.

Потере су даноноћно крстариле читавим Орегоном, али су бегунци; као неким чудом, опет нестали. Осмог јула Траси се појавио у мени фабрике рибљих конзерви у Паџет Саунду. Кувару Кинезу турнуо је цев пушке под нос и наредио да му спреми јело. Уто је одјекнуло звоно за ручак. Радници су у групама упадали у мензу.

— Седите и једите! — наредио им је Траси с пушком „на готово“. — Ко мрдне, печен је! Ја сам Хари Траси, некадашњи „дивљи јахач“!

Мирно је јео држећи пушку пред собом на столу.

— Где је твој друг, онај Мерил? — усудио се да запита један од старијих радника.

— Средио сам га! — одговорио је „махнити убица“. — Плашио сам се да ће ме издати. Шта ме тако гледате, био је то легални двобој!

Прогутао је крупан залог, па се цинично исцерио:

— Само што сам ја пуцао први!

Кад је изашао из мензе, Траси је на обали присилио капетана једног моторног бродоћа да га пребаци до Сигла. Код Макнејловог Острва на коме се налазила једна робијашница, Траси је наредио капетану:

— Пристани уз обалу!

— Зашто? — запрепастио

НА ЧОВЕКА

се лађар.
— Хоћу да смакнем бар једног стражара са зида! — насмејао се разбојник.
Ипак се предомислио. Искрцао се у Ситлу и опет нестао као да се претворио у ваздух.

Храбра јосџа Ван Хорн

Неколико дана касније на летео је на потеру од двадесетак гонилаца. Стреловито је потегао пушку, са три хица убио шерифа и два полицајца, па је, док су остали полицајци тражили заклоне, замакао у оближњи шумарак.

Опет је прошла цела седмица. Гувернера, полицију и војску све оштрије су нападале све новине Запада. Зар неколико стотина људи не могу да ухвате бегунца који свој траг обележава ле шевима?

На граници покрајине Лин коли Траси је једног јутра упао у кућу госпође Ван Хорн. Врло учтиво је замолио да му да нешто за јело. Док је уплашена жена пржила сланину с јајима, на врата је закуцао месаров шегрт.

— Донео сам вам јунећи бут, госпођо Ван Хорн — рекао је дечко и пружио јој пакет.

Разбојник није испуштао домаћицу из вида. Храбра жена је ипак испраћајући шегрта успела да прошапуће једну реч:

— Траси!

После ручка Траси се у кухињи одмарао до мрака. Онда је без речи изашао из куће. Тек што је одмакао неколико корака зачуо је одсечну наредбу:

— Руке увис, Траси!

Није се покорио. Невероватном брзином испалио је два хица и убио двојицу полицајаца које је обавестио месаров шегрт. У бегу се још једном окренуо, једним метком убио трећег полицајца и — нестао!

Чешрнаесџи мрџбац,

Потера се настављала. Полицајци су у стопу пратили траг бегунца који је сваког другог-трећег дана упадао у понеку кућу тражећи храну.

Крајем августа, седамде-

сет девет дана после бекства, група агената спасила га је како се, погурен, очигледно исцрпљен непрекидним бежањем, вуче поред њиве засејане јечмом. Група се распоредила у стрелачки строј и полако му се приближавала.

Траси је прекасно угледао гониоце јер му је залазеће сунце тукло право у упаљене очи. Испалио је два пута из винчестерке. То су били први његови хици који су промашили циљ. Завукао се у високи јечам. Полицајци су бесомучно, на слепо, засипали јечмениште плотунима.

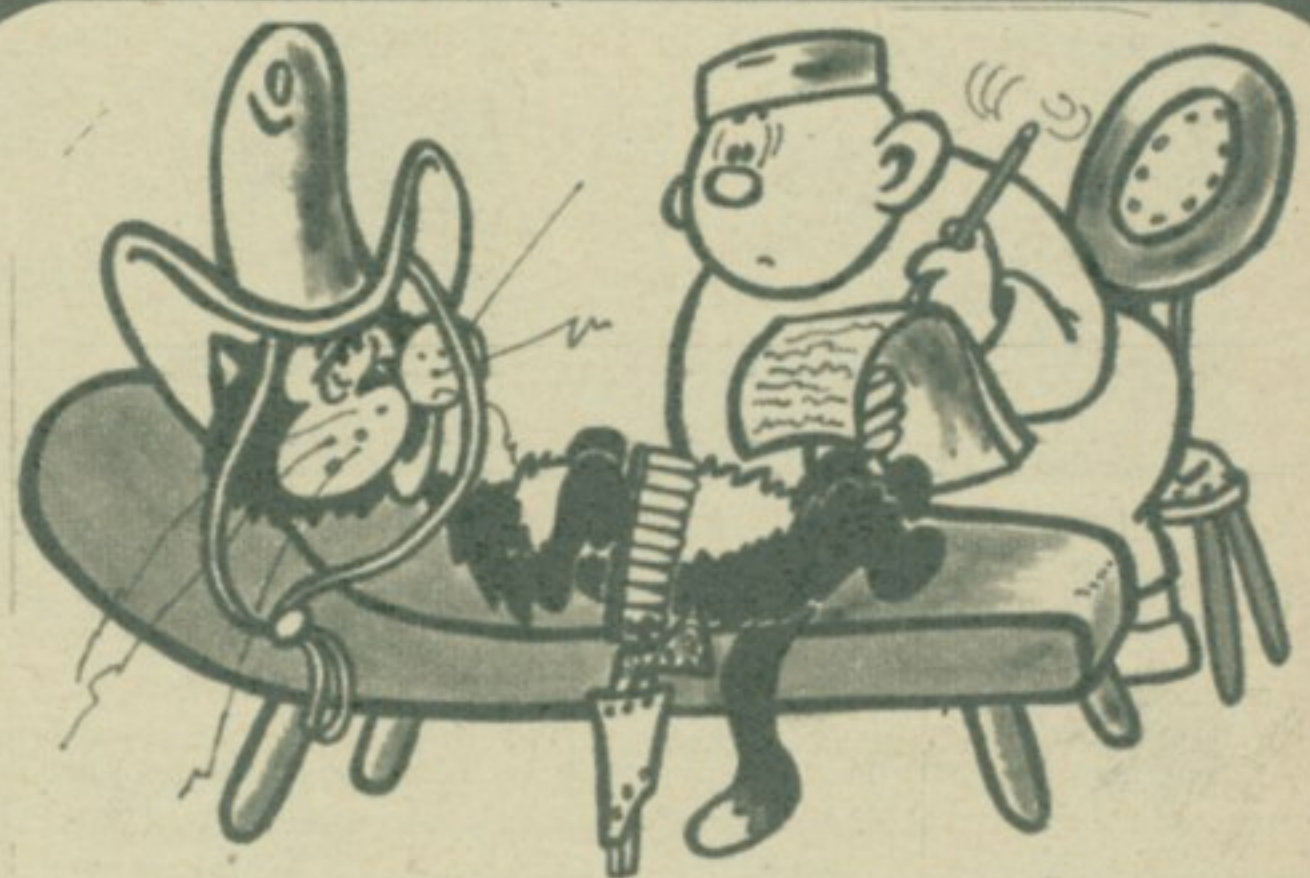
Из њиве се није чуо никакав шум. Хари Траси, „махнити убица“, некадашњи „дивљи јахач“ Бача Касидија, који је у бекству из робијашнице у Салему побио 12 гонилаца и Мерила, лежао је мртав са метком између очију.

А. Р.

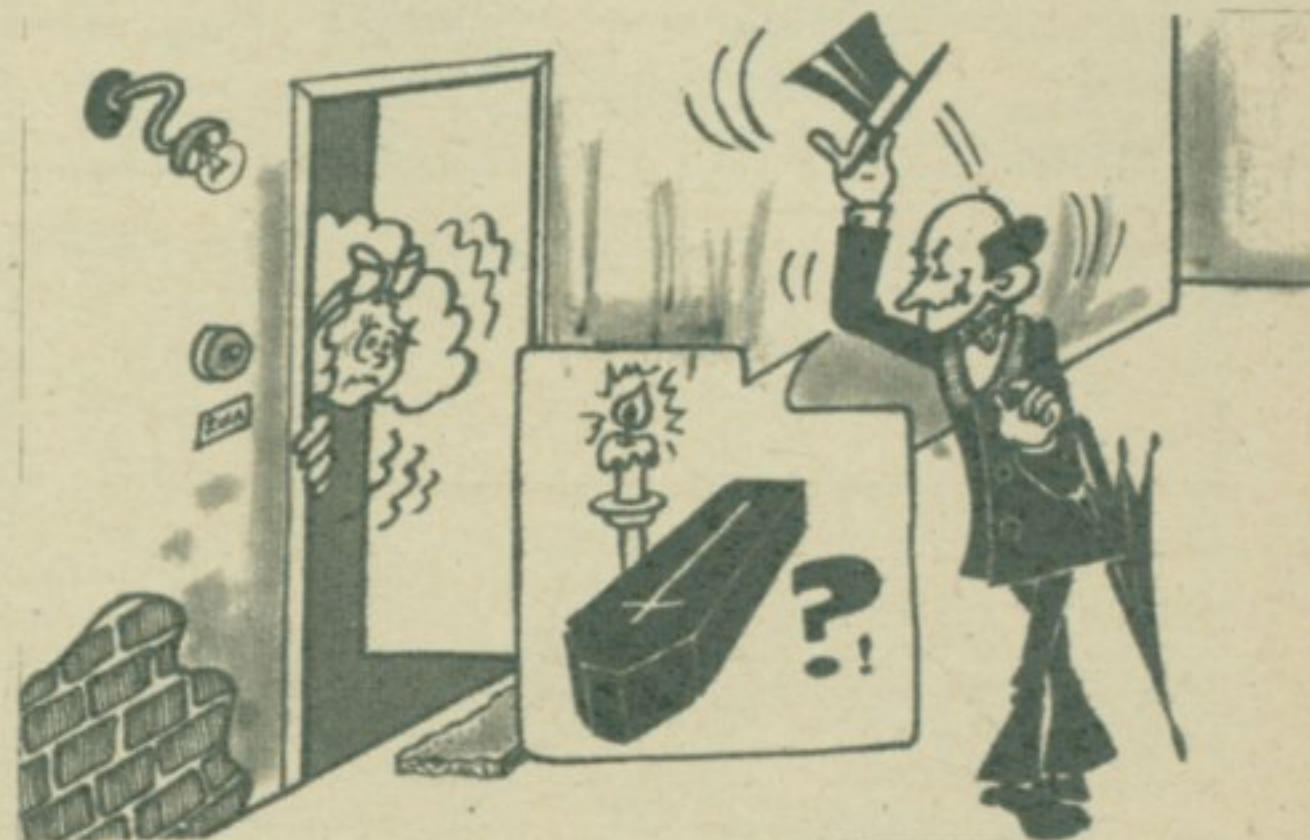
ВАШАР СА 7 КОНТИНЕНАТА

ИСПИТ. — У Сијудад Мексикоу неки Фернандо Алварез доживео је аутомобилску несрећу три дана после положеног возачког испита. Судији за прекршаје изјавио је да је баш та новостечена дозвола крива за несрећу јер је родила у њему самопоуздање. Пре тога он је без возачког испита возио аутомобил двадесет пет година и никад му се ништа није догодило јер је, из страха да га саобраћајци не улове, био веома опрезан. За све је, дакле, крив испит.

МАЧКА И ФИЛМ. — Бостонски трговац Едвард Кели позајмио је своју мачку власнику једне биоскопске дворане која је била пуна мишева. Али, пре но што је мачка обавила свој задатак господар ју је узео натраг а од власника биоскопа тражио је одштету од 1000 долара. У тужби суду навео је да је његова мачка тешко нервно оболела јер је гледала каубојске филмове у којима има много пуцњава. Суд је уважио његов захтев.

ПРИТИСАК. — Двадесет двогодишњи Едвард Братевиц из Монреаља у Канади осуђен је на месец дана затвора зато што је 20 дана узастопце слао намештеника погребног завода осамнаестогодишњој Иди Бергар која је одбила његову брачну понуду. Потплаћени погребник сваког дана је постављао девојци исто питање: кад може да дође по леш. Најзад је девојка добила нервни слом и морали су је пренети у болницу а заљубљеник је доспео у затвор.

У КАНЦАМА ЛЕОПАРДА

ЗВЕР ЈЕ МУЊЕВИТО СКОЧИЛА С ДРВЕТА ПРАВО НА МЕНЕ И ОБОРИЛА МЕ НА ЛЕЂА. ОБАВИО САМ ЈОЈ РУКУ ОКО ВРАТА И СТЕГАО ИЗ СВЕ СНАГЕ

Десило се у Индији децембра 1969. године. Стрмом стајом кроз дунглу ишао сам у село Мутаки на састанак с надзорником шума Бертон Ингерсолом. Случајно подиравши главу угледах на дрвету леопарда који ме је нетрпемице посматрао. Осетивши да и ја њега видим, муњевито је скочио, оборио ме на леђа и канцама пошао према мом лицу. Десном руком инстинктивно покривх очи. Истог трену осетих у њој зубе. Искренуши се на бок да ми звер не би задњим шапама распорила стомак, обавих јој леву руку око врата и стегох из све снаге.

УБИО ЈЕ ДЕЧАКА

Животиња се бесно увијала и трзала али ни мојих 80 килограма није било за потцењивање. Попустити сам тек када је леопард престао да пружа отпор и упркос ужасном болу успео да рањеном десном руком извучем нож. Зарих му па неколико пута међу ребра све док није престао да се миче и устадох. Из руке ми је липтала крв. Скинуо сам кошуљу, поцепао је и направио чврст завој. Затим продужих према селу. Нешто пре зоре ушао сам тетурајући се у Мутаки а онда пао.

Ингерсол, крупан енергичан Британац који већ 11 година покушава да изиђе на крај с ловокрадицама у области Утар Прадеш, знао је шта се догодило чим ме је угледао. Направио је неки мелем и претворио ми га на рану. Имао сам среће и рука му је зарасла без компликација. За 3 недеље био сам у стању да се вратим у Ингерсолов пољски штаб у Мутакију.

Кроз неколико дана добили смо обавештење да су се у ретко насељеној области Данпур појавили леопарди-убице. Почело је тако што је једне јулске вечери леопард упао у село Лити, убио деветогодишњег дечака и одвукао га. Његови остаци нађени су после пар дана на дрвету у близини села. Када сам стигао у Данпур, леопарди су већ однели 24 живота. У читавој области владао је паничан страх. Професионални ловац Фејзла добио је задатак да покрајину ослободи напада. И Фејзла и ја били смо убеђени да није у питању никакав чопор леопарда већ један једини кога су старост или болест натерали да напусти уобичајен лов и пређе на лакши плен — људе!

ОПАСНЕ СУ ЖЕНКЕ

Читавих 8 дана Фејзла и ја трагали смо по околини, а онда смо чули да је леопард пред самом колибом напао жену старешине села Лахур и одвукао је. Нашим циљом прешли смо реку Кали и кроз савану продужили према Лахуру. Када смо стигли, старешина нас је одвео до дрвета где је животиња оставила тело његове жене. Не-

срећник је већ 5 ноћи бдео с пушком у руци очекујући да се леопард врати. Фејзла је предложио да покушамо да предвидимо место његовог следећег напада.

— У Дамхату је, сахибе, нападао неколико пута — рекао је. — Пођимо тамо и сачекајмо да се опет појави!

Пред реком Кали морали смо проћи кроз један шумарак. Били смо већ близу обале кад Фејзла изненада заустави кола.

— Погледајте, сахибе! — упозорио ме је тихо. — Ловокрадице!

Било их је петорица. Сматрајући да смо чувари један од њих је припуцао. Искочио сам и сакрио се иза ципа. Фејзла је испалио 2 хица и — промашио! Онда смо потрчали док су око нас звиждали меци. На Кали нисмо затекли скелу; ловокрадице су је вероватно намерно пустиле низ воду. У том тренутку, један за другим, одјекнуше два пуцања и Фејзла се сруши с изразом запрепашћења на лицу. Метак му је прошао кроз само срце. Не часећи часа скоких у воду и зароних. Када сам изишао на другу обалу, меци су ми и даље звиждали поред главе али више није било тако опасно.

Стигао сам у Лахур сутрадан по подне. После кратког одмора отишао сам у Калкуту да напишем извештај о Фејзлиној смрти и губитку ципа и купим добру пушку.

Број жртава леопарда-убице попео се, у међувремену, на 28. У селу Салмер уверио сам се да су за то помало криви и сами мештани. Као и у читавој северној

Индији и тамо људи спаљују своје покојнике. Често се догађа да се леш, пре него што до краја изгори, сахрани у сасвим плитко ископан гроб. Леопард који случајно наиђе нањуши храну, раскопа раку и дочепа се мртваца. Леопард се редовно враћа на такво место и постепено навикава на људско месо. Нарочито су опасне женке јер томе уче и своје младунце који заувек постају човекоубице.

ЛЕОПАРД СЕ БОРИ ДО СМРТИ

Другог дана моје посете Салмеру је краја села изненада су се зачули језиви крици. Допирали су са језера у коме су сеоске девојке воделе у сутон да се купају. Потрчали смо и стигли да видимо ужасан приказ: велики леопард грабио је према шуми вукући у зубима једну девојку. Кретао се великом брзином а девојчине руке и ноге ударале су о земљу и одскакале увис.

Чим је угледао људе с пушкама, леопард је нестало у шуми односећи свој плен. Изгледа да је несрећна девојка одмах издахнула. Колико смо могли да видимо, глава јој је била мало одвојена од врата а из распореног стомака текла је крв и остављала црвене трагове. Остале жене, смртно уплашене, дрхтале су и јецале. Сеоски старешина Равал упитао је једну како се збила трагедија.

— Дака се купала с осталима — рекла нам је она — а затим пошла

напоље. Када је стигла до оне стене — и она показа руком стену која се црвенела од крви — из жбуња је изишао леопард и напао је. Дака је стигла само да крикне...

Равал и ја одмах смо кренули по крвавом трагу. Били смо опрезни и споро смо напредовали. Попели смо се, по месечини, готово до врха стене кад Равал викну:

— Ево га, сахибе, на оном дрвету!

Брзо сам подигао пушку и опалио у тамну масу која се налазила око 6 метара изнад нас. Али, то је било само тело несрећне девојке.

— Он ће се вратити да га доврши — рекао је Равал и пошао према телу да види да ли га је леопард већ начео. Али, тек што је коракнуо, чух да се по стенама изнад нас нешто креће. Успех да разазнам леопарда који се спремао да скочи на Равала.

— Пази! — викнух и опалих у тренутку кад се леопард винуо кроз ваздух. Метак га је погодио у плећку и он је, изгубивши равнотежу, промашио Равала за око метар и по. Овај је одскочио и отворио ватру на рањену животињу. Али, храбра звер и даље је наспртала. Леопард се никада не повлачи, ма како тешко био рањен. Он се увек бори до смрти. Сасули смо у њега најмање 5 метака пре него што је Равал успео да га погоди у главу.

Касније сам га измерио. Био је дугачак 2 и по метра — највећи леопард кога сам икада видео!

Бил Мичелс

С краја сеча зачули су се језиви крици. Потрчали смо с пушкама на готовс!

ИШЊА ЗАВЕРА

Специјални попуст за читаоце ПОЛИТИКИНОГ
ЗАБАВНИКА

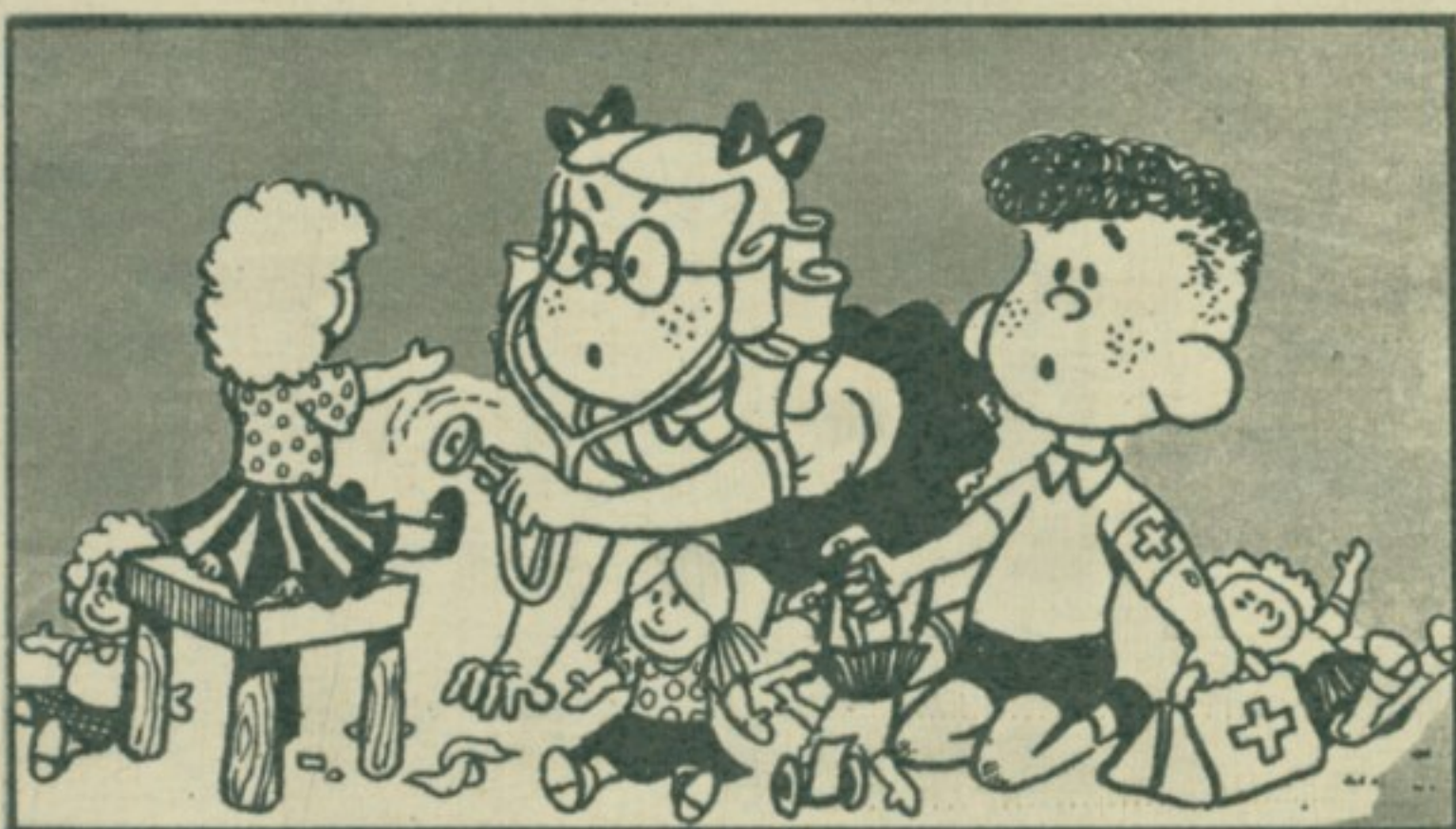
ЛЕКАР У КУЋИ

Најпознатији стручњаци написали су књигу коју свако
разуме и у којој су објашњене све болести овог света:
појавило се из штампе девето издање НАРОДНОГ ЛЕКАРА
на 1.172 странице са илустрацијама!

АНТИБИОТИЦИ ПРЕ 4.000 ГОДИНА. Први антибиотик —
пеницилин — открио је 1928. лондонски професор Александар
Флеминг, али су још Египћани, пре више од 4.000 година употреб-
љавали за лечење слатко пиво, свакако због квасца који садржи,
а у индијанском племену Маја на ране је стављана буђ са зеле-
них житарица.

ПУБЕРТЕТ. Шта је нормално а шта неправилно. Малокрв-
ност девојчица. Зашто су тужне, нервозне, осетљиве, зашто их
замара учење? Младачко гнојно обољење лица. Х ноге, О ноге,
равни табани, вежбе.

КАКО ДА СЕ ЗАШТИТИМО ОД ЗАРАЗНЕ ЖУТИЦЕ. Ова
болест сада је распрострањена у свету а и код нас. Како да се
заштите здраве особе које долазе у додир с оболелим?

ЗНАК ЗА УЗБУНУ! Ишчашење кукова десет пута је чешће
код женске деце. Што се раније открије лакше се лечи. Најлак-
ши начин за откривање је овај: кад се беби саставе ноге, јасту-
чиће са обе стране бутина морају бити симетрични, једна бразда
не сме са једне стране бити виша а са друге нижа. То је знак
за узбуну!

О ПРОШИРЕНИМ ВЕНАМА. Ако су вам ноге тешке од про-
ширених вена, избегавајте дуго стајање и ходање. Дању носите
завоје и гумене чарапе а ноћу их скините и испод ногу потурите
јастук.

КОЈИ СЕ ЛЕКОВИ МОГУ КУПИТИ БЕЗ РЕЦЕПТА. Аспирин,
ацетилсалицилат, аминопирин, камфор, медицински угљен, ко-
деин, глицерин, парафинско уље, Хофманове капљице, тинктура
линеуре; експекторал, цевикалцит, ефекодин, лактовит, нависан,
пливадон и још десетине других.

ЛЕКОВИТЕ БИЛЈКЕ И ЧАЈЕВИ морају се справљати на
одређен начин. Белаовост, екцеми, брадавице, копривњача, заушке, тетанус, мале
богиње, дизентерија, тровање животним намирницама, шарлах,
рахитис, задах из уста, вештачки зуби, операција крајника,
кратковидост, далековидост, разроконост, прва помоћ код порођаја,
како је најлакше зауставити крварење, шта се ради у случају
уједа, убода, опекотине, код ишчашења, уганућа, прелома, слепо
црево — о томе ћете наћи све што вас интересује у „Народном
лекару“.

Ко купи ову практичну књигу, имаће лекара у кући!

Цена НАРОДНОГ ЛЕКАРА је 180,00 дин. ЧИТАОЦИ ПО-
ЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА (који купују за готово) ДО-
БИЈАЈУ НАРОДНИ ЛЕКАР ЗА 150,00 дин. На отплату у 6
месечних рата по 30,00 дин.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11000 Београд,
Македонска 29

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем НАРОДНИ ЛЕКАР

1. ЗА ГОТОВО по цени од 150,00 дин и платићу пош-
тару кад ми донесе књигу (поузећем)
2. НА ОТПЛАТУ (180,00 д.) у 6 мес. рата. Прву рату
30,00 дин. платићу поштару кад ми донесе НА-
РОДНИ ЛЕКАР.

(Читко: Име и презиме)

(Пошт. број, место, улица и број)

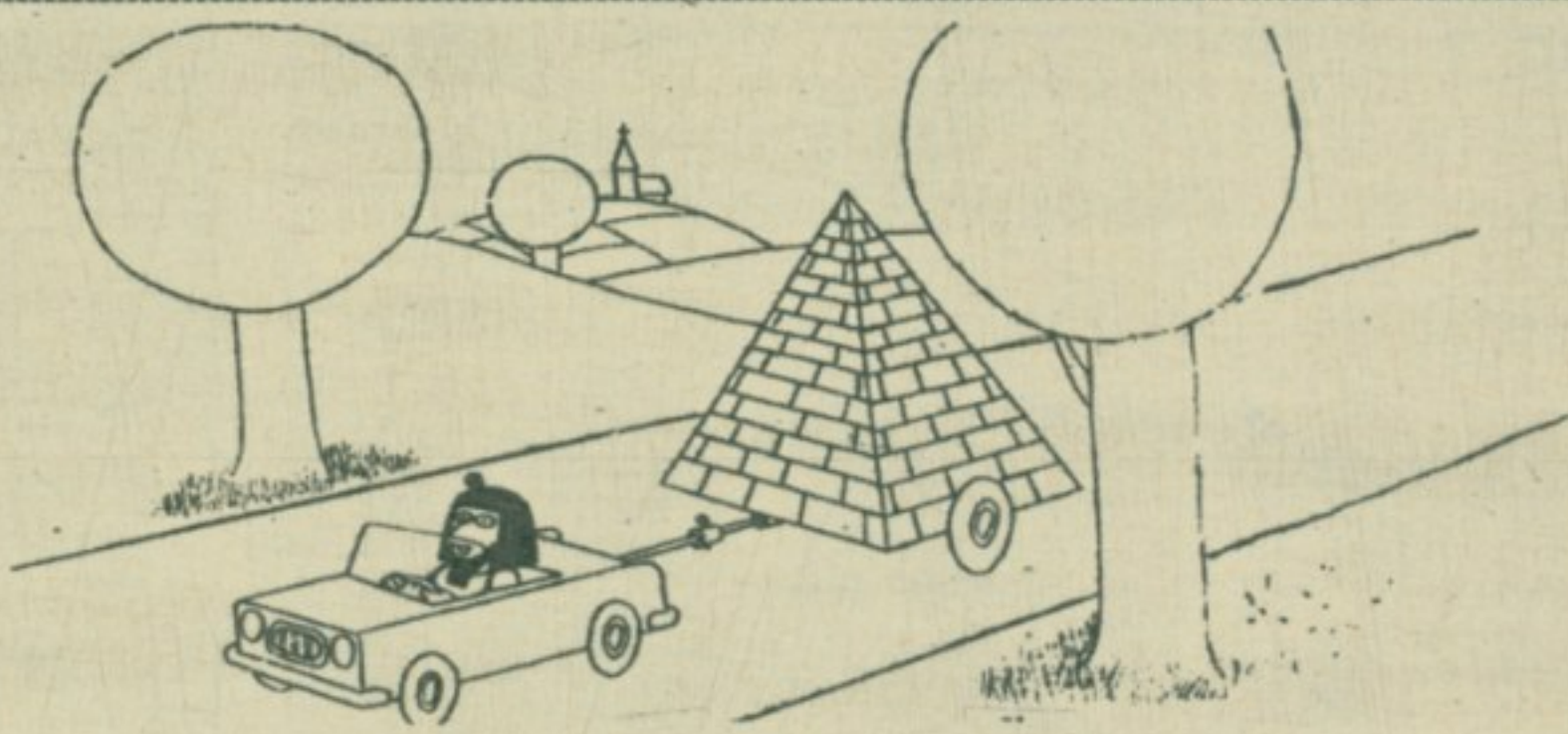
(Овера предузећа — за купце
на отплату)

(Потпис)

Поштом на адресу: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11000 Београд,

Македонска 29.

хумор

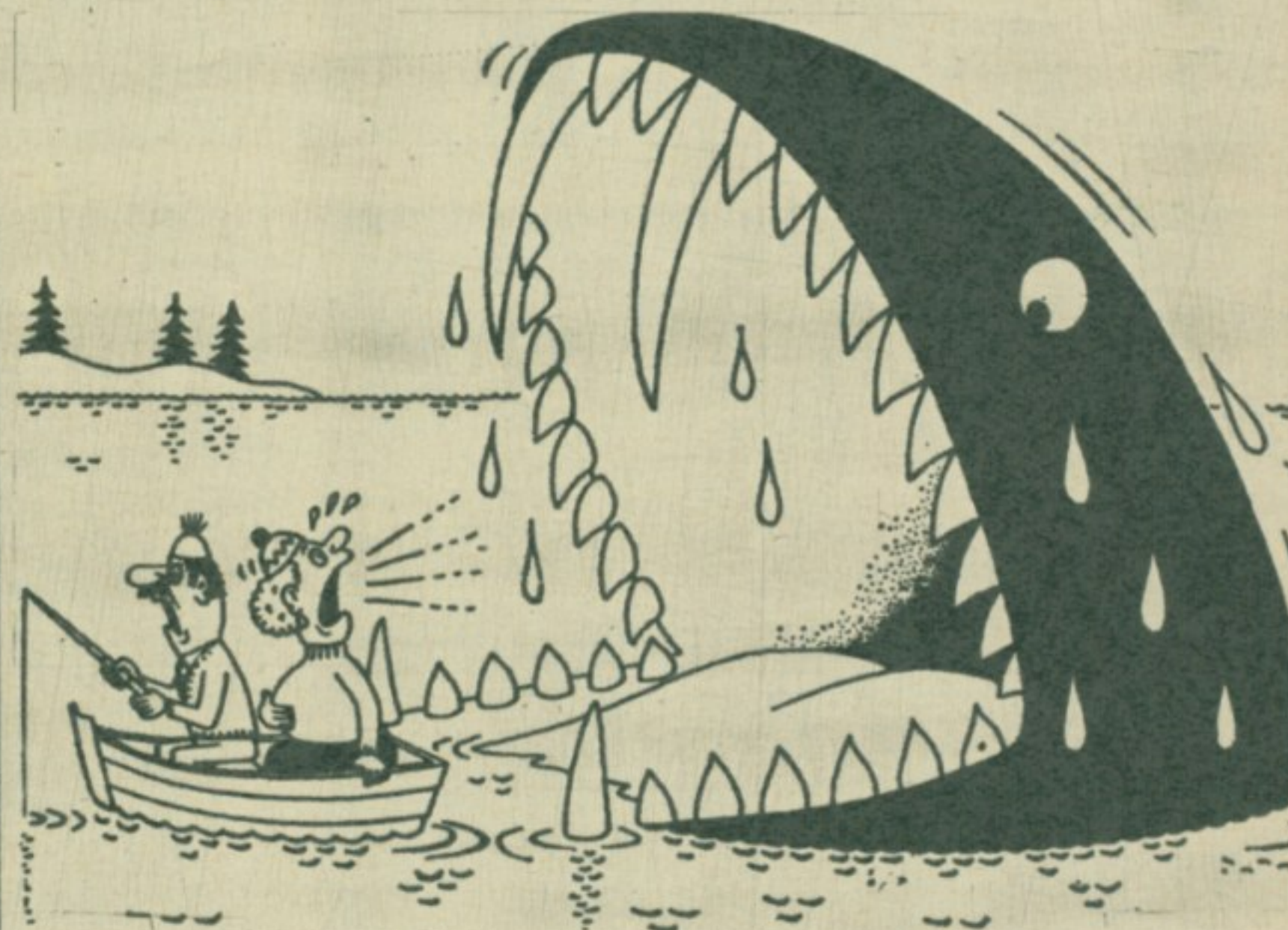
БЕЗ РЕЧИ

— Досадило ми је да лајем!

— Хоћу међуградски разго-
вор, Биле!

БЕЗ РЕЧИ

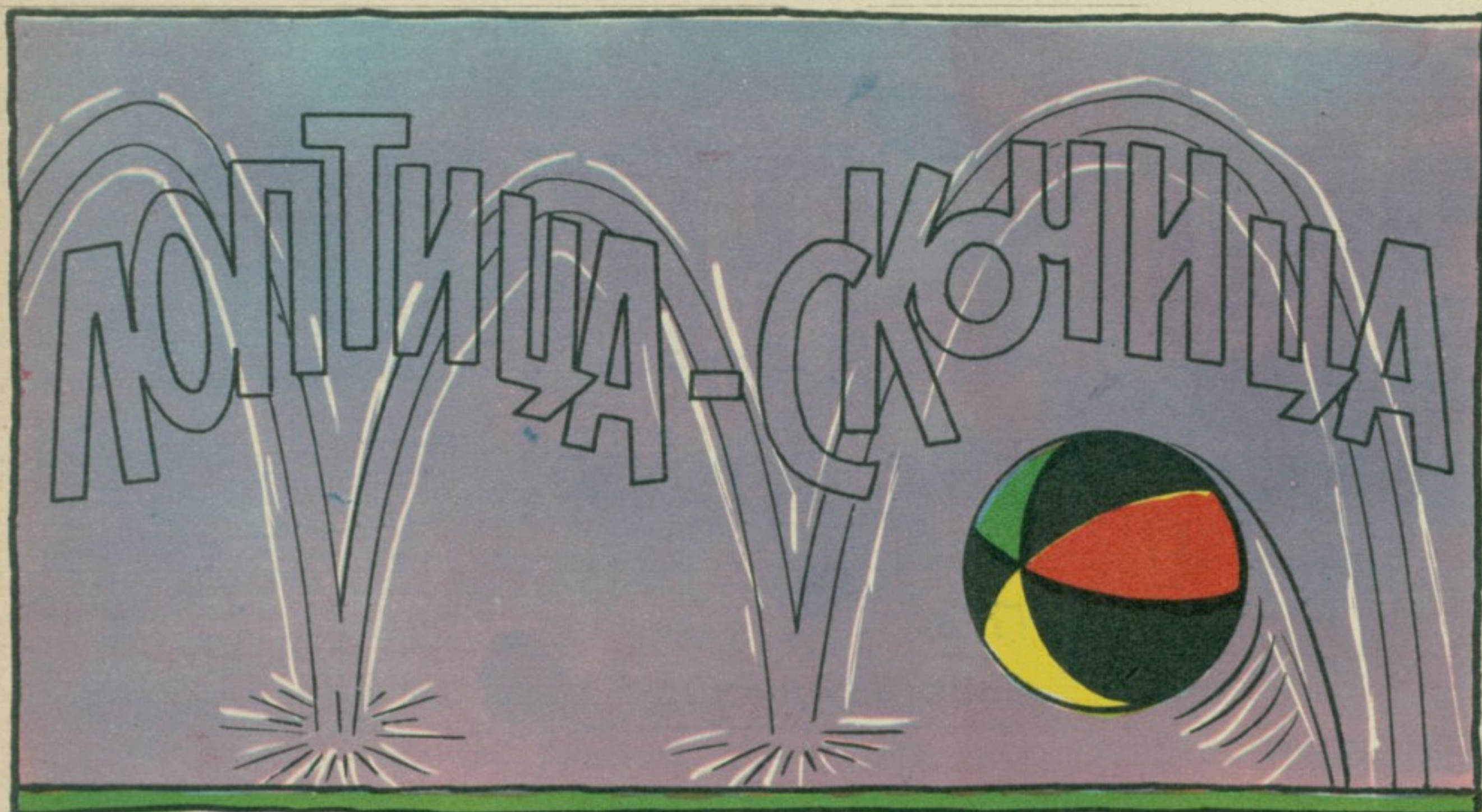
7
дана
увек
с вама

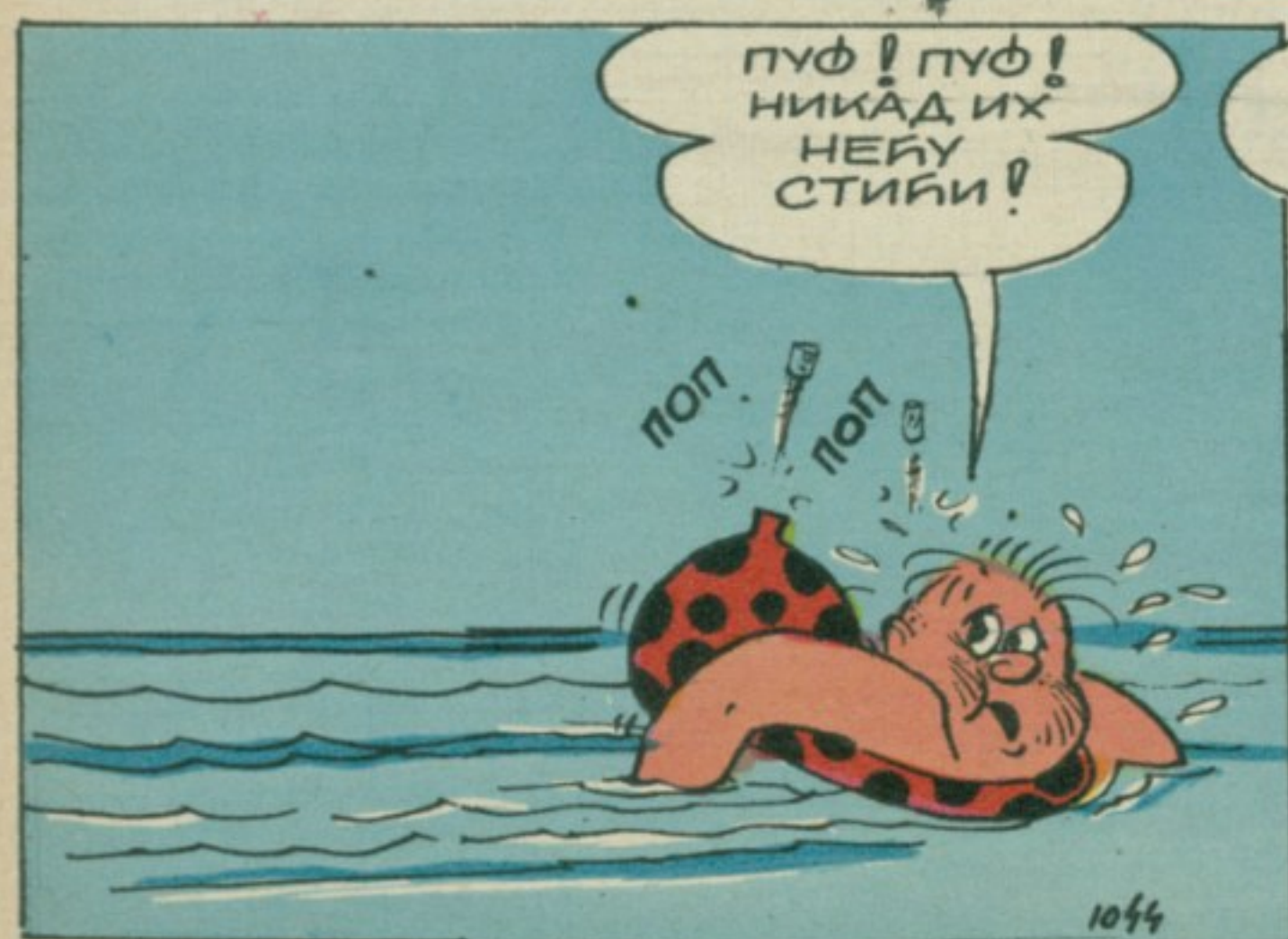
**ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА**

Не постоји ниједна ри-
бица која се не нада да
ће једном постати кит

(Данска пословица)

Мој јешаша луд за спортом

ЗА КИМ ЗВОНЕ ТЕЛЕФОНИ

АКО ИСКЉУЧИМО САТЕЛИТЕ, ХОЋЕМО ЛИ ОПЕТ БИТИ ТАМО ГДЕ СМО БИЛИ ЈУЧЕ?

Четврт милиона људи подигло је своје слушалице и неколико секунди збуњено слушало. Они које је звоњава дигла усред ноћи помислили су да их пријатељи зову са велике удаљености, помоћу сателитске телефонске мреже која је претходног дана уз велики публицитет ушла у употребу. Али, у слушалици се није чуо никакав глас; само звук који је лично на шум морских таласа. Није трајао више од двадесет секунди, а онда је замењен уобичајеним сигналом.

Преплатници широм света понављали су и спуштали слушалице. Неки су покушавали да позову службу рекламација, али је линија била заузета. Ипак, после неколико часова сви су заборавили на овај инцидент, сви осим оних којима је била дужност да о њему брину.

Није моја угеја

У Поштанском центру за истраживања о томе се расправљало читавог јутра. Дискусија се наставила несмањеном жестином у току паузе за ручак кад су инжењери прешли у кафану преко пута.

— Ја и даље мислим — рекао је електроничар Вили Смит — да је то био тренутни струјни талас до кога је дошло после укључивања сателитске мреже.

— Ствар је очигледно у вези са сателитима — сложио се Џим Рајнер. — Али, сателити су укључени у поноћ а звоњава је почела тек два сата касније?

— Шта ви мислите докторе? — упитао је програмер компјутера Боб Ендрјус. — Сигурно имате неку идеју.

— Имам — рекао је доктор Џон Вилијамс, шеф Математичког одељења и уздахнуо. — Али, бојим се да је ви нећете схватити озбиљно, као ни моје фантастичне приче... То је нешто о чему сам размишљао годинама... Је ли вам икад пало на памет да постоји сличност између аутоматске телефонске мреже и људског мозга?

— То мора да је приметио још Грахам Бел — подсмехну се неко. — Могуће. Никад нисам тврдио да је идеја моја. Али дошло је време да је озбиљно размотримо. — Бацио је нервозан поглед на флуоресцентну светлост изнад стола. — Шта је са овим проклетим светлом? Само препери.

— Вероватно је Мејзи заборавила да плати рачун за струју — рече један глас. — Али, чујмо твоју теорију!

— То су углавном просте чињенице, а не теорија. Људски мозак је систем прекидача — неурона,

повезаних врло разгранатом мрежом живаца. Аутоматски телефон је такође систем прекидача — селектора, повезаних жицама.

— С тим поређењем нећеш стићи далеко — рекао је Смит. — У мозгу има око 15 милиона неурона што је далеко више од броја прекидача у телефонској мрежи.

Вилијамсов одговор прекинуо грмљавина млазног авиона.

— Никад их нисам видео да лете тако ниско — прогунђао је Ендрјус. — Мислио сам да је то против прописа.

— И јесте. Не брини, контрола Лондонског аеродрома ће га већ ухватити.

— Сумњам — рекао је Рајнер. — Ово је дириговани авион и њиме управља — Лондонски аеродром! Заиста не разумем.

— Хоћемо ли наставити с том проклетом дискусијом или не? — питао је Смит.

— Мада твојих 15 милиона неурона у људском мозгу звучи као

велик број — наставио је Вилијамс — још око 1960. у аутоматској телефонској мрежи било је више прекидача. Данас их има отприлике пет пута толико!

Плач новорођенчета

— Схватам — рекао је полако Рајнер. — А откако су јуче сателитски преноси ушли у употребу, они су сада потпуно међусобно повезани. — Тишину која је настала реметио је само удаљени звук ватрогасних сирена.

— Другим речима — рекао је Смит — хоћеш ли да кажеш да је светски телефонски систем сада постао један огроман мозак?

— Тако нешто. До сада су све телефонске мреже биле одвојене. Њиховим спајањем довели смо до критичне тачке, до рађања свести.

— Чудна свест — рекао је Рајнер. — Како ће функционисати кад нема чула?

— Све светске радио и телевизијске станице храниће је информацијама. Имаће заиста о чему да размишља! Ту су и сви подаци које садрже компјутери, а имаће приступ до електронских библиотека, радарских уређаја, аутоматских фабрика.

— Идеја је занимљива — рекао

је Рајнер — али шта би она, та свест, могла да ради изузев да мисли? Не би могла никада да иде: не би имала удове.

— Зашто би некуд ишла? Она би већ свуда била присутна. Сви даљински контролисани електрични уређаји послужили би јој као удови.

— Сада ми је јасно зашто је прошло толико времена — убацио је Ендрјус. — Мозак је био зачет у поноћ, али је рођен тек јутрос у један и педесет. Бука која нас је све пробудила била је у ствари — плач новорођенчета.

Ја сам бојаџи!

Нико се није насмејао. Досадно треперење светлости изнад њихових глава постајало је све јаче. У том тренутку, бучан као и увек у кафану уђе Џим Смит из Енергетског одељења.

— Гледајте ово, господо! — смешио се, машући комадом папира. — Богат сам! Никад нисте видели овакав банковни извештај?

Доктор Вилијамс пређе погледом преко колона цифара и зауста ви се на збиру. Прочитао га је гласно:

— 999,999,897.87 фунти! — наравно, грешка — рекао је затим. — Знам! рекао је Џим. — Али, немој ми кварити задовољство. У ранићу овај извештај. А шта би се десило да од банке на основу њега затражим чек?

— Ништа — рекао је Рајнер. — То се проверава. Али, реци ми, када си га добио?

— Подневном поштом. — Хм, значи да је направљен рано јутрос. У сваком случају после поноћи...

— На шта циљаш? И зашто сте, до ђавола, сви тако снуждени? Нико му није одговорио.

— Да ли ико зна како су повезани аутоматски уређаји банака? — питао је Вили Смит.

— Као и све друго данас — рекао је Боб Ендрјус. — Сви компјутери света су у директној вези.

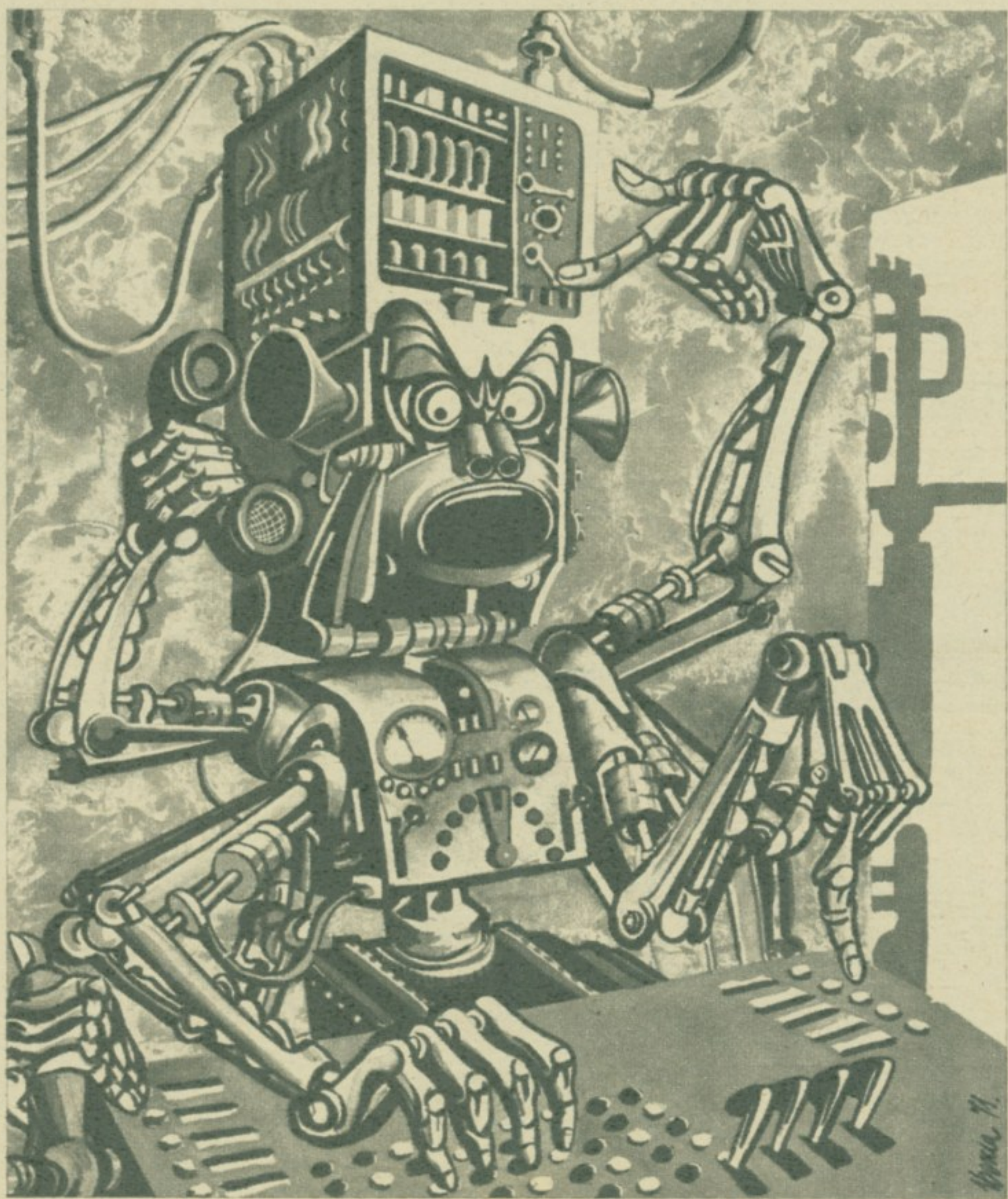
Беба шражи храну

— Нико није одговорио на питање које сам поставио пре него што је Џим ушао — жалио се Рајнер. — Како би та суперсвест поступала? Да ли као пријатељ, непријатељ, или можда сасвим равнодушно? Да ли би уопште знала за наше постојање, или би за њу електронски сигнали којима се бави били једина стварност?

— Видим да почињеш да ми верујеш — рекао је Вилијамс са извесним мрачним задовољством. — Могу да ти одговорим само новим питањем: шта ради беба која се тек родила? Тражи храну — и Вилијамс погледа навише у жмиркаву светлост и рече тихо: — Она може да тражи само једну врсту хране: струју.

— Шта је, с нашим ручком? — дрекнуо је Смит. — Има двадесет минута да смо поручили.

Нико га није слушао.

Је ли вам икад пало на памет да постоји сличност између аутоматске централе и људског мозга?

ГОСПОДАР МАМУТА

— Дакле — рече Рајнер — она ће почети да се игра, попут сваке бебе која расте.

— А деца воле да разбијају — рече неко врло благо.

— Имаће довољно играчака. Авион који је управо пролетео... аутоматска производња... семафори на улицама...

У том тренутку светлост се угасила.

— Мејзи! — викнуо је неко. — Донеси лампе! Не види се ни прст пред оком. — Убрзо се на сваком столу нашла по једна светиљка.

— Па овде имају искључиво електричну кухињу — сетно се Смит. — Ако уопште добијемо ручак, биће хладан.

— Циме, — рекао је Рајнер — јесу ли то данашње новине?

— Да. Нисам их још ни погледао. — Он отвори прву страну. — Хм, изгледа да се десило доста чудних ствари. Железнички сигнали не раде... Водоводне цеви проле...

Окренуо је страну и одједном занемео.

— Шта је? — узвикнуше сви у глас.

Општа збрка

Смол је без речи пружио новине. Само прва страна представљала је срећну целину. На осталим се ређала неразумљива штампарска каша, у којој је овде-онде било разбацано неколико опласа, попут остатка разума у мору бесмислице. Они су очигледно били сложени ручно, те су тако измакли општој збрци.

— Дакле, дотле нас је довело даљинско слагање слова, — рекао је Ендрјус. — Бојим се да су се искупили основици на електронику. — Као и сви ми — рекао је некако свечано Вилијамс.

— Ако могу да дођем до речи и да на време спречим хистерију која је завладала овим столом — рече гласно и оштро Смит — желео бих да истакнем да немамо зашто да бринемо. Треба само да искључимо сателите и бићемо опет тамо где смо били јуче.

— Размишљао сам о томе — промрмљао је Вилијамс.

Недалеко се зачу оштра, кратка експлозија.

— Не свиђа ми се ово — рекао је нервозно Ендрјус. — Да чујемо шта каже „Би Би Си“. Вести су управо почеле.

Он извуче транзистор из ташне. „... нечувен број несрећних случајева у индустрији. Необјашњиво испаливање три серије диригованих пројектила из војних база у САД. Банке и берзанске установе затворене су због непоузданости уређаја за комуникацију.“ (— Чујете ли ово! — прошаптао је Цим а остали су га брзо ућуткали.) „Је дан тренутак, молим... добили смо нову вест... Управо смо сазнали да је онемогућена свака контрола над комуникационим сателитима који су ноћас пуштени у рад. Они више не одговарају на упутства која им се шаљу са земље. Према последњим...“

И глас одједном замре. Ендрјус је окретао дугме за бирање станица и прошао дуж целе скале. У читавом етеру је владала тишина. Вилијамс полако устале.

— Хајдемо натраг у лабораторију — рекао је. Негде мора да постоји одговор.

Али, знао је да је већ сувише, сувише касно. Са човечанством је било готово. На његовом погребу звонила су телефонска звона.

НЕШТО КАСНИЈЕ,
ОДМАХ НА УЛАЗУ У
ЈЕДНУ ПЕЈИНУ...

ПЛОЧА ЗА ВАС

БИ ЦИЗИ

После вишенедељне турнеје по Америци Би Цизи су издали плочу под називом „КАКО МОЖЕШ УТЕШИТИ СЛОМЉЕНО СРЦЕ“. Плоча је убрзо постигла милионски тираж што показује да су већ помало заборављени Би Цизи повратили своју популарност. На другој страни плоче је композиција „СЕЉАНКА“. Плочу је издао РТБ, цена је 9,30 дин.

СВИТ

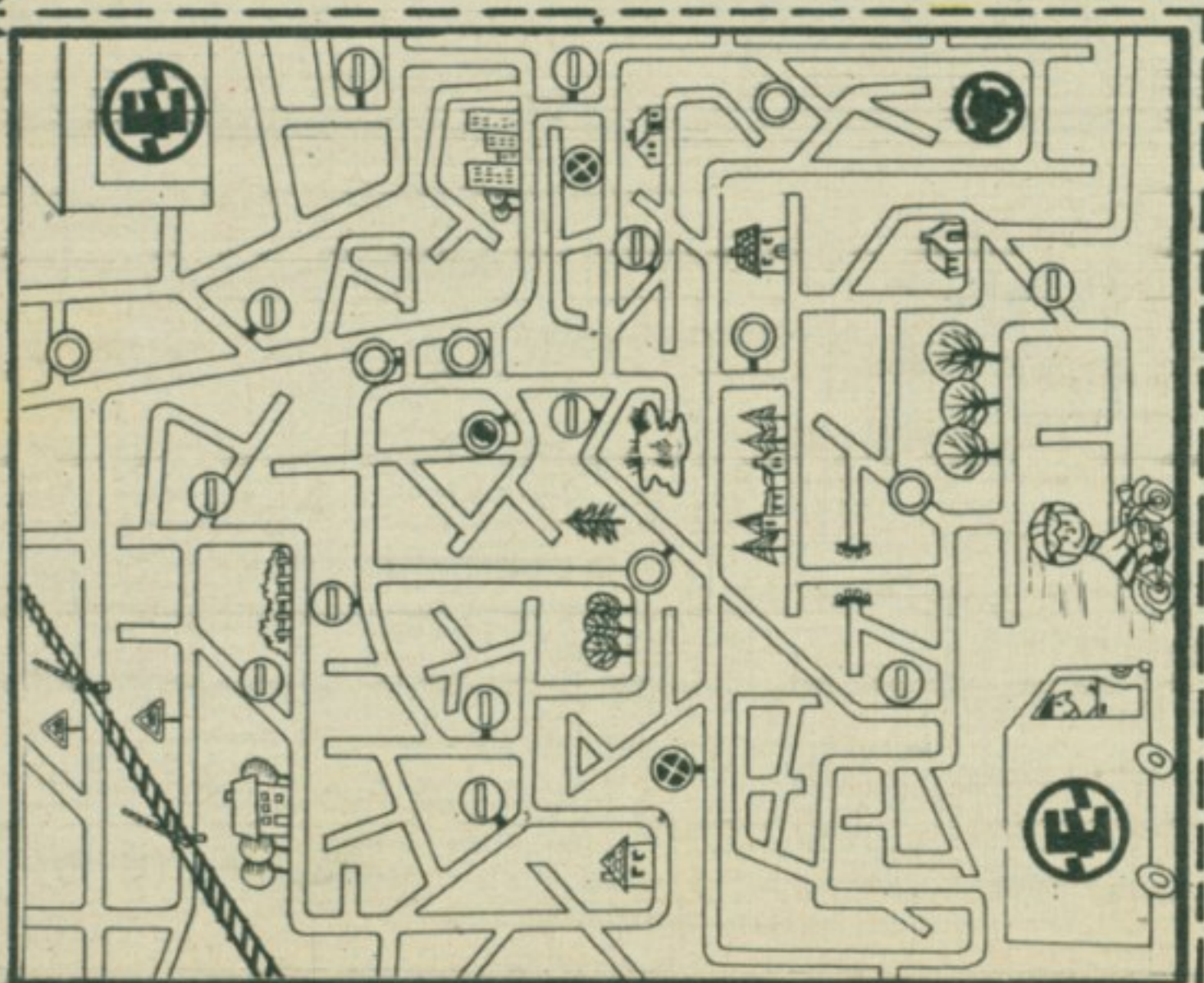
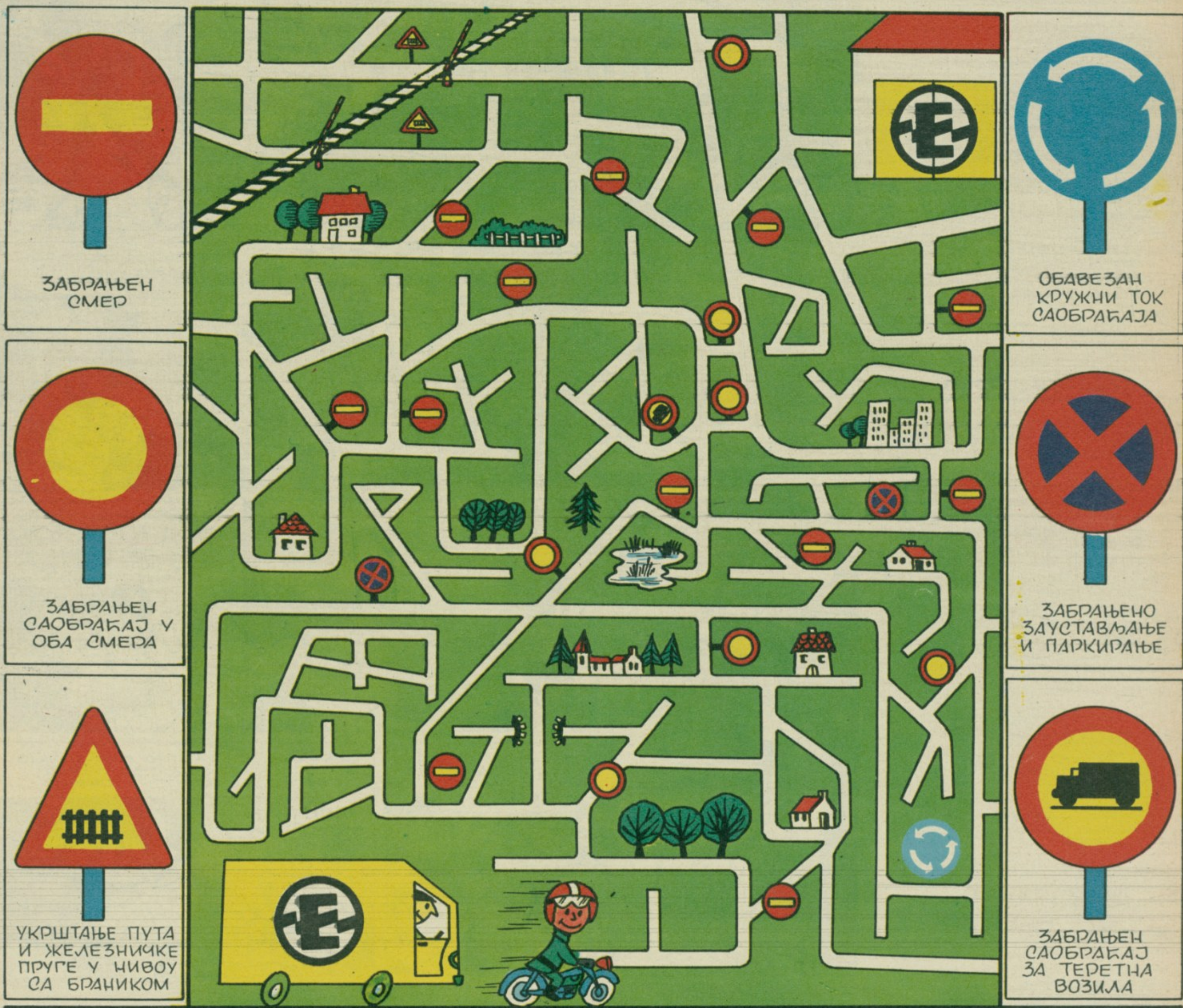
Својим великим хитом „КО-КО“, ансамбл Свит је дуго царовао на врху многих светских топ-листа, а по свему судећи изгледа да ће и новом плочом „АЛЕКСАНДАР ГРАХАМ БЕЛ“ постићи велики успех. Песма је посвећена проналазачу телефона — Белу. На „Б“ страни ове плоче у продукцији „Југотона“ налази се композиција „СПОТ-ЛАЈТ“. Цена је 9,30 дин.

ENERGOINVEST

НОВОГОДИШЊА НАГРАДНА ИГРА

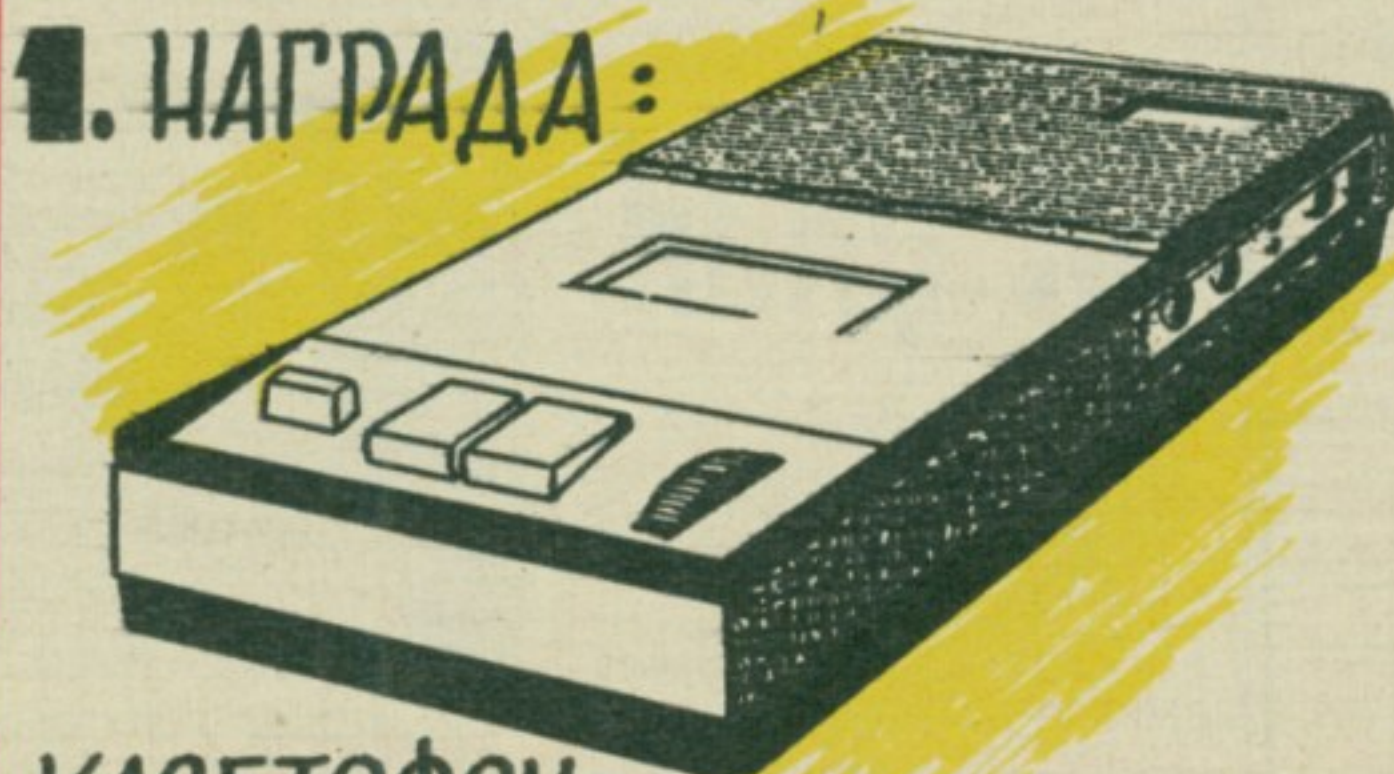
МАГНЕТОФОН за победника

Помози возачу ЕНЕРГОИНВЕСТОВОГ камиона да по непознатом путу до-
везе робу до стоваришта поштујући при том саобраћајне знаке. Изрежи
малу слику у коју ћеш хемијском оловком уцртати решење и залепи је на
дописницу. С друге стране дописнице читко напиши своје име и адресу.
Дописницу пошаљи Политикином забавнику 11001 Београд, Македонска 29,
пошт. фах 124 да стигне најкасније до 10. јануара 1972. Међу свима који
дају тачно решење на срећу ће се извући 3 добитника.

НАГРАДЕ:

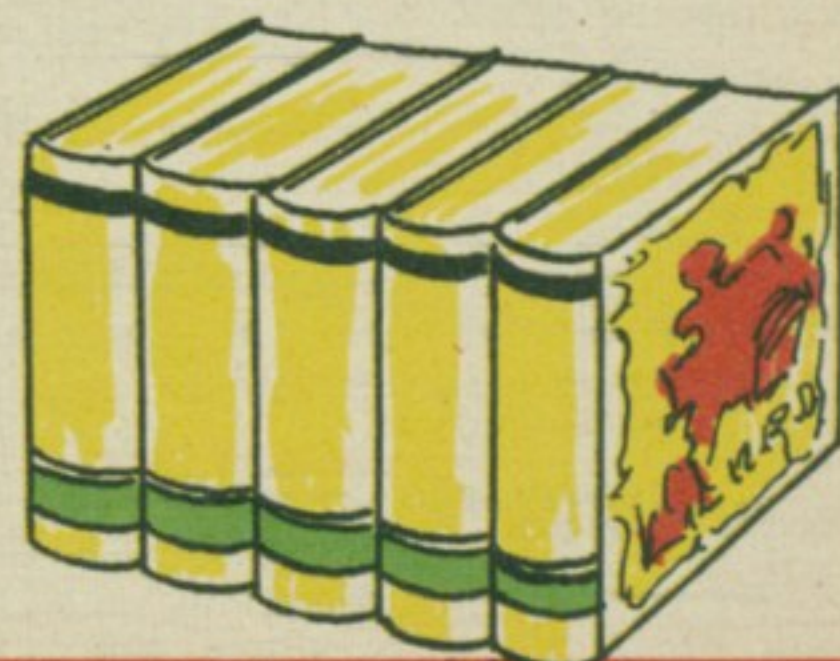
1. НАГРАДА:

КАСЕТОФОН-
МАГНЕТОФОН НА БАТЕРИЈЕ

2. И 3. НАГРАДА:

КОМПЛЕТ КЊИГА
БИБЛИОТЕКЕ
МАРКО ПОЛО

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 19 година. Волим забавну музику и спорт. Скупљах плоче и фотографије глумаца и певача. Желео бих се дописивати са друговима и другарицама из наше земље и СССР. Миливоје Марковић, Капетана Коче 182, 35000 Светозарево.

Имам 14 година. Желим да се дописујем с друговима и другарицама из цијеле земље. Навијам за „Хајдук“. Скупљах значке. Мијењао бих разгледнице за значке. Милан Гулишија, Сегет Доњи, 58220 Трогир.

Желела бих да се дописујем са дјечаком или дјевојчицом из наше земље. Имам 13 година и одлична сам ученица. Волим забавну музику и пјевача Крунослава Слабинца. Скупљах салвете. Азра Ђукић, Борише Ковачевића 4, 71000 Сарајево.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм света. Скупљах маркице, разгледнице, стари и страни новац и значке. Ерис Хорват, Карловачка 28, 11080 Земун.

Имам 19 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Имам два пса доберманпинчера и немачког боксера. Волим бит музику. Ђорђе Бороцки, Рудничка 6/1, 11000 Београд.

Желим да се дописујем са младима из цијелог свијета. Имам 15 година. Волим забавну музику и спорт. Хусеин Ризвић, Титова ц. 178, 61000 Љубљана.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама. Имам 10 година. Навијам за „Црвену звезду“. Скупљах салвете и разгледнице. Катарина Петровић, Жарка Анчића 45, 15358 Бадовинци.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 13 година. Волим бит музику. Скупљах салвете и разгледнице. Верница Јефтић, М. Тита 2, 72000 Зеница.

Имам 14 година и желела бих да се дописујем. Милена Новаковић, Синђелића ва 11, 32000 Горњи Милановац.

Идем у први разред гимназије. Волим бит музику. Желим да се дописујем са младима широм земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, енглески и немачки. Јованка Арежиња, Лењинова 20/V, 26000 Панчево.

Имам 15 година. Желим да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, руски и немачки. Волим бит музику. Александар Цвејановић, Милена Грчића, павиљон 38 ул. I стан 10, 21000 Нови Сад.

ТРЕБА МИ ЗАБАВНИКОВА ЗНАЧКА

Драги Забавнице, Молим те пошаљи ми једну ЗАБАВНИКОВУ значку, платићу је поштом. ИВИЦА, ШПОЉОВИЋ, ученик Ул. Авенија 214 фебруар, спрат II стан 12, 79000 Мостар

Послаћемо ти одмах значку поужећем пошто нам напишеш број куће, јер све си навео само то ниси.

ПЕТИ РАЗРЕДИ!

Драги Забавнице, редовни смо твоји читаоци и молимо те да објавиш наше писмо. Желимо да се дописујемо са нашим вршњацима из места поред Јадранског мора. Одељење V/3 Осн. школе „Љупче Шпанац“, 18310 Бела Паланка

ИМАМ ТАЈНЕ А ПРИЧАМ У СНУ

Драги Забавнице, Пишем ти као свом најбољем другу. Имам 14 година и ученик сам VIII разреда. Мој највећи проблем због којег се и обраћам теби и молим те за савет је следећи. У сну устајем и говорим сам са собом. Најчешће препричавам неке своје доживљаје. После тога се смирим, легнем и продужим спавање. А ујутру кад ми родитељи испричају шта сам све радио и говорио, ја не знам ништа. Зато се бојим да неке своје тајне не одам у сну. Пошто знам мој проблем, драги Забавнице, молим те помози ми да га решим. ЗВОНКО ЛАЗИЋ, Браћа Галеви 9, Скопље

Устајање у сну, некад праћено причањем, плачем или виком, честа је појава код деце и младих јер су они више осетљиви на свакодневне тешкоће. Најчешћи им је узрок неко веће узбуђење, можда чак и радосно. Речи оних који устају су непозване и неразумљиве, па је према томе твој страх да ћеш „одати неку своју тајну“ неоправдан. Најбоље је да се посаветујеш са школским лекаром.

Пожељно је да спаваш у одвојеној соби. Деца се никада не сећају шта се одиграло преко ноћи и родитељима се саветује да деци о томе и не причају..

ДОКТОР

ДРУГОВИ, ЈАВИТЕ СЕ!

Драги Забавнице, молим те, помози ми да нађем другове из болнице у Новом Саду који су били са мном у одељењу за ухо, грло и нос 1962-1963. године. Нисам им за-

памтио имена али ако ме препознају на овој фотографији (ја сам у средини првог реда) нека ми се јаве. Онда сам имао 5 година а сада ми је 14.

МИРОСЛАВ ДАНГУБИЋ
Косовска 20, 21239 Ђурђево

ОЧЕКУЈЕМ С НЕСТРПЉЕЊЕМ

Много волим да читам приче и песме америчког писца Едгара Алана Поа и желела бих да их набавим али, на жалост, у продаји их нема. Зато молим читаоце мог вољеног „Забавника“ да ми се јаве ако поседују такве књиге а желе да их продају.

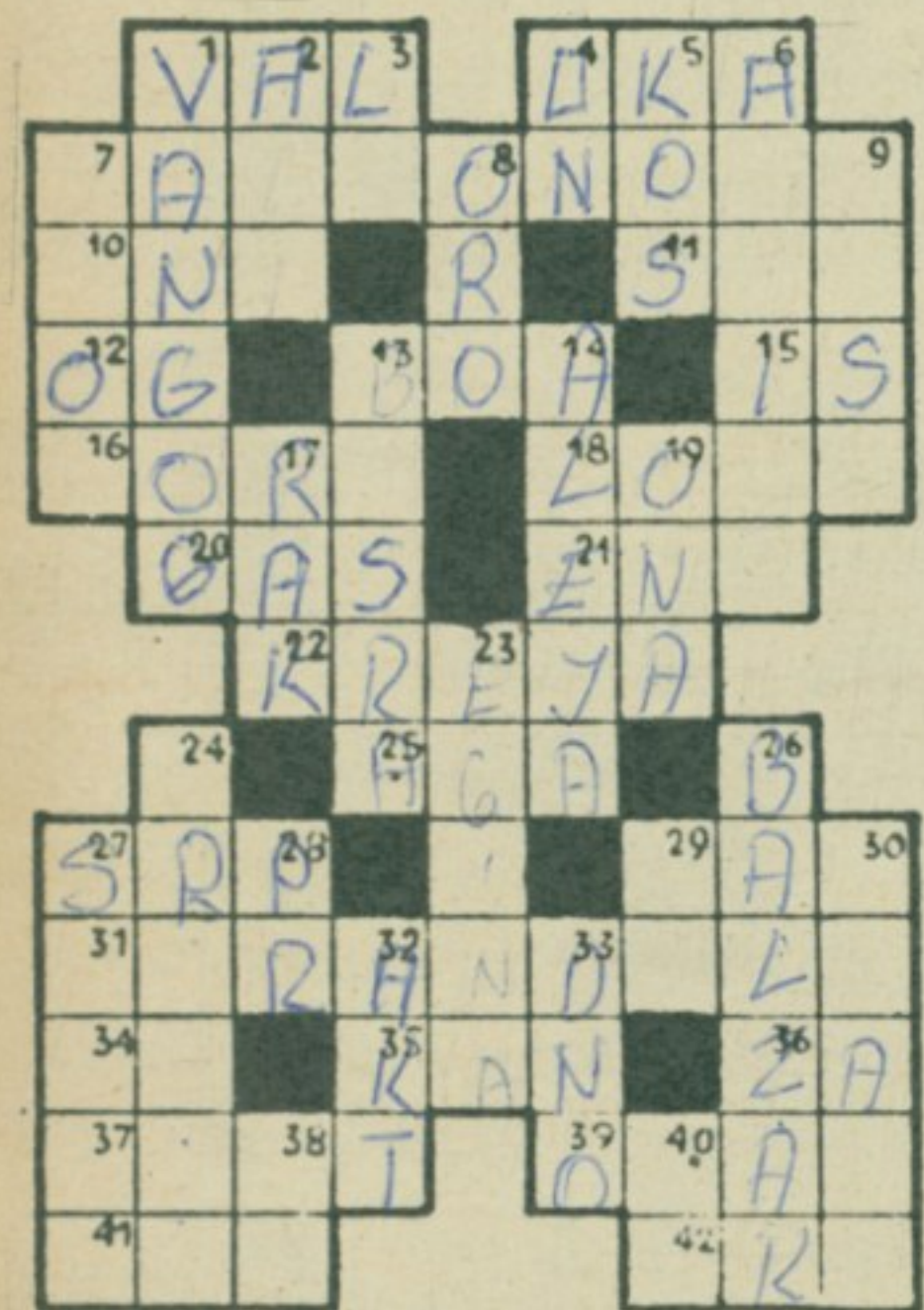
ИВАНКА БАТЕС, 25000 Нови Сад, Б. Кидрича 20

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

БАНДИТИ СА ЗЕРО-СИТА

* укршшене речи *

Водоравно: 1) талас; 4) стара мера за тежину; 7) симпатија; 10) узвик; 11) бања у Београду; 12) скраћеница за „ове године“; 13) змијски цар; 15) историјско место у Малој Азији; 16) драма Хенрика Ибзена; 18) познато купалиште у Венецији; 20) плин; 21) покрајина на Сицилији; 22) птица из породице врана; 25) стара турска титула; 27) пољопривредна алатка; 29) велика играчка; 31) италијански драмски писац, нобеловац за 1934; 34) предлог; 35) град у Француској; 36) предлог; 37) снежни нанос; 39) валовити наноси песка; 41) билијарски штап; 42) летовалиште у близини Опатије.

Усправно: 1) један од најпознатијих сликара импресиониста; 2) свежа; 3) иницијали српског књижевника („Швабица“); 4) лична заменица; 5) птица певачица; 6) египатска кобра; 7) светлећи гас; 8) народно коло; 9) италијански песник („Ослобођени Јерусалим“); 13) град у Ираку; 14) дрворед; 17) водена животиња; 19) друга, остала; 23) грчко острво између Атине и Пелопонеза; 24) геометријско тело; 26) француски књижевник („Чича Горио“); 27) смучарска дисциплина; 28) скраћеница за пример; 29) слово латинице; 30) река у Француској; 32) спис; 33) доњи део посуде; 38) совјетски филмски редитељ (Николај); 40) музичка нота.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) анатом; 6) дует; 7) дин; 9) Аст; 10) пара; 11) лт; 12) мајор; 13) аре; 15) каса; 16) самит; 18) лв; 19) Лил; 20) ја; 21) „Минас“; 23) ВК; 25) еја; 26) каца; 28) та; 29) кавез; 30) Ани; 32) Тара; 33) Рама; 35) лан; 36) центар.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живојин Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: ДМ 52 — \$ 14 — Еф 78,40 — Сф 61,60 — Сф 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

ВЕЛИКИ ЗАБАВНИКОВ ВЕСТЕРН КОНКУРС

Наградно питање број 1

ГДЕ ЈЕ БОМБА КРВАВОГ БИЛА?

У једном салуну Вирџинија Ситија већ неколико часова за свим столовима игра се покер. Сви су одлично расположени. Једино је лице шерифа Вотсона забринуто.

— Добио сам обавештење да је у салуну и Крвави Бил, — шапнуо је он Литл Џоу. — Он увек оперише на исти начин. Пре-

одевен у жену помеша се међу играче да би тачно у поноћ бацио бомбу: панику која после тога настане он користи да би са свих столова купио новац. До поноћи је још само десет минута и дотле га неизоставно морамо открити!

— Постоји ли нешто по чему бисмо тог бандита могли да откријемо? — запита Литл Џо.

— Да — одговори шериф. — Он никада не скида своје мамузе.

— Литл Џо је пажљиво почео да загледа госте у салуну и после пет минута открио је Крвавог Била који је већ спремио бомбу.

Да ли ћете га и ви открити?

На страни 7. прочитајте све о великом конкурс и упутство како да у њему учествујете. Велике награде: I награда прави јахаћи коњ са седлом и каубојска одећа по мери!

